



آموزشگاه کنکور هنر مکعب

با مجوز رسمی از وزارت آموزش و پژوهش

اساتید معتبر رتبه های برتر آزمون های هماهنگ برنامه ریزی و مشاوره

۶ ۶ ۴ ۹ ۷ ۴ ۱ ۶
۶ ۶ ۹ ۷ ۲ ۶ ۹ ۳

خیابان انقلاب خیابان ابوریحان پلاک ۱۰۵ واحد ۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

آشنایی با بناهای تاریخی

رشته نقشه‌کشی معماری

گروه تحصیلی هنر

زمینه خدمات

شاخص آموزش فنی و حرفه‌ای

شماره درس ۳۵۴۱

۷۲	تقوائی، ویدا
۹۵۵	آشنایی با بناهای تاریخی / مؤلف : ویدا تقوائی - تهران : شرکت چاپ و نشر کتاب‌های آموزشی ایران، ۱۳۹۲ / درسی ایران، ۶۴۴۵
۱۳۹۲	۱۴۹ ص : مصور - (آموزش فنی و حرفه‌ای: شماره درس ۳۵۴۱)
۱۳۹۲	متون درسی رشته نقشه‌کشی معماری گروه تحصیلی هنر، زمینه خدمات برنامه‌ریزی و نظارت، بررسی و تصویب محتوا : کمیسیون برنامه‌ریزی و تأثیف کتاب‌های درسی رشته نقشه‌کشی معماری دفتر برنامه‌ریزی و تأثیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کارداش وزارت آموزش و پرورش
۱	معماری - ایران - کتاب‌های درسی ۲ معماری اسلامی - ایران الف ایران وزارت آموزش و پرورش دفتر برنامه‌ریزی و تأثیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کارداش ب عنوان ج فروست

همکاران محترم و دانشآموزان عزیز:

پیشنهادها و نظرهای خود را درباره محتوای این کتاب به نشانی
تهران - صندوق پستی شماره ۱۵۴۸۷۴ - دفتربرنامه‌ریزی و تألیف آموزش‌های
فنی و حرفه‌ای و کارداش، ارسال فرمایند

پیام نگار(ایمیل) tvoccd@roshd.ir

وبگاه (وبسایت) [www.tvoccd.medu ir](http://www.tvoccd.medu.ir)

محتوای این کتاب در کمیسیون تخصصی رشتۀ نقشه‌کشی معماری دفتر برنامه‌ریزی
و تألیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کارداش در تاریخ شهربور ۱۳۹ با عضویت:
مهندس نبی الله مقدمی، مهندس غلامرضا نعیما، دکتر عبدالحمید قنبران، مهندس پرستو
آریانزاد، مهندس ملک طباطبائی زواره، مهندس شهناز کاردان و محمدرضا طهماسب پور مورد
بازنگری قرار گرفته است

وزارت آموزش و پرورش

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

برنامه‌ریزی محتوا و نظرات بر تألیف: دفتر برنامه‌ریزی و تألیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کارداش

نام کتاب: آشنایی با نهادهای تاریخی ۴۹۲۶

مؤلف: دکتر ویدا تقوانی

آماده‌سازی و نظرات بر چاپ و توزیع: اداره کل نظرات بر نشر و توزیع مواد آموزشی

تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن: ۰۹۱۶۱-۸۸۸۳۱۱۶۱، ۰۹۲۶۶-۸۸۳۰۹۲۶۶، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب سایت: www.chap.sch.ir

مدیر امور فنی و چاپ: سید احمد حسینی

طراح جلد: مصطفی خزایی

صفحه آرا: مریم نصرتی

حروفچن: فاطمه باقری مهر، زهرا ایمانی نصر

اصحاح: شاداب ارشادی، فاطمه صغیری ذوق‌القاری

امور آماده‌سازی خبر: زهرا محمد ناظمی

امور فنی رایانه‌ای: حمید ثابت‌کلاچاهی، تاهید خیام باشی

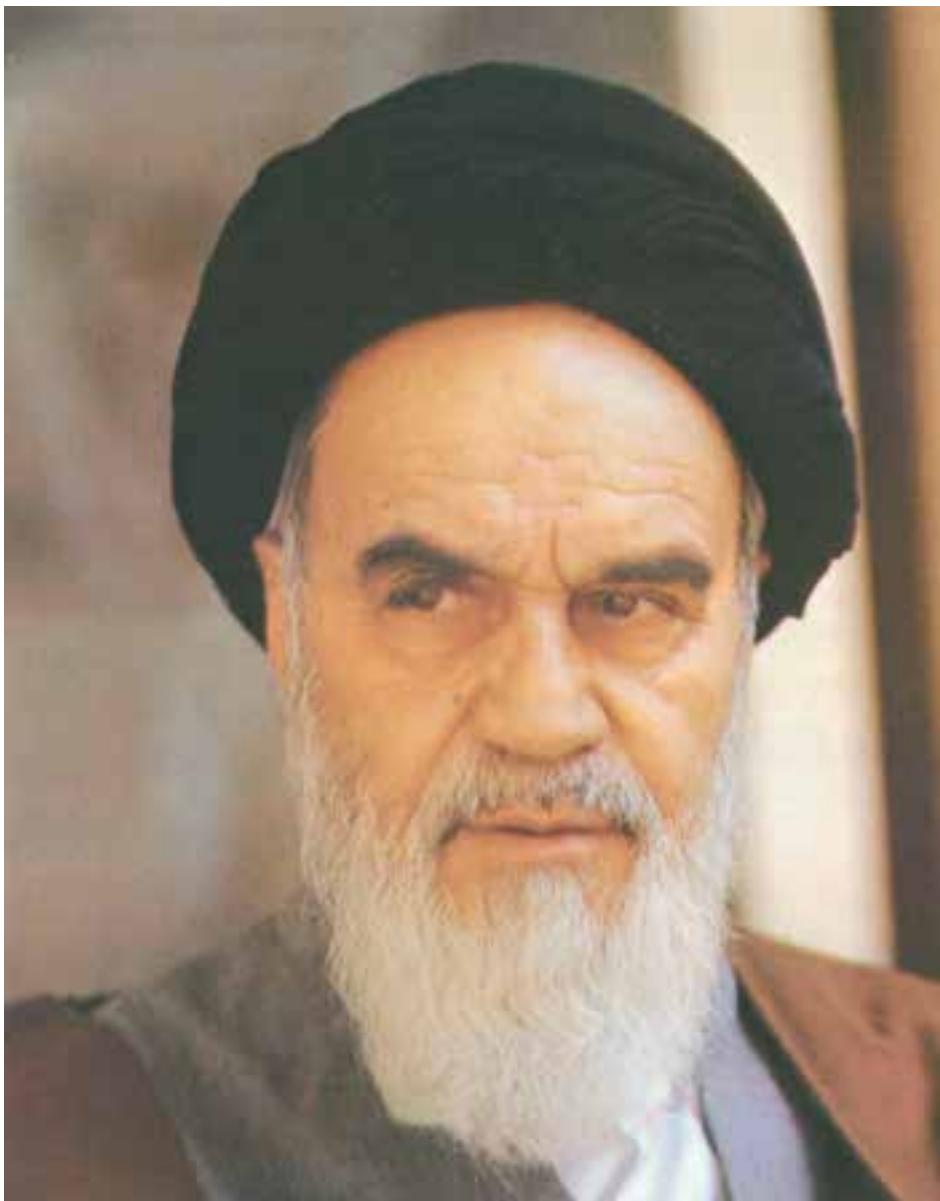
ناشر: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران: تهران، کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج، خیابان ۶۱ (دارو پیش)

تلفن: ۰۹۱۶۱-۴۴۹۸۵۱۶۱، ۰۹۲۶۰-۴۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹

چاپخانه: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»

سال انتشار و نوبت چاپ: چاپ چهارم ۱۳۹۲

حق چاپ محفوظ است.



شما عزیزان کوشش کنید که از این وابستگی بیرون آید و احتیاجات
کشور خودتان را برآورده سازید، از نیروی انسانی و ایمانی خودتان غافل
نمایند و از اتکای به اجانب پرهیزید .

امام خمینی «قدس سرّه الشّریف»

فهرست

مقدمه

مرزهای ایران فرهنگی

سخنی با هنرجویان

فصل اول : معمار و معماری

مقدمه

معمار، اخلاق و تعلیم

منشآ پیشهٔ معماری

معماری گذشته و علم آموزی از آن

۱

۲

۳

۴

۵

۹

۱۱

۱۲

۱۳

۱۵

۱۷

فصل دوم : معماری شهر و خانه

مقدمه

شهر

شکل‌گیری شهر در قبل از ظهور اسلام

شهر در دوران اسلامی

شهر در دوران معاصر

۱۸	خانه
۱۸	خانه در اقلیم گرم و خشک
۲۱	خانه در اقلیم سرد
۲۲	خانه در اقلیم معتدل و مرطوب
۲۳	خانه در اقلیم گرم و مرطوب جنوبی
۲۴	کاخ
۲۴	کاخسازی دوره هخامنشی
۳۱	کاخسازی دوره اشکانیان
۳۴	کاخسازی دوره ساسانیان
۳۹	کاخسازی در دوره اسلامی
۴۵	مقایسه شباهت و تداوم کاخسازی در دوران مختلف تاریخ معماری ایران
۴۶	باغ
۴۶	تاریخچه باغ ایرانی
۴۷	معماری باغ ایرانی
۵۰	بناهای بومی نواحی مرکزی ایران
۵۰	برج‌های کبوترخان (کبوترخانه)
۵۱	آبانبارها
۵۳	یخچال‌ها
۵۸	فصل سوم : معماری مذهبی
۵۹	مقدمه
۶۰	بناهای عبادی در قبیل از اسلام
۶۵	مساجد و مراکز مذهبی مسلمانان
۸۸	مدرسه یا مسجدی برای تعلیم
۹۱	مقبره
۹۱	مقابر پیش از اسلام
۹۲	مقابر بعد از اسلام

کلیسا

۹۸

کلیساهای مربوط به پیش از سده چهاردهم میلادی

۹۹

کلیساهای دوره صفویه

فصل چهارم : معماری تجاری و خدماتی

مقدمه

۱۰۶

بازار

۱۰۶

بازرگانی و بازار

۱۰۷

بررسی اجمالی سیر تحول تاریخی بازارها

۱۰۸

انواع بازارها

۱۰۹

عناصر ساختاری بازار

۱۱۲

معماری بازار

۱۱۳

کاروانسرا

۱۱۵

ویژگی‌های معماری کاروانسراها

۱۱۷

حمام

۱۲۱

پل

فصل پنجم : تزیین و نقش

تزیین و نقش

۱۲۸

اصول کلی تزیینات

۱۳۰

عناصر تزیین

۱۳۱

روش‌های اجرای تزیینات در معماری

۱۳۷

اجزای تزیین

۱۴۳

منابع و مأخذ

مقدمه

معماری پدیده‌ای فراتر از تاریخ، فرم و سبک است. معماری در حقیقت دست آورده عوامل فرهنگی و محیطی و بیان شیوه زندگی افرادی است که آن را بنا نموده‌اند. معماری این سرزمین تا قبل از گسیختگی فرهنگی، که تقریباً از اواسط دوره قاجار اتفاق افتاد، از شکوفایی و تداوم خاصی برخوردار بود. در آن بازه زمانی اگر بیگانگانی همچون مغول‌ها، به ما حمله و باعث هرج و مرج گردیدند، در کمتر از یک نسل تحت تأثیر فرهنگ غنی ایرانی، مسلمان شدند و بنایای چون سلطانیه را ساختند.

برای انسانی که آن گذشته افتخارآفرین را داشته و در حال زندگی می‌کند و آینده‌ای در پیش رو دارد، پرسش از تاریخ بسیار ضروری است. یکی از ضرورت‌های شناخت معماری، آشنایی با تاریخ آن است. در بررسی تاریخی، نگاه ما به بنایان نباید همچون نگاه سنگ‌شناش به سنگ باشد. زیرا معماری یکی از مظاهر فرهنگ و ظرف زندگی انسان بوده و انس و همدلی با او و سایر دست‌آوردهای فرهنگی همچون شعر، موسیقی و ... داشته است لذا در مطالعه تاریخی، علاوه بر آنکه معلوم شود که چه چیزی در چه زمانی و توسط چه کسانی بنا شده است، باید به بستر و سبب ساخته شدن بنا و نسبت آن با شرایط اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و دینی جامعه نیز توجه شود. تاریخ کوششی نقادانه به منظور فهم محاسن و معایب گذشته است، کوششی پویا نه ایستا.

۱- دندانه هر قصری؛ پندی وحدت نونو پند سه‌دانه، شنوز بن دندان

هیچ‌گاه روزی فرا نخواهد رسید که برای مثال درباره معماری دوره صفوی بگوییم: دیگر هر آنچه را لازم بود درباره آن بدانیم، فراگرفته‌ایم. هدف از مطالعه تاریخ نه فقط کوشش برای فهم گذشته، بلکه کوشش برای فهم رابطه گذشته و آینده است. زیرا تنها به کمک مطالعه گذشته می‌توان دریافت که چگونه به نقطه امروز رسیده‌ایم و چه تصمیم‌ها و عملکردهایی ما را به اینجا رسانده است. این مطالعه ما را قادر به نقد معماری امروز و دیروز می‌کند. برای ما آینده‌ای جدا از گذشته متصور نیست. تا به زبان معماری خود مسلط نشویم و

۱- شعری از حکیم خاقانی هنگام دیدن ایوان مداین

به زبان خود حرف تزئیم، به زبان دنیا حرف نخواهیم زد آشنایی با تاریخ معماری می‌تواند دامنه تجربه و آزمودگی ما را از عمر کوتاهمان تا حد هزاردها، و از محدوده مکان کوئی تا پنهانه گیتی گسترش دهد این همان معنای درس گرفتن از تاریخ است

فصل پنجم گانه کتاب، معماری ایرانی را از جهات مختلف بررسی کرده است

این معماری با گونه‌گونی بسیار از شهر، خانه، کاخ، باع، مسجد، مدرسه، حمام، بازار، کاروانسرا و... همگی تعلق به یک چارچوب فکری داشته، که این کتاب سعی دارد پنجره‌ای رو به آن بگشاید آنگاه تا حدودی روشن می‌شود که چگونه در آن زمان‌ها، برای انسان و زندگی او ظرف‌هایی کارآمد و زیبا ساخته‌اند

در فصل اول؛ به ویژگی‌های اخلاقی – اعتقادی معمار سنتی و به دستاوردهای جهت عبرت‌آموزی پرداخته شده است

در فصل دوم، شهر به عنوان گسترده‌ترین عمل معماری و خانه به عنوان مأمن اصلی انسان در این گستره، مورد توجه قرار گرفته است در ادامه کاخ‌ها و باع‌ها به عنوان نوع خاصی از زندگی خصوصی، معرفی گردیده‌اند

در خاتمه فصل به سه نوع بنای بومی نواحی مرکزی ایران، که شاید بتوان آنها را پیش‌درآمد آثار باشکوه معماری در پیشتر زمینه‌ها دانست، پرداخته شده است

در فصل سوم؛ به وجه اعتقادی معماری از اولین نمونه‌های پیش از اسلام تا معماری مساجد و مراکز مذهبی توجه شده است در ادامه مدارس و مقابر به عنوان جلوه‌ای از این وجه اعتقادی معرفی می‌شوند در خاتمه معماری کلیسا به عنوان مکان اعتقادی بزرگ‌ترین اقلیت مذهبی کشور آورده شده است

در فصل چهارم؛ به معرفی و بیان چگونگی ارتباط بنای‌های تجاری و خدماتی پرداخته می‌شود در این فصل معماری بازار، کاروانسرا، حمام و بل معرفی می‌گردد در فصل پنجم و پایانی کتاب به ویژگی‌های تزیین و نقش در معماری توجه می‌شود از آنجا که تزیینات معماری به عنوان عنصری محتوایی و نه صرفاً ظاهری در معماری مطرح بوده‌اند، در این راستا به اصول کلی، عناصر و روش‌های اجرایی آنها در معماری پرداخته می‌شود

تاریخ معماری ایران، بیان معماری مردم این سرزمین می‌باشد، از شهر گرفته تا واحدهای خانوادگی، از حاکم و جنگاور گرفته تا عالم و معلم، از بازرگان و سیاح گرفته تا معمار و حرفة‌مند معتقد و با اخلاق این کتاب حدیث مختصری از این مردم و معماری آنان است

مرزهای ایران فرهنگی

مطالعه در تاریخ معماری ایران، پیش از هر چیز مستلزم معلوم کردن مفهوم ایران و قلمرو فرهنگی آن است آیا مورخ هنر و معماری ایران باید خود را به مرزهای سیاسی ایران امروز محدود کند؟ در این صورت مسجد گوهرشاد مشهد در حوزه مطالعه او قرار می‌گیرد، ولی مسجد گوهرشاد هرات اثر همان بانی و همان معمار، در بیرون از حوزه کار او واقع می‌شود تا پیش از دوران معاصر، مرزهای فرهنگی همواره فارغ از مرزهای سیاسی بوده است فرهنگ ایرانی که فارغ از مرزهای سیاسی، از آسیای صغیر و بین‌النهرین تا ترکستان چین و شبه قاره هند و تمامی قفقاز و خراسان بزرگ و ماوراءالنهر را در بر می‌گرفت، به فرهنگ فارسی، تاجیک، افغان و تفکیک شده است

در قرن هفتم هجری قمری، مولانا در قونیه در آسیای صغیر که در آن زمان تحت حکومت سلجوقیان روم بود و اهل آن به ترکی، یونانی و فارسی سخن می‌گفتند، به فارسی شعر می‌سرود در قرن دهم و یازدهم هجری قمری با آنکه دو دولت عثمانی و صفوی پیوسته در جنگ گرم و سرد بودند، در دربار عثمانی به زبان فارسی و در دربار ایران به زبان ترکی سخن می‌گفتند پیداست که مطالعه تاریخ معماری نیز نباید و نمی‌تواند فرهنگ و هنر را در بند مرزهای سیاسی درآورد

از این گذشته در جغرافیای زمین، نام برخی از سرزمین‌ها بیشتر سیاسی است و نام برخی دیگر بیشتر جغرافیایی، طبیعی، فرهنگی و بهتر بگوییم «نام مکانی» است مثلاً نام‌های سوریه و عربستان سعودی نام‌های سیاسی است یعنی مکان‌های تاریخی و فرهنگی به این نام‌ها وجود ندارد و این نام‌ها را بنا بر توافق بر روی محدوده محصور در مرزهای قراردادی نهاده‌اند

در مقابل نام‌های شام، حجاز و فلسطین نام‌های واقعی و حقیقی است و به واقعیتی تاریخی در عالم خارج دلالت دارد «ایران» از اعلام جغرافیایی حقیقی است، یعنی فارغ از قراردادها و تقسیمات حکومتی، همواره موجودی به نام «ایران»، دست‌کم از زمان ورود آریانی‌ها به این سرزمین، شناخته شده است

در مقدمه شاهنامه ابو منصوری، «ایران‌شهر» محدود بین رود آموی و رود مصر است در دوره‌های بعد حتی در زمان‌هایی که این سرزمین تحت سلطه اقوام غیر ایرانی بوده است، ایرانیان خود را متعلق به ایران می‌دانسته‌اند مسلماً این احسان تعلق فراتر از تعلق جغرافیایی محض بوده است و باید شواهد آن را در مظاهر فرهنگی مشترک یا مشابه در مجموعه ایران زمین، در کشورهای متعدد امروزی که همه به فرهنگ واحد ایرانی تعلق داشته‌اند، جست

سخن از فرهنگ مشترک اقوام ایرانی در آن زمان به معنای نفی تفاوت‌های قومی، فرهنگی و سیاسی یا ادعای ملی‌گرایی افراطی نیست؛ بلکه سخن از جستن واقعیت واحدی است که در پس تفاوت‌ها و کثرت‌ها، وحدتی در ادوار و آثار ایرانیان در سرتاسر این سرزمین و در درازای تاریخ و در تمامی مظاهر فرهنگی آن، از جمله معماری پدید آورده است

سخنی با هنر جویان

در گذشته‌های دور در فرهنگ ایرانی، همانند سایر فرهنگ‌های غیر معاصر، معماری را امری اجرایی - عملی می‌دانستند و از آنجایی که آنچه انجام می‌دادند، همان بود که همه مردم از هر گروه و دسته و رشته‌ای می‌اندیشیدند، لذا نوشتن تاریخ معماری چندان مرسوم نبود نوشتن دایرةالمعارف و تاریخ در زمینه‌های مختلف از جمله ویژگی‌های دوران جدید می‌باشد

امروزه، چون از آن عالم قدیم و ویژگی‌هایش تا حدودی بیرون آمده‌ایم، هم برای شناختن معماری ایران و هم برای شناختن و یافتن جایگاه خود، نیازمند نوشتن و خواندن تاریخ معماری و آشنایی با آن می‌باشیم

از آنجایی که انسان با همه ویژگی‌های مادی و معنوی اش در مکان و در معماری زندگی می‌کند، پس اثر معماری تجلی گاه اندیشه و دیدگاه و ظرف زندگی او می‌باشد با شناخت معماری ایران می‌توان به نوع نگاه انسان ایرانی به اطرافش در آن زمان بی برد پس برای شناخت گذشته خود که زمینه‌ساز امروز و آینده ما می‌باشد، نیازمند شناخت تاریخ معماری می‌باشیم برای ما امروز و آینده‌ای منفک از گذشته متصوّر نیست لذا شناخت تاریخ معماری و آشنایی با بناهای آن برای هر حرفه‌مند معماری از ملزومات اولیه کارش می‌باشد

در این کتاب سعی شده تاریخ صرفاً از جنبه‌های توصیفی و سطحی مطرح نگردد بلکه مبانی نظری و جنبه‌های تحلیلی معماری گذشته نیز در محدوده‌ای نه چندان فراخ، بیان شده است برای استفاده مفیدتر از کتاب و کلاس درس، پیشنهاد می‌شود ضمن توجه به توصیه‌های مدرس کلاس، موارد زیر را با دقت رعایت کنید :

۱- متن را با حوصله و دقت بخوانید.

کامل خواندن متن کتاب و تعمق در نکات مطرح شده تحلیلی و ارتباط دادن فصل‌های مختلف آن با هم، در درک بهتر کتاب مؤثر خواهد بود شاید لازم باشد بعضی از مطالب را چند بار بخوانید، تا به تجزیه و تحلیل درستی از آن برسید

۲- متن کتاب را با تصاویر آن اनطباق دهید.

تصاویر و کروکی‌های انتخاب و ترسیم شده، در درک بهتر مطالب راه‌گشا خواهند بود بنابراین توجه بیشتر در ویژگی‌های تصاویر، درک عمیق‌تری از مطالب کتاب را حاصل خواهد کرد

۳- کتاب‌ها و مقاله‌های مرتبط با متن این کتاب را مطالعه کنید.

مطالعات جنبی و تکمیلی در کنار مطالب کتاب، ضمن گشایش درهای تحقیق و پژوهش بر روی

هر جویان عزیز – که باعث تکمیل امر آموزش می‌شود –، درک کامل‌تر و پایدارتری را به همراه می‌آورد

۴- از اماکن تاریخی بازدید کنید.

در کشور عزیزمان کمتر شهری پیدا می‌شود، که در آن بنای تاریخی وجود نداشته باشد با بازدید از آنها در شهر خود و در صورت امکان در شهرهای اطراف و توجه به آثار تاریخی در سفرهای خانوادگی، می‌توان در گنجینه ارزشمند معماری ایران را گشود و از شمیم آن لذت و بهره برد انشاء الله

موافق باشد

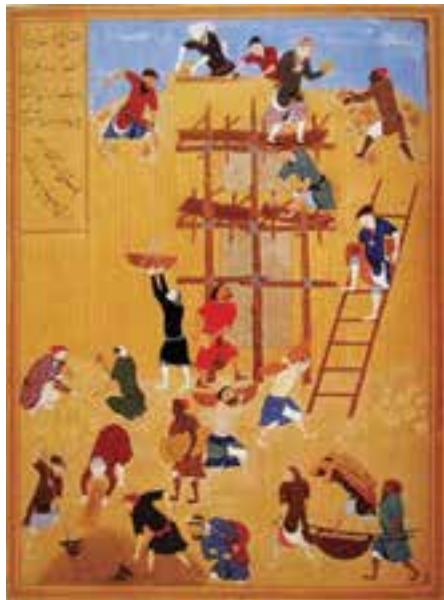
مؤلف

هدف کلی

آشنایی با معماری بناهای ایران در دوره‌های مختلف تاریخی

فصل اول

معمار و معماری



ساختن کاخ خورنق اثر کمال الدین
بهرزاد از مکتب نقاشی هرات

معمار، اخلاق و تعلیم
متناهی پیشۀ معماری
معماری گذشته و علم آموزی از آن

هدف‌های رفتاری : پس از پایان این فصل از فراگیر انتظار می‌رود :

۱- علت نیاز به شناخت ویژگی‌های معمار را در معماری گذشته کشورمان شرح دهد.

۲- ویژگی‌های معماری گذشته را بداند.

۳- ویژگی‌های اخلاقی و عملی معماران گذشته را نام ببرد.

۴- منشاً پیشۀ معماری را بیان کند.

۵- تفاوت معماری گذشته و امروز را بیان کند.

۶- معنای علم را از دیدگاه پیامبر اکرم بیان کند.

مقدمه

فهم آثار تاریخی معماری کشورمان نیازمند تلاشی فراوان است. آنچه در مدح هنر و معماری تاریخی ما گفته شده، بیشتر ناظر به نمونه‌ها، زیبایی‌ها و شگفتی‌های آن بوده است، و کمتر به پدیدآورندگان این آثار توجه شده است. درست همانگونه که این استادان و هنرمندان خود را حجاب حق دانسته و از میان برخاسته‌اند.

حجاب راه تویی حافظ از میان برخیز خوش‌کسی که در این راه بی‌حجاب رود

این معماران خداجو و یاوران خلق، هنر خود را در آثاری ارزشمند عرضه داشته‌اند. با درنگی کوتاه اما صمیمانه، بر احوالات این بزرگان، می‌توان نکات بسیار آموزنده‌ای را روشن نمود. بدون آشنایی با این احوالات باطنی، از آثار معماری گذشته، جز بیوست چیزی نصیبمان نمی‌شود، و مغز و باطن آن پنهان می‌ماند.

معمار، اخلاق و تعلیم

تحوّلاتی که به ظهور دوران جدید انجامید، با دگرگونی اساسی در بینش و منش و نحوه زندگی انسان‌ها همراه بود. این دگرگونی‌ها بر معمار و معماری نیز، مانند سایر اشخاص و هنرها، تأثیر گذاشت.

۱- حافظ، دیوان اشعار

معمار با طراحی فضای معماری به استفاده کنندگان از آن فضا امر می‌کند که از کجا و کدام در وارد فضا شوند، از کدام پنجره و به چه میزان و از کدام جهت نور بگیرند، در چه ابعاد و تنسابات فضایی قرار گیرند و... پس معمار ظرف زندگی انسان را طراحی می‌کند. بنابراین، شاید بتوان گفت که، تأثیر تحولات فکری و فرهنگی در معماران که در عمل و هنرشنان نیز نمایان می‌گردند، در زندگی افراد جامعه تأثیرگذارتر از سایر هنرمندان خواهد بود.

تلash در شناسایی تفاوت‌های معمار و معماری جدید و قدیم، می‌تواند در دست‌یابی به نگاهی واقع‌بینانه به تاریخ معماری مفید باشد. از خطاهای مطالعه تاریخ معماری، مانند هر حوزه دیگر، این است که مطالعه کننده، بدون توجه به تفاوت‌های عالم قدیم و جدید، تاریخ معماری را با شبیه‌سازی به عالم معماری دوره‌ای که در آن به سر می‌برد، بررسی کند.

نظر و عمل معماری در فرهنگ گذشته‌ما، به رغم غنایی که داشته، متکی بر فرهنگ شفاهی (سینه به سینه) بوده و کمتر متنی از آن به جا مانده است.^۱ از آثار مکتوب بسیار اندک در زمینه ویژگی‌های اخلاقی و عملی معماران چنین بر می‌آید که:

الف) در گذشته تربیت اخلاقی و حرفة‌ای امری واحد بود. تربیت اخلاقی همراه با تربیت حرفة‌ای صورت می‌پذیرفت. لذا شرط ورود به حرفة، ادب، شایستگی و آراستگی به اخلاق الهی بوده است.

ب) در پرتو تهذیب نفس، معمار گمنام و ناشناس می‌ماند. وی هنرشن را وسیله‌ای برای مطرح کردن خود نمی‌دانست. از استاد علی اکبر اصفهانی، معمار بزرگ ایران، که مسجد امام اصفهان را ساخته، در همه متنون دوره صفوی فقط چند سطر یافت می‌شود. آن هم از این بابت که او از سر تفتن چند بیتی هم شعر سروده است. در دوره‌هایی که نوشتمن نام معمار برکتیه‌های بناها مرسوم گردید، معماران پیش از نام خود، اوصافی چون الحقیر، الذلیل، العبد، محتاج دعا و... می‌آورند.^۲

ج) اکثر معماران ساختن را از ابتدای انتها با ذکر حق می‌آمیختند. ذکر زبانی و قلبی با سازندگی عجین می‌شد و هدف فقط تقریب به خدا بود.

د) حرفهمندی و دانایی که امانتی الهی دانسته می‌شد، سینه به سینه از استاد به شاگرد منتقل می‌گردید و شاگردان در طول دوره آموزشی، مرحله به مرحله از استاد مجوز ورود به مرحله بالاتر را

۱- از جمله منابع محدود در این زمینه فنوت نامه‌ها می‌باشد.

۲- به نوشته پشت جلد کتاب توجه کنید. در این لوح که بر ایوان مسجد گوهرشاد مشهد قرار گرفته، استاد بزرگ معماری ایران، قوام الدین شیرازی خود را چنین معرفی می‌کند. «عمل العبد الضعيف الفقير المحتاج بعنایت الملك الرحمن، قوام الدین زین الدین شیرازی الطیان». (الطیان به معنای کل ساز می‌باشد).

می‌گرفتند.

ه) استادان مقامی والا و اعتباری پا بر جا در تمامی مراحل کار داشتند و حضور معنوی استاد و همراهی او در کار، باعث قوت قلب شاگردان می‌شد.
و) معمار خود را وسیله‌ای می‌دانست که موظف به بیان هنرش به بهترین صورت شده است و منشأ و سرچشمۀ هنرش را نه در خود که در خدا می‌دیده است.^۱

منشاً پیشۀ معماری

در قرآن کریم آمده است که، خداوند جهان را بدون ستون‌هایی که بتوان آنها را دید برافراشته است.^۲ بنابراین از نظر قرآن، خداوند معمار هستی است. کتاب‌های مختلف ادبی، دینی و عرفانی نیز بر این نکته تأکید کرده‌اند. از همین رو معمار آن روزگار، در جهانی زندگی می‌کرد، که معمارش را خداوند می‌دانست، خداوندی که آفریننده و پدیدآورنده عالم هستی و طبیعت است. بنابراین معمار در آن زمان نیز سعی می‌کرد، هندسه و نظم حاکم بر عالم هستی و طبیعت که مخلوق خداوند است را بیابد و در کار خود از آنها استفاده کند.^۳ آن معماری صرفاً به ظاهر طبیعت توجه نمی‌کرد بلکه بر قواعد پنهان حیات‌بخشی که بر طبیعت مستولی بود، توجه داشت.

مطالعه آزاد



در زبان عربی فتی، فیبان و فتوت به معنای جوانی و جوانمردی است. که بعد از بعثت پیامبر و ولایت حضرت علی (ع) جوانمردی و فتوت چنان با ارزش‌های معنوی جامعه اسلامی درآمیخت که تفکیک آن غیر ممکن است. در این ارتباط «فتی» به معنای کسی بود که حقیقت باطنی انسان را درک کرده و به مرحلۀ جوانی جاودانه روح نائل

۱- برای مطالعه بیشتر نگاه کنید به: ندیمی، هادی، ۱۳۷۵، آین جوانمردان و طریقت معماران (سیری در فنوت‌نامه‌های معماران و بنایان) و حرفه‌های وابسته، مجموعه مقالات اولين كنگره تاريخ معماري و شهرسازی ايران، جلد دوم، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور».

۲- سورۀ رعد آیه ۲

۳- این ویژگی خاص معماران ایرانی بوده است بلکه تا قبل از رنسانس و انقلاب مدرن، در غرب نیز معماران از همین الگو برای طراحی استفاده می‌کردند. راب کریر معمار معاصر در کتاب «تناسبات در معماری» نمونه‌هایی از کاربرد هندسه عالم و طبیعت را در طراحی کلیساهاي سبک گوتیک تجزیه و تحلیل کرده است.

شده بود. این خداجویان و یاوران خاق در کسوت فتیان و جوانمردان، هنر خود را در خلق آثار زیبایی به کار می‌بردند. آنچه از آثار مکتوب و احوالات اهل هنر و معماران تاکنون شناخته شده بسیار اندک است و بیشتر در قالب فتوت نامه‌های اهل حرفه صنعت می‌باشد. در این میان حضرت علی (ع) جایگاه ویژه‌ای دارد. وی را اصل و منشأ همه پیشه‌ها و وارت حقیقت معنوی می‌دانستند. در نگاه آنان وی اول استاد خط نیز بوده است.

عنصر لفظی معرفه از خط

بلی اصول صفا و خوبی بود

پیدا کردن منشای الهی درسایر پیشه‌ها نیز مطرح بوده است. مثلاً اول بازرگان را حضرت رسول (ص)، اول معمار را حضرت ابراهیم (ع)، اول نجّار را حضرت نوح (ع)، اول رنگرز را حضرت عیسی (ع)، اول خیاط را حضرت ادریس (ع) و... می‌دانستند و بدین وسیله با اتصال حرفه به یکی از اولیا و انبیاء الهی، حرفه پیوندی معنایی با ارزش‌های الهی و اسلامی می‌یافت. و حرفه‌مندان آن منشأ را الگوی نظر و عمل خود قرار می‌دادند.

اکنون با سیر کوتاهی بر احوالات معماران، می‌توان دریافت که شناخت حقیقی حالات آنان در زمانه حاضر نیاز به تحقیق و پژوهش بیشتری دارد.

معماری گذشته و علم آموزی از آن

معماری گذشته ما در بستر چنین ارزش‌هایی رشد کرده است. تلاش هنرمند معمار برای دست‌یابی به رموز کار نوعی ریاضت بوده و تمامی مراحل کار را با دقّت و خلوصی معنوی و روحانی پیگیری می‌کرده است. هر مرحله کار، هنرمند عارف را برای رسیدن به مقامی بالاتر و دریافتی روحانی تر آماده می‌کرده است.

این معماری مبتنی بر عادات، پسندها و اندیشه‌های یک دوره تاریخی بوده است و بدیهی است که با تغییر زمان و عادات فردی و اجتماعی این معماری، نیز رنگ می‌بازد و جای خویش را به صورتی

دیگر وا می گذارد. ولی همواره می توان از ویژگی ها، قاعده ها و روال های حاکم بر آن برای معماری امروز درس آموخت. در اینجا به بعضی از ویژگی های معماری تاریخی و گذشته ایرانی اشاراتی می کنیم :

(الف) معماری گذشته ما متکی بر معرفتی الهی بود. در آن دوران معماران صرفاً متکی بر علوم نظری و تجربی نبودند. بلکه این علم تجربی با قُرب به خدا و بهره گیری از الطاف الهی دو چندان می شد. ناگفته پیداست که بهره گیری از این موهبت نیازمند نوعی معرفت، پاکی و صفاتی درونی بود. دستاوردهای آن دوران، امروزه توسط بعضی از افراد غرب زده، خرافه و اوهام خوانده می شود.

(ب) در شیوه معماری استاد – شاگردی معماران ضمن احترام به عقاید و شیوه کار اساتیدشان سعی می کردند چیزی را هم به آن تعالیم یافزا ایند و باعث ارتقا ایش شوند. بنابراین این معماری هم به لحاظ اینکه متعلق به گذشته و پدران ماست و هم به جهت ارزش های درونی که دارد و بدان وسیله ریشه های فرهنگی ما را نمایان می کند، دارای ارزش است.

(ج) معماری گذشته ما متأثر از طبیعت است. از آنجایی که آنان خداوند را خالق و معمار طبیعت می دانستند، سعی می کردند با الگو گیری از طبیعت موجود و در برخورد با آن کاری را انجام دهند که موافق با نظام خلقت باشد. به همین دلیل از طبیعت هم بهره برداری به اندازه می کردند و هم بدون هیچ گونه آسیبی آن را مورد تکریم و احترام قرار می دادند.

اینک درس گرفتن از چنین پدیده ای، آدابی خاص را می طلبد و بهره گیری و علم آموزی از آن مراحلی دارد که بهترین سخنی که در این ارتباط می توان گفت، حدیث مبارکی از پیامبر اکرم (ص) است :

شخصی از پیامبر (ص) پرسید که «علم چیست؟» جواب فرمودند : «علم یعنی سکوت کردن و سپس گوش فرا دادن و بعد حفظ کردن و سپس عمل کردن و آنگاه نشر دادن.»

باتأملی در این حدیث شریف آشکار می شود که اولین مرحله علم آموزی یا درس گرفتن، سکوت و پذیرش است. و قرار دادن خوب شتن خویش در اختیار صاحب علم، مرتبه دوم، گوش دادن است. با تمام حواس و دقّت و حوصله کامل؛ مرتبه سوم، حفظ کردن است. اولین معنایی که از این واژه دریافت می شود، به حافظه و ذهن سپردن است که ظاهری ترین آن است. حفظ کردن در این حدیث شریف، با توجه به مفهوم حدیث و واژه بعدی، به معنای حفظ در جان و قلب است، که دگرگون کننده، تحول بخشنده و زاینده عمل است.

مرحله بعدی عمل است که میوه هر معرفت و علم راستینی است. آخرین مرتبه نشر و انتشار آن چیزی است که بر جان و دل نشسته است. پس برای درس گرفتن از این معماری باید خوب شتن را

چنین آزموده و آماده کنیم.

آنچه امروز تجربه می‌کنیم حادثه‌ای غم‌بار از غربت این هنر است. اکثر مخاطبین واستفاده‌کنندگان از بنها، امروز تنها فریفته زیبایی‌های ظاهری آن می‌گردند. بیشتر معماران نیز در سیطره حجاب ظلمانی مادیات، فقط هوای نفس خود را به نمایش می‌گذارند.

تلاش آغازین برای وصول و درک و فهم درون مایه‌های معماری ایرانی، ورود به وادی ارزش‌های اخلاقی آن است. ایجاد انس و ارتباط با آن معماری، می‌تواند هنرجویان و معماران آینده را در مسیری درست هدایت نماید.

مطالعه آزاد



نگارمن که بکتب نرفت و خط نوشت به غمزه مسلکه آموز صد مدرس شد

استاد محمد کریم پیرنیا در سال ۱۳۰۱ هجری شمسی در شهر یزد از پدری نائینی و مادری یزدی به دنیا آمد در سال ۱۳۱۸ پس از پایان تحصیلات متوسطه در یزد برای ادامه تحصیل خود به دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران وارد شد ولی هنوز در ابتدای راه بود (۱۳۲۴) که فهمید این راه را برای پیمودن تا به آخر نمی‌پسندد. بدین ترتیب بود که این مدرسه و استادان نوپرداز آن را واگذاشت و به قول خود به دنبال استادان بزرگی رفت و سینه به سینه معماری را آموخت.

استاد پیرنیا از نادر افرادی هستند که در چند دهه گذشته، سعی در شناخت و شناساندن معماری ایرانی را داشته است. اگر چه ایشان به بحث‌های گوناگون پرداختند، اما شاید بتوان یکی از مهم‌ترین آنها را سبک‌شناسی معماری ایرانی دانست. وی معماری پیش از اسلام ایران را به دو شیوه پارسی و پارتی و معماری بعد از اسلام را به چهار شیوه خراسانی، رازی، آذری و اصفهانی تقسیم کرده است.

از دیگر ابداعات وی بر شمردن پنج اصل برای معماری ایرانی بوده است که شامل : مردم واری، پرهیز از بیهودگی، نیارش، خودبستنگی و درون‌گرایی می‌باشد. روانش شاد باد.

سوالات فصل اول



- ۱- چرا تغییرات در نگرش معماری در زندگی افراد نسبت به سایر هنرها تأثیر عمیق‌تری می‌گذارد؟
- ۲- ارتباط تربیت اخلاقی را با حرفه آموزی را در معماری گذشته بیان کنید.
- ۳- چرا در گذشته معماران گمنام می‌ماندند؟
- ۴- از زمانی که نوشتمن نام معمار بربنا مرسوم شد، آنان خود را چگونه معرفی می‌کردند؟
- ۵- ارتباط استادان با شاگردان در معماری گذشته چگونه بود؟
- ۶- معماران گذشته منشأ هنرشنان رادر کجا می‌دیدند؟
- ۷- ویژگی‌های اخلاقی معماران در گذشته را بنویسید.
- ۸- ویژگی‌های معماری تاریخی و گذشته ایرانی را به اختصار بنویسید.
- ۹- حضرت محمد (ص) علم را چگونه تعریف فرمودند؟

فصل دوم

معماری شهر و خانه



خانه محمودی در بزد

شهر
خانه
کاخ
باغ

بناهای بومی نواحی مرکزی ایران

هدف‌های رفتاری : پس از پایان این فصل از فراگیر انتظار می‌رود که :

- ۱- اولین سکونتگاه‌های مربوط به هزاره‌های مختلف تاریخی را بیان کند.
- ۲- مراحل شکل‌گیری شهر در ایران را بیان کند.
- ۳- عناصر مشخصه شهر در دوران اسلامی را نام ببرد.
- ۴- عوامل تأثیرگذار در شکل‌گیری خانه را بیان کند.
- ۵- چهار اقلیم اصلی ایران را بداند.
- ۶- ویژگی معماری خانه‌ها در اقلیم‌های اصلی ایران توضیح دهد.
- ۷- ویژگی‌های روستای کندوان را بیان کند.
- ۸- ویژگی‌های معماری کاخ‌های دوره هخامنشی را بیان کند.
- ۹- دو کار مهم پارتیان را در زمینه معماری نام ببرد.
- ۱۰- بهترین نمونه گنبدسازی را در کاخ ساسانی، نام ببرد.
- ۱۱- مهم‌ترین دستاوردهای ساسانی در زمینه معماری را بیان کند.
- ۱۲- ویژگی‌های کاخ آشور را نام برد و تأثیر آن در معماری دوره‌های بعد را بیان کند.
- ۱۳- اصل تداوم در معماری ایرانی را با ذکر مصادیق آن بیان کند.
- ۱۴- ویژگی‌های کاخ‌های دوره صفوی را با ذکر نمونه‌های مهم بیان کند.
- ۱۵- تفاوت کاربرد کلمه «فردوس» در قبل و بعد از اسلام را بیان کند.
- ۱۶- ارتباط باغ‌سازی قبل و بعد از اسلام را بیان کند.
- ۱۷- ویژگی‌های باغ ایرانی را بیان کند.
- ۱۸- هدف از بناهای بومی را توضیح دهد.
- ۱۹- عوامل مهم و تأثیرگذار در معماری بومی را نام ببرد.
- ۲۰- اهداف ساخت برج‌های کبوترخان را بیان کند.
- ۲۱- قسمت‌های مختلف آب انبار و یخچال را بیان کند.

مج کوزه گر کند کوزه به کار	بحر عین کوزه نی از بحر آب
مج کاس کر کند کاسه نام	بحر عین کاسه نی بحر طعام
مج خطای نوید خط به فن	بحر عین خطی ز بحر خاندن
لش ظاهر بحر لش غایب است	و آن برای غایبان دیگر است ^۱

شهر، خانه و معماری ایران از روزگارانی دور، مکانی بود که در عین داشتن واقعیت ظاهري، از حقیقت ذهنی و معنوی در ورای چهره بیرونی، برخوردار بود. شهر ایرانی شهری بود مملو از زندگی و پر از خاطره. اين شهر بدان سبب ساخته می شد، که كالبدی^۲ زیبا و کارا داشته و خدمات فراهم شده در آن برآورنده نیازهای مادی و معنوی ساکنان آن باشند.

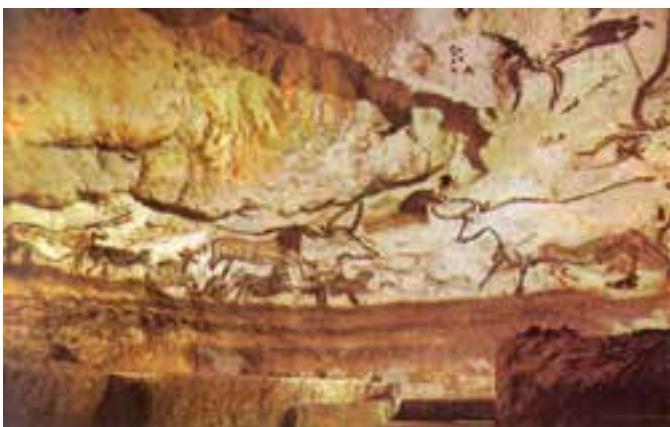
درین کاربری ها و عملکردهای موجود شهر، خانه جایگاه خاصی داشته است. انسانها خانه را به عنوان لباس دوم^۳ خود به عنوان مکانی امن برای زندگی و وسیله ای برای تعالی بر می گردند. معماری خانه همانند سایر کاربری های مختلف معماری، در هر منطقه، تحت تأثیر اقلیم و شرایط آب و هوایی نقاط مختلف کشور، ویژگی های خاصی را پیدا کرده است. بوم و سنت های زیست و کاربرد مصالح محلی نیز در بعضی از مناطق کشور، شکل های معماری خاصی را ایجاد نموده است.

خانه گاهی که به پادشاه یا یکی از بزرگان جامعه تعلق می گرفت، مفصل تر و باشکوه تر و معمولاً در باغی با صفا ساخته می شد.

- ۱- مولانا جلال الدین رومی، متنی معنوی
- ۲- كالبد به معنای قالب و جسم و نمود ظاهري
- ۳- لباس اول، همان لباسی می باشد که بر تن می کنیم.

شهر

بشر از روزگاران نخستین زندگی بر کره زمین، نیاز به سرپناهی برای محافظت خویش از گزند جانوران، سرما، گرما و دشمنان انسانی داشته است. وی ابتدا غار را برای زندگی برگزید. کشف دو غار لاسکو^۱ و آلتامیرا^۲ اطلاعاتی از زندگی آغازین انسان را روشن کرده است. (تصویر شماره ۲-۱) هر یک از این دو غار با آثار منقوش بر دیوارهایشان و مفاهیم و ارتباط عناصر این نقاشی‌ها چیزی جز یک سکونتگاه نیستند، که بسیاری از ویژگی‌های زندگی ساکنین آنها را روشن می‌کنند. از جمله اینکه وجود این نقاشی‌ها در دل غارها نشان می‌دهد که از آتش برای روشناهی استفاده می‌کردند.



تصویر شماره ۲-۱- نقاشی‌های غار لاسکو در فرانسه

بدین ترتیب غار به عنوان یک سکونتگاه، قسمت‌هایی از زندگی پیش از تاریخ^۳ را در خود ثبت کرده است. از این رو می‌توان گفت که یکی از مهم‌ترین منابع مطالعه زندگی انسان محل سکونت اوست، که زمانی به صورت غار، در مرحله‌ای به شکل روتاست و در دوره‌ای به نام شهر نمایان شده است. بررسی‌های متون و آثار به جای مانده نشان می‌دهد که ترکیب کالبدی شهر چیزی جز انعکاس سنت‌های زیست، شیوه‌های معیشت و تولید و رفتار و فعالیت‌های انسانی متأثر از آنها، در فضایی خاص نمی‌باشد.

این عوامل به گونه‌ای به یکدیگر وابسته‌اند و از زمانی که بشر، یکجانشین شد، دولت را سامان داد و شهر را بنا نهاد، تا به امروز نقشی تعیین کننده در تعریف شهر داشته‌اند.

۱- Lascaus، از غارهای پیش از تاریخ واقع در دره وزر Vezere در تزدیکی دورنی Dordogne پاریس

۲- A tam ra از غارهای پیش از تاریخ در ۳۰ کیلومتری غرب سانتاندر Santander واقع در اسپانیا

۳- منظور از دوران پیش از تاریخ، دوران پیش از اختراع خط می‌باشد.

این عوامل به اختصار به سه گروه عمده زیر تقسیم می‌شوند :

الف) مسائل جهان‌بینی، چگونگی نحوه نگرش به جهان که شامل دین، مذهب، مسلک، گروه‌های مختلف اجتماعی و... می‌باشد.

ب) عوامل اقتصادی، که عمدهاً بر چگونگی تولید و توزیع ثروت، نحوه تولید، توزیع و مصرف محصولات منتهی می‌باشد.

ج) عوامل اقلیمی و جغرافیایی، این عوامل شامل آب و هوای همواری و ناهمواری و به طور کلی عناصر محیط زیست طبیعی می‌شود. اهمیت شرایط جغرافیایی و اقلیمی آنچنان زیاد است که پژوهشگران بسیاری در جهان، شکل‌گیری تمدن‌های نخستین را وابسته به وجود این شرایط دانسته‌اند. تا آنجا که شکل‌گیری روستاهای شهرهای نخستین غالباً در کنار رودها بوده است.

به طور کلی روند شهرنشینی ایران را می‌توان در سه دورهٔ عمده، مورد بررسی قرار داد.

این سه دوره عبارتند از :

۱- شکل‌گیری شهر در قبل از ظهور اسلام

در میان سرزمین‌هایی که آثار زندگی گذشته را در خود حفظ کرده‌اند، فلات ایران موقعیت ممتازی دارد. یکی از اولین سکونتگاه‌ها در تپه «گنج‌درّه» در شهرستان هرسین^۱ است. براساس مطالعات پژوهشگران یکی از محل‌های سکونت بشری که در دشت شناخته شده، مربوط به هزاره پنجم قبل از میلاد، سیلک کاشان است. که شامل دو تپهٔ شمالی و جنوبی است. (تصویرشماره ۲-۲)



تصویر شماره ۲-۲- نمایی از تپه سیلک کاشان

۱- از شهرستان‌های استان کرمانشاه

دهکدهٔ ماقبل تاریخی سیلک باگذشت زمان به یک شهر مستحکم تبدیل شد و دارای کاخ، ساختمان‌های فرعی و محله‌ای سکونت و شاید یک معبد و دیواری مستحکم در اطراف آن شد. در نیمهٔ شرقی فلات ایران و در تزدیکی شهر زابل در سیستان، شهر سوخته یکی از شگفتی‌های دنیاً باستان است. این شهر نمونه‌ای منحصر به فرد و حکایت واقعی علم، صنعت و فرهنگ گذشته‌های دور این مرز و بوم است. که به دلیل آتش‌سوزی واقع شده در آنجا، آن را «شهر سوخته» نامیده‌اند.

اقوام آریایی مستقر در جبال زاگرس و در دشت‌های مرتفع آن با تشکیل دولت ماد، اولین اقوامی هستند که در گذر تاریخی، خود را از مرحلهٔ جوامع سادهٔ رومانی – ایلی، به جامعهٔ شهری رسانده‌اند. از قرن نهم ق.م ساختن اولین شهرهای مادی با الهام از شهرهای تپه‌ای بین‌النهرین شروع شد، که نمونهٔ آن هگمتانه یا همدان امروزی است. این دوران با شکوفایی شهرهای پارسی در شوش، پاسارگاد و ... به اوج خود رسید.

شهر هخامنشیان مربعی بود، که در وسط آن آتش را به منزلهٔ حافظ حقیقی مکان می‌افروختند. در کنار هستهٔ اصلی آن حوض یا آبگیری به نسبت جمعیتی که در آنجا سکنی می‌گزید، حفر می‌کردند و برای آن آب انبار می‌ساختند. عناصر اصلی شهر هخامنشی علاوه بر آتشکده و آب‌انبار، خانه، باغ و ... نیز بوده است.

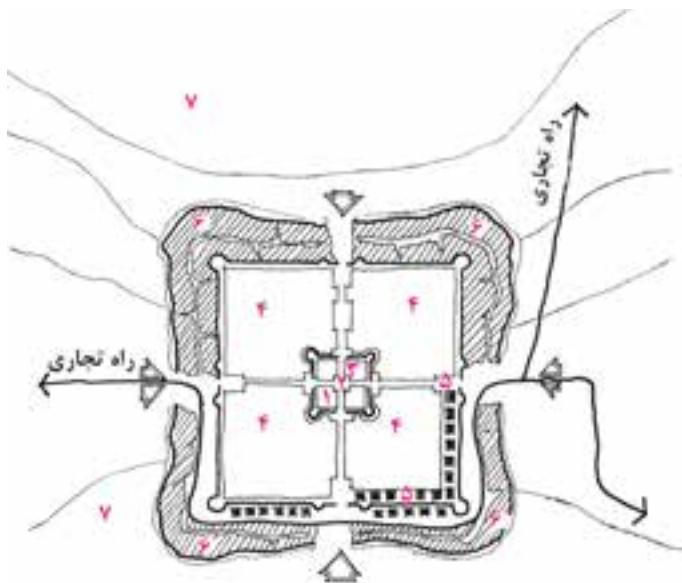
شهرهایی را که ساسانیان بنا می‌نمادند، دارای الگویی بود که در شهرهای دوران اولیه بعد از اسلام نیز مورد استفاده قرار می‌گرفت.

در این شهرها، دژ حکومتی با باروهای کنگره‌دار، مجموعه‌ای است از کاخ‌ها، آتشکده اصلی، دیوان‌ها، سربازخانه‌ها، گنجینه‌ها و انبارهای آذوقه که در بالاترین و این‌ترین نقطه شهر ساخته می‌شده است. (تصویر شماره ۲-۳)

برگرد این دژ حکومتی که در دوران اسلامی به «کهن دژ» معروف شد، مجموعه‌ای مرکب از محلات خاص برای استقرار طبقات ممتاز و تزدیکان پادشاه قرار داشت. که در دوران اسلامی شارستان نامیده شد. این بخش نیز با دیواری سنگین و با چهار دروازه، بخشی از بازار شهر را نیز در خود داشت. مجموعه‌ای مرکب از محلات، خانه‌ها، بازارها، باغات و مراتع مردمی که در طبقات ممتاز^۱ دولت ساسانی قرار نمی‌گرفتند، در خارج از شارستان قرار داشتند، این بخش که در فروپاشی دولت ساسانی به هنگام ورود مسلمانان نقشی اساسی داشتند، در بعد از اسلام به رَض (شهر بیرونی) مشهور شد.

۱- در دوره ساسانی جامعه به چهار گروه موبدان، جنگاوران، دیبران و دهقانان تقسیم شد و پادشاهان و ایستگان آنها در ورای کلیه

طبقات برتر قرار داشتند.



تصویر شماره ۲-۳- ساخت کالبدی شهر در دوره ساسانی
۱- کاخ شاهی و خزانه ۲- آتشکده ۳- سریازخانه و انبار ۴- شارستان و نزدیکان
فرمانرو ۵- بازار ۶- شهر بیرونی (ربض) ۷- زمین‌های کشاورزی

در شهر ساسانی بازار از دل شارستان شروع می‌شد و دامنه خود را به ریض می‌گستراند و در مسیر خود محلات را شکل می‌داد و در مسیر راه‌های کاروان رو قرار می‌گرفت.

۲ - شهر در دوران اسلامی

فتح ایران در قرن هفتم میلادی توسط مسلمانان که جهان یعنی جدیدی مبتنی بر برابری و براذری را ارائه می‌داد، باعث فروپاشی طبقات اجتماعی دولت ساسانی شد. جامعه شهری در این دولت در هماهنگی و همنوایی کامل با دو جامعه روستایی و ایلیاتی قرار گرفت.
عناصر مشخصه شهر در دوران اسلامی به شرح ذیل می‌باشند:

- (الف) مسجد: با توجه به اینکه تشکیل دولت اسلامی برای اولین بار در مسجد صورت گرفت،^۱ بنابراین وجود مسجد جامع، به عنوان مکانی که در آن نماز جماعت و جمعه برگزار می‌شد و همچنین مهم‌ترین مرکز عبادی- سیاسی- اجتماعی بود، به یکی از مشخصات اصلی شهر تبدیل شد.
- (ب) بازار: استقرار دولت اسلامی و تسلط آن بر کشورهایی با قوانین و مقررات تجاری مختلف، سبب گردید تا این دولت هم از این مقررات بهره برد و هم آنها را با موازین شرعی هماهنگ

۱- اشاره به خانه پیامبر اسلام است که هم خانه و هم مسجد و محل وعظ حضرت محمد (ص) بوده است.

کند. از بازار و میدان در شهر اسلامی به عنوان عناصر اصلی آن یاد می‌کنند؛ که در بخش‌های بعدی توضیح داده خواهد شد.

ج) محله: در بدرو تشکیل حکومت اسلامی در ایران، ایجاد هر گونه طبقه‌بندی اجتماعی بر مبنای قوم، نژاد، سنت و... نفی گردید، اگرچه از تشکیل محلات بر اساس نظام ثروت و قدرت خبری نبود، ولی به تدریج محلات قومی، قبیله‌ای، نژادی، مذهبی، فرقه‌ای و... در شهر اسلامی شکل گرفت. این محلات نقش مهمی را در سراسر تاریخ پر فراز نشیب شهرسازی ایران ایفا کردند.

شهر ایرانی- اسلامی در اوایل قرن سوم هجری و در دوران آل بویه مراحل تکاملی خود را چنان طی کرد که توانست تا قرون جدید تأثیر خود را حفظ کند. میدان‌های بزرگی ساخته شد، در اطراف آن مراکز حکومتی مختلف، کاخ، مسجد جامع و بازارها بپیگردید که بهترین نمونه آن میدان کهنه اصفهان، می‌باشد. در دوره صفویه در امتداد این میدان و بازار آن، میدان نقش جهان (اما) به عنوان مرکز تقلیل شهر و

مجموعه‌ای که عناصر اصلی مذهبی، حکومتی و اقتصادی در اطراف آن قرار داشت، شکل گرفت (تصویر شماره ۴-۲).

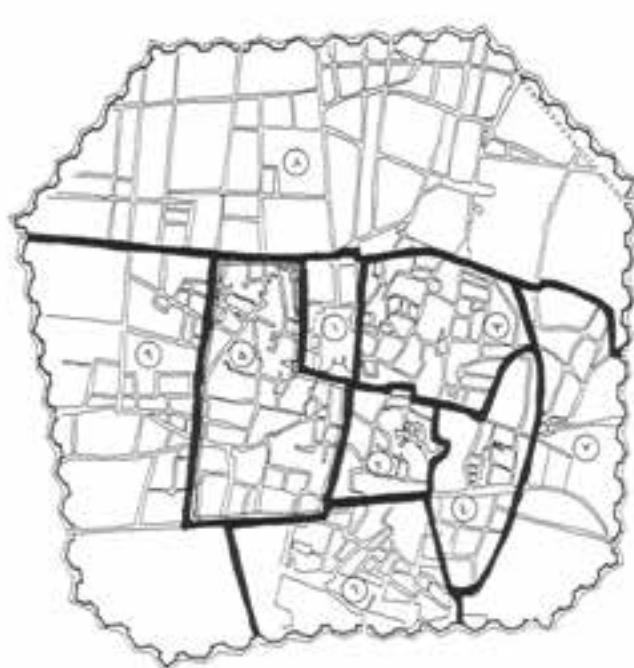


تصویر شماره ۴-۲- نقشه شهر اصفهان در دوران اسلامی

- ۱- میدان کهنه
- ۲- مسجد جمعه (جامع)
- ۳- قصر قدیم
- ۴- مسجد علی
- ۵- بازار
- ۶- میدان امام (نقش جهان)
- ۷- مسجد امام
- ۸- عمارت عالی قاپو
- ۹- ورودی بازار یا سردر قیصریه
- ۱۰- مسجد شیخ لطف الله
- ۱۱- باغ‌های وزرا
- ۱۲- خیابان چه ریاغ
- ۱۳- بل اللوردی خان
- ۱۴- چهارباغ خواجه
- ۱۵- بل خواجه
- ۱۶- رودخانه زاینده رود

۳- شهر در دوران معاصر

در این دوران که از زمان قاجار شروع می‌شود هنوز می‌توان انسجام، تداوم و اعتلای شهر صفوی را مشاهده کرد. ولی در اواخر این دوران با مرادهایی که پادشاهان ایران با اروپایان برقرار می‌کنند، کم کم تحولاتی در شهرهای ایران ایجاد می‌شود. در این دوره شاهد رویارویی دو مفهوم شهر «جدید» و «ستنی» در شهرها می‌باشیم.



تصویر شماره ۲-۵- خیابان‌های متقاطع در شهر معاصر تهران تا سال ۱۳۱۱ ه.ش

- ۱- ارگ حکومتی
- ۲- محله بازار
- ۳- محله عودلاجان
- ۴- محله چال میدان
- ۵- محله سنگلنج
- ۶- تابع محله بازار
- ۷- تابع محله چاله میدان
- ۸- محله دولت
- ۹- تابع محله سنگلنج

خیابان‌ها و عناصر جدید شهری مکان آمد و شد آن دسته از اقشار اجتماعی می‌گردد که «تجدد» و «فرنگی‌مایی» را به نمایش می‌گذارند و مجموعه‌های کهن شهر که شامل بازار و محلات اطراف آنها می‌باشد، محل تردد و زندگی اکثریت جامعه‌ای می‌گردد، که هنوز بر مبنای روابط گذشته زندگی می‌کنند. با ورود ماشین خیابان‌های عمود بر هم، شهر کهنه را شکاف می‌دهند، که نشان اولین اقدامات شهرسازی جدید در شهر ایرانی می‌باشد.^۱

۱- به عنوان نمونه خیابان ۱۵ خرداد و خیام، بافت کهنه تهران را شکاف می‌دهند. یاشکاف بین راسته بازار و کل شیراز توسط خیابان کریم خان زند نمونه دیگر از این آسیب می‌باشد.

شالوده کهن ارتباطات از هم گستته می‌شود و ساختار محلات دچار آسیب جدی می‌گردد و بازار قدرت خود را در مقابل خیابان‌های پر زرق و برق شهری از دست می‌دهد (تصویر شماره ۵-۲). از این زمان شهرهای ایران دگرگونی‌هایی را تجربه می‌کند که ریشه در شهرسازی اروپایی دارد.

خانه

زیستگاه‌ها و محل‌های استقرار جوامع را خانه‌های مسکونی شکل می‌دهند. سپس بناهای دیگر برای پاسخ‌گویی به نیازهای دیگر جامعه ساخته می‌شوند. درگذشتهٔ معماری کشورمان، خانه همواره یانگر الگوی زندگی، فرهنگ، اقتصاد و متکی بر اعتقادات و نیازها بوده است. یکی از مسائل و نیازهای مهم که در این طراحی مورد توجه قرار می‌گرفت، توجه به شرایط جغرافیایی و اقلیمی بوده است. جهت بیان نحوه هماهنگی بین خانه، اقلیم و فرهنگ به بررسی مختصراً از چگونگی طراحی خانه در چهار اقلیم اصلی ایران می‌پردازم. واضح است که این شرایط و ملاحظات در طراحی سایر کاربری‌های معماری نیز مورد توجه قرار می‌گرفته است.

۱- خانه در اقلیم گرم و خشک (فلات مرکزی)

نواحی فلات مرکزی ایران دارای آب و هوای گرم و خشک می‌باشد. میزان بارندگی کم و اختلاف دمای شب و روز زیاد است.

تأملی اندک در معماری خانه‌های سنتی این ناحیه نشان می‌دهد، که آنها در کلیت طرح با هم اشتراک دارند. همه آنها دارای پلان‌های متراکم و درونگار بوده و رو به حیاط مرکزی داشته‌اند. این خانه‌ها همه‌زیبایی‌هایشان را به اهل خانه نشان می‌دادند. دیوارهای بلند بیرونی خانه‌ها، کم ترین و ساده بوده است. تنها ورودی خانه با تورفتگی و تریین، خود را نسبت به بقیه دیوارهای خارجی مشخص می‌کرده است. فضای هشتی که بعد از ورودی قرار می‌گرفته، دید نامحرم به فضای درونی را می‌بسته، به گونه‌ای که حتی با باز بودن در خانه، دید به باع درونی و حیاط خانه غیر ممکن بوده است. این ویژگی اصل مهم محرومیت، درونگارایی و عدم اشراف را بیان می‌کرده که از زمان قبل از اسلام مورد توجه بوده است.

دلان متصل به هشتی شخص را به حیاط می‌رساند. در بعضی از خانه‌ها علاوه بر حیاط اندرونی که محل زندگی اهالی خانه بوده، حیاطی نیز به عنوان بیرونی داشته، که فضاهای اطراف آن برای پذیرایی از مهمنان مرد خانه در نظر گرفته می‌شده است. این دو حیاط نیز به هم دیدی نداشتند.

حیاط چون خوان نعمت بوده، که فضاهای دیگر همه به دور آن می‌نشستند. هوا، آب، نور، سایه، سبزه و آسمان نعمت‌های این باغ درونی بوده است.

نظم هندسی در همه بخش‌های خانه از کل تا جزء دیده می‌شد. این هندسه، علاوه بر آنکه ساختار کلی طرح را مشخص می‌کرد، تک تک اجزای آن را شکل می‌داد، و فضاهای مختلف را به نسبت اهمیت در جاهای متفاوت قرار داده و ارتباطشان را با سایر فضاهای معین می‌ساخت. (تصویر شماره ۶-۲ الف و ب)



تصویر شماره ۶-۲ الف - بخشی از نقشه خانه لاری‌ها در اقلیم گرم و خشک

۱- هشتی ورودی

۲- سه دری

۳- پنج دری

۴- ایوان

۵- اتاق زیر بادگیر

۶- غلام گردش یا راهروی ارتباطی

۷- حیاط خدماتی

۸- پستو یا انباری



تصویر شماره ۶-۲ ب - نمایی از

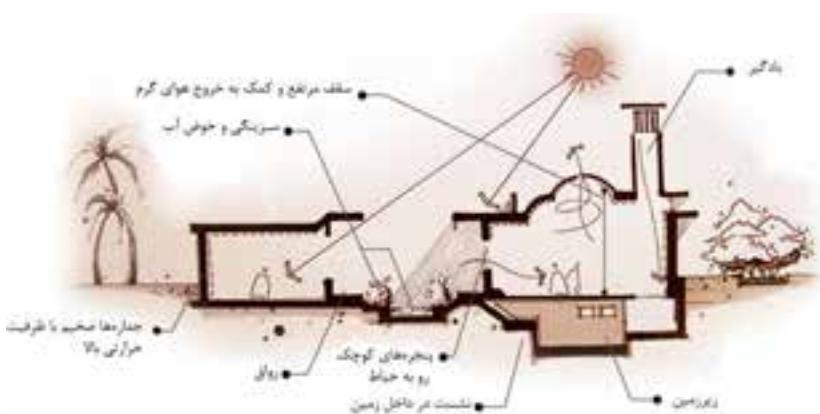
حیاط درونی خانه بروجردی‌ها در کاشان

از دیگر خصوصیات طرح کلی خانه‌ها، همسازی معماری آنها با اقلیم منطقه است. که نمونه‌هایی از سازگاری‌ها در زیر آورده شده است.

- ایجاد حیاط‌های عمیق و پرسایه در میان بنا
- قرار دادن حوض و باغچه در حیاط
- درآمیختن و اتصال فضاهای زندگی با فضاهای باز و قرارگیری درها و پنجره‌ها رو به حیاط مرکزی
- اهمیت بخشیدن به ایوان‌ها، رواق‌ها و فضاهای نیمه‌باز در خانه، که اغلب به مهم‌ترین فضای خانه بدل می‌شده است.
- ساختن انواع بادگیرها، سایه‌بان‌ها و قرار دادن درها و پنجره‌ها در عمق دیوارها
- استفاده از زیر زمین و خنکای آن
- استفاده از فرم‌های قوسی و گنبدی در سقف بنایها
- ساختن جرز و سقف با ضخامت زیاد
- استفاده از مصالح خشتش و گل
- تقسیم فضاهای سکوتی به دو بخش تابستان‌نشین پشت به قبله و زمستان‌نشین رو به قبله

(تصویر شماره ۷-۲)

از دیگر خصوصیات این خانه‌ها تفکیک فضاهای خدماتی از فضاهای زندگی در آنها می‌باشد. این تفکیک موجب می‌گردد که همه فضاهای خدماتی مانند مطبخ‌ها، فضاهای بهداشتی، انبارها و اصطبل‌ها در شرق و غرب خانه از چشم دور شوند، تا آرامش و آسایش فضاهای زندگی را بر هم ترند.



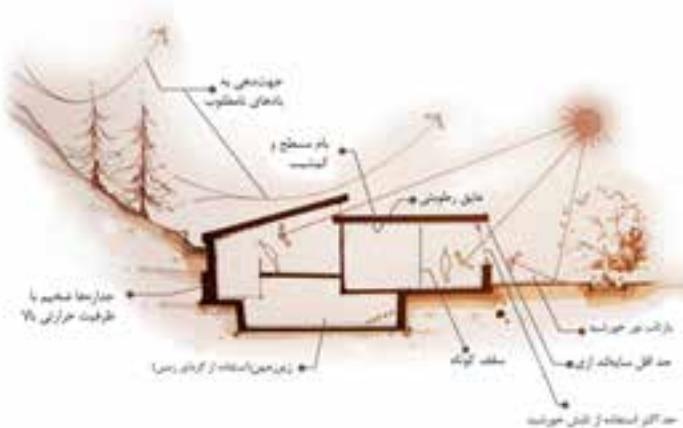
تصویر شماره ۷-۲—نمودار ویژگی‌های اقلیمی خانه در اقلیم گرم و خشک

۲- خانه در اقلیم سرد (کوهستان‌های غربی)

دو سلسله جبال البرز و زاگرس نواحی مرکزی ایران را از سواحل دریای خزر در شمال و جلگه بین النهرين در غرب جدا می کند. این منطقه آب و هوای سرد همراه با بارش برف فراوان داشته و از اختلاف دمای زیادی بین شب و روز برخوردار است.

خانه‌های سنتی در این نواحی نیز مانند مناطق مرکزی ایران به صورت حیاط مرکزی ساخته می‌شده، و دارای پلان‌های متراکم و فشرده بوده است. منتهی در اینجا اتاق‌های واقع در سمت شمال حیاط، از سایر قسمت‌ها بزرگ‌تر و وسیع‌تر بوده است. تالار و اتاق اصلی نشیمن در همین قسمت واقع می‌شد. این مطلب به دلیل استفاده از تابش مستقیم و حرارت آفتاب در زمستان بوده است. چون فصل تابستان عمدتاً کوتاه و دمای هوا نسبتاً معتدل است، از سمت جنوب ساختمان کمتر استفاده می‌شده است. اتاق‌های جنوبی، شرقی و غربی جهت انبار و فضاهای خدماتی مورد استفاده قرار می‌گرفته و سقف‌ها مسطح، تیر پوش و یا کم شیب و بازشوها به حداقل می‌رسیده است. سایر ویژگی‌های خانه‌های سنتی مناطق مرکزی در این منطقه نیز رعایت می‌شده است. (تصویر شماره ۸-۲)

به دلیل فراوانی و در دسترس بودن، سنگ ماده عمده ساختمانی مورد استفاده در نواحی کوهستانی بوده است. گاهی اوقات اهالی، خانه‌های خود را در درون سنگ‌ها می‌تراشیدند. که بهترین نمونه آن روستای کندوان در تزدیکی شهر تبریز در دامنه کوه سهند می‌باشد. (تصویر شماره ۲-۹) ارتفاع صخره‌ها مخروطی شکل این روستا که به آنها «کران» می‌گویند بین ده تا پانزده متر است. این کران‌ها در امتداد رودخانه و در بین مسیر رودخانه و تپه‌های مجاور آن واقع هستند و از لحاظ اقلیمی و جهت آفتاب در موقعیت سیار خوبی قرار گرفته‌اند.



تصویر شماره ۸-۲- نمودار ویژگی های اقلیمی خانه در اقلیم سرد



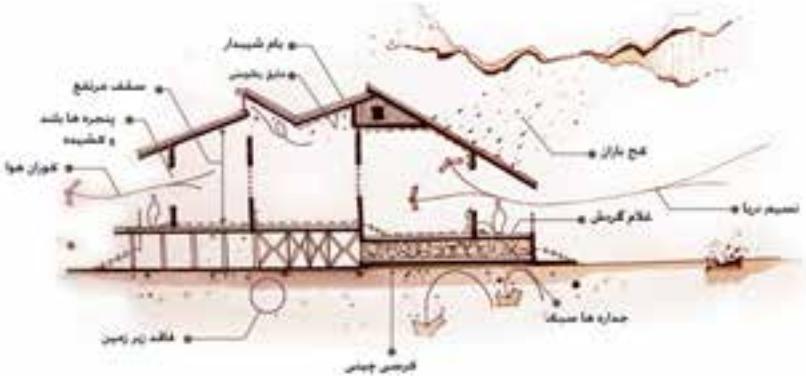
تصویر شماره ۹-۲- نمایی از روستای کندوان

۳- خانه در اقلیم معتدل و مرطوب (کرانه جنوبی دریای خزر)

این منطقه که حاشیه جنوبی دریای خزر می‌باشد، از سرسبزترین و پرپاران‌ترین مناطق اقلیمی ایران است و از رطوبت نسبتاً زیادی در تمام فصول سال برخوردار است. اختلاف درجه حرارت در بین شب و روز کم بوده و پوشش وسیع گیاهی سراسر منطقه را فرا گرفته است.

به دلیل رطوبت بالا در خانه‌های سنتی این منطقه از کوران دو طرفه هوا حداکثر استفاده را می‌کردند. بام‌ها به صورت شبیدار ساخته می‌شدند و ایوان‌ها در اطراف ساختمان به عنوان فضایی مهم در خانه مطرح می‌شدند. شکل ساختمان نیز برخلاف اقلیم گرم و خشک که دارای حیاط مرکزی می‌باشد، در این منطقه به صورت برونگرا طراحی شده و دید و پنجره‌های خانه به حیاط اطراف خود بوده است. (تصویر شماره ۱۰-۲)

خانه بر روی کرسی قرار می‌گرفته است. شکل خانه و ساختمان‌ها نیز کشیده، و به دلیل وزش باد مناسب از دریا، در جهت شرقی - غربی احداث می‌شد، تا از حداکثر کوران هوا استفاده کنند. پنجره‌ها نیز بلند و کشیده بودند و مصالح غالب مورد استفاده در ساخت و سازها سبک و اغلب از چوب استفاده می‌شدند.



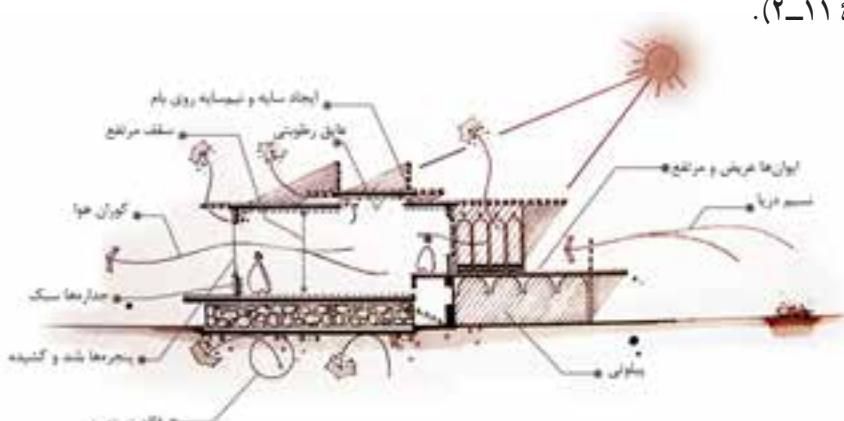
تصویر شماره ۱۰—۲—نمودار ویژگی های اقلیمی خانه در اقلیم معتدل و مرطوب

۴—خانه در اقلیم گرم و مرطوب جنوبی

این منطقه شامل سواحل جنوبی ایران در کنار دریای عمان و خلیج فارس می باشد. در این منطقه دما و رطوبت هوا بالا و نوسان آن در طول روز و شب کم است. تفاوت دمای هوا در روی خشکی و روی دریا در این منطقه باعث بوجود آمدن نسیم هایی از سوی دریا به سمت ساحل می شود.

در این منطقه در طراحی خانه های سنتی سعی می شده، خانه ها در سایه قرار گیرند. ایوان های عریض و مرتفع هم از نفوذ باران به داخل جلوگیری می کرده و هم سایه های کامل بر روی دیوار اتاق ها ایجاد می نموده است. در نقاط تزدیک به دریا باد گیرها نسیم خنک دریا را به داخل خانه ها می رسانده اند.

رنگ مصالح نما روشن و از جنس مصالح سبک و ارتفاع اتاق ها بلند بوده است. در تزدیک دریا به دلیل رطوبت زمین خانه بر روی کرسی یا پیلوت قرار می گرفته است (تصویر شماره ۱۱).



تصویر شماره ۱۱—۲—نمودار ویژگی های اقلیمی خانه در اقلیم گرم و مرطوب

کاخ

۱- کاخ سازی دوره هخامنشی

نگاهی گذرا به تاریخ معماری ایران، نشان می‌دهد که در ابتدای توسعه خانه‌سازی در ایران نمی‌توان از معماری کاخ بحثی به میان آورد. زیرا ایجاد بنای بزرگ یا کاخ سازی در این سرزمین به اوآخر هزاره دوم قبل از میلاد مربوط است.

برای مثال می‌توان به این نکته اشاره کرد که در دوره‌های اولیه گاهی یک بنای منفرد، فقط به عنوان یک کاخ مسکونی به کار می‌رفت و در مواردی همین‌با، نقش یک معبد را بر عهده می‌گرفت و در پاره‌ای مواقع، برای هر دو کاربرد از آن استفاده می‌شد.

در میان صفحات پرافتخار تاریخ معماری ایران در دوران هخامنشی، کوروش با دوراندیشی و اقتدار در پاسارگاد - در بین راه شیراز و اصفهان - یک باغ همراه با چند کاخ ساخت. که مهم‌ترین آنها به نام‌های کاخ اختصاصی و تالار بارعام بود.

این کاخ‌ها دارای یک تالار بزرگ ستون‌دار و ایوان‌های طولانی و فضایی باز بودند. نمای دلباز و باصفای این بنایها از ویژگی‌های بیشتر کوشک‌های^۱ دوره‌های بعد ایران بوده است. (تصویر شماره ۲-۱۲)



تصویر شماره ۲-۱۲ - نقشه باغ سلطنتی کوروش و کاخ‌های آن در پاسارگاد

- ۱- کوشک
- ۲- کوشک
- ۳- کاخ بارعام
- ۴- دروازه
- ۵- کاخ اختصاصی
- ۶- چهارباغ

۱- کوشک بنای برونگرا است و برخلاف ساختمان‌های درونگرا که همه پنجره‌ها و درهایش به حیاط مرکزی باز می‌شود، در ساختمان‌های برونگرا و کوشک، دید و پنجره‌ها به بیرون و باغی که آن را محصور کرده، معطوف می‌باشد.

از زمان فرمانروایی کوروش، نظامی پایه‌گذاری شد که از اهداف سیاست آن فرمانروایی بر جهان بوده، نه تنها بر ایران. هخامنشیان به دنبال این بودند که مردم اقوام مختلف، فرمانروایی آنان را بر خود بپذیرند. به همین دلیل به دین، آداب و رسوم آنها چنان احترام می‌گذاشتند، که گویی پادشاهان هخامنشی خود یکی از آنها بودند.

هدف کوروش فرمانروایی بر جهان و جهانداری با مدارا بود. در تداوم اهداف کوروش، سایر پادشاهان هخامنشی برای اینکه همه اقوام تحت سلطنت آنان احساس تعلق خاطری به حکومت داشته باشند، تخت جمشید را دایرة المعارفی از هنر همه آنها با ترکیب هنرمندانه ایرانی قرار دادند. به همین دلیل و با توجه به توانمندی و سیطره‌ای که برجهان آن روز داشتند، توانستند بهترین مصالح را از سراسر جهان برای ساخت این بنها فراهم کنند.

داریوش اول در حدود ۵۲۱ ق.م. جاشین کمبوجیه پس کوروش شد و شوش را به عنوان پایتخت سیاسی و اداری امپراتوری هخامنشیان برگزید. وی در آنجا برای خود کاخ ساخت. این کاخ بر روی تپه‌ای قرار گرفته و ساختمان‌هایی از تمام اعصار و قرون در این قسمت پیدا شده است. مجموعه کاخ داریوش دارای چند حیاط (میانسرا) و یک تالار به نام آپادانا یا آپادانه می‌باشد، که بنای کاخ آپادانا در تخت جمشید، نقشه‌ای شبیه به این کاخ دارد. (تصویر شماره ۱۳-۲)



تصویر شماره ۱۳-۲- نقشه کاخ شوش

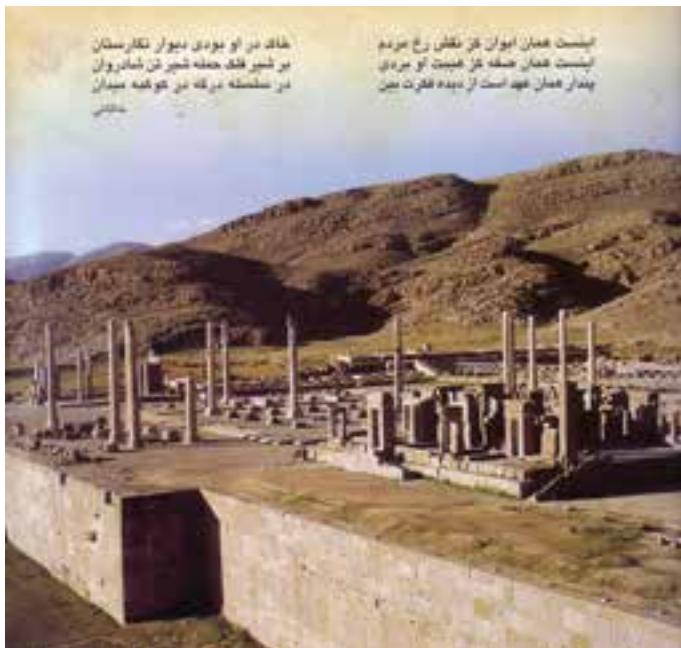
- ۱- کاخ آپادانه
- ۲- حیاط کاخ چهلستون
- ۳- حیاط خزانهداری
- ۴- حیاط میزه کری
- ۵- حیاط خدمه
- ۶- دروازه

در ادامه وقتی قدرت و ثروت امپراتوری هخامنشی به سرعت رو به فزونی یافت، داریوش کار ایجاد یک شهر آئینی ویژه را در تخت جمشید آغاز کرد. داریوش با پیروی از اهداف کوروش در

حوالی سال‌های ۵۱۶ تا ۵۱۸ ق.م ساخت بناهای عظیم تخت جمشید را آغاز کرد. هنگامی که اسکندر در سال ۳۲۰ ق.م آن را ویران ساخت، هنوز کاملاً به اتمام نرسیده بود.

تخت جمشید در دامنه کوه رحمت مشرف به جلگه مرودشت واقع شده و با تراشیدن قسمتی از کوه به وجود آمده است. این مجموعه مشتمل بر چند کاخ، دروازه ملل، بناهای خدماتی و دفاعی می‌باشد. عظمت و جلال و شکوه بی‌سابقه این مجموعه در نگاه هر یینده‌ای حیرت‌انگیز است.

(تصویر شماره ۲-۱۴)



تصویر شماره ۲-۱۴—نمایی از بناهای تاریخی تخت جمشید

پلکان شب‌دار ورودی این مجموعه به جای این که از قطعه سنگ‌های جداگانه ترکیب شده باشد، از تخته سنگ‌های عظیمی تراشیده شده است، که گاه بخشی از دیواره را هم تشکیل می‌داده‌اند. بر روی صفة^۱، و در ابتدا با دروازه ملل شامل ایوانی با نمای گاو‌های بالدار با سرآدمی مواجه می‌شویم. به نظر می‌رسد در نگاه هخامنشیان این موجودات از مجموعه پاسداری می‌کردند.

در این ایوان، کتیبه‌ای از خشایارشا دیده می‌شود، در این کتیبه نوشته شده است که این «درگاه همه ملت هاست.» (تصویر شماره ۲-۱۵)

۱- صفة، سکو یا فضایی است که نسبت به فضاهای اطراف کمی بلندتر است.



تصویر شماره ۱۵-۲— دروازه ملل

شاهان هخامنشی به ندرت در آنجا اقامت می کردند. در حقیقت تخت جمشید یک مجموعه آیینی و ملی بود، جایی برای جشن های نوروزی و بیان کننده عظمت، قدرت، ثروت و مکانی مقدس در حکومت هخامنشی بود.

در عرض حیاط ورودی، کاخ معروف به صد ستون قرار دارد. این مکان احتمالاً قرارگاه پاسداران شاه بوده است. چون مستقیماً با دروازه ورودی و سایر تسهیلات مربوط است. یکی دیگر از کاخ های مهم تخت جمشید کاخ آپادانا می باشد. آنچه در این کاخ بیش از همه ما را به شکفتی وا می دارد بلندا و دهانه ستون هاست، که در تمدن های آن روزگار کاملاً بی سابقه و منحصر به فرد بوده است. بازمانده های این ستون ها که فاصله بین محور آنها به ده متر هم می رسد، هنوز هم سر بر بلندا آسمان کشیده اند. (تصویر شماره ۱۶-۲)

این ویژگی به نظر یکی از صاحب نظران^۱، نمایانگر جسارت معماری هخامنشیان می باشد. علاقه هخامنشیان به مرتفع ساختن بنایها با قرار گیری آنها بر روی کرسی بندی های مرتفع، دیوارهای خاکریزی شده و صفه تکمیل شده است.

۱- بروفسور دانجلیس استاد بزرگ فقید دانشگاه های ایتالیا



تصویر شماره ۲-۱۶— نمونه ستون‌های تخت جمشید

مطالعه آزاد



به نظر محققان، آینین یکتاپرستی و آسمانی شاهان هخامنشی خود گواه بارزی بر سطح عالی اخلاقیات هخامنشیان است، که در معماری و سایر کارهای هنری آنها نیز متجلی شده است. نقش بر جسته‌های هم ردیف دیواره‌های تخت جمشید، مانند ترکیب آنها خصلت موقر و انسانی تمام مجموعه را تأیید می‌کند. (تصویر شماره ۲-۱۷) در آنجا از خشونت و کشمکش مجسمه‌های آشوری نشانی نیست. در عوض سادگی، آرامش و وقار مناسب با بنایی بزرگ و زنده نمایش گر روح متعالی هخامنشیان می‌باشد. توجه به محرمیت و درونگرایی در این مجموعه کاخ‌ها نیز تأیید دیگری بر این روحیه آنان می‌باشد. در این نقش بر جسته‌ها هخامنشیان علاوه بر استفاده از الگوهای تمدن‌های پیشین، با ایجاد تغییراتی در آنها، استقلال و هویت خود را حفظ کردند. (تصویر شماره



تصویر شماره ۱۷—بخشی از نقش بر جسته های تخت جمشید

۲-۱۸) در پیکره هخامنشی علاوه بر تغییر در فرم بال ها، نیم تنه با نمای طبیعی جانبی نشان داده شده است و به همین علت ارتباطشان با سرها و پاهای مقاعد کننده تر از پیکره آشوری است.



تصویر ب) گاو بالدار با سر انسان
از خرساباد (تمدن آشور) حدود ۷۲۰ ق.م



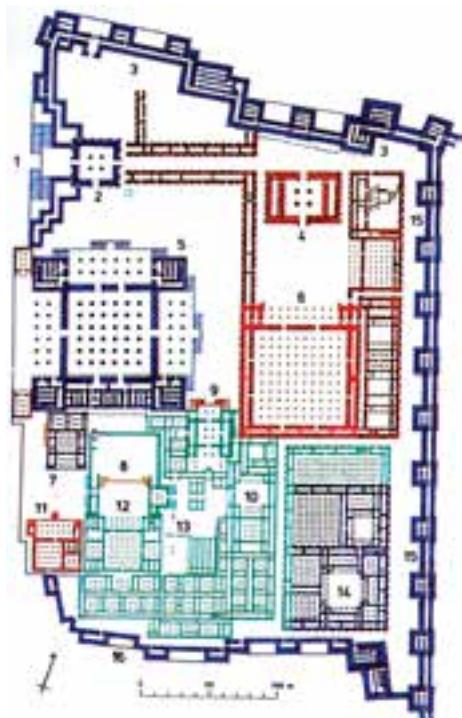
تصویر الف) نقش بر جسته هخامنشی
در دروازه ملل تخت جمشید
تصویر شماره ۱۸—۲

در میان عناصر معماری هخامنشی استواری از اعتبار خاصی برخوردار است. اگرچه ساختمان چهل ستون پیش از هخامنشیان در بسیاری از نقاط جهان آن زمان متداول بود، ولی برای اولین بار در کاخ‌های هخامنشی فاصله ستون‌ها و ارتفاع آنها تا حد امکان افزایش یافته است. کاخ آپادانا (آپادانا) در شوش دارای ۳۶ ستون می‌باشد. ارتفاع ستون‌ها حدود ۲۰ متر و با سرستون‌های کله‌گاوی شکل ساخته شده است.

نوآوری هخامنشیان در ساخت تالارهای ستون‌دار باعث شد این قبیل فضاهای را در سراسر جهان و در طول تاریخ به نام «آپادانا» نامگذاری کنند. معماری و کاخ‌سازی هخامنشی در قالب یک نظم هندسی مبتنی بر تکرار شکل‌های مربعی است، که سابقه‌ای بسیار کهن دارد.

در تخت جمشید علاوه بر دو تالار، کاخ‌های اختصاصی داریوش (تپرا) خشاپارشاه (هدیش)، اردشیر اول، سایر کاخ‌های کوچک‌تر و بنای‌های اداری و خدماتی قرار دارد. (تصویرشماره ۱۹-۲)

بعد از حمله اسکندر به ایران و ویرانی کاخ‌های تخت جمشید، فرمانروایی به جانشینان وی که سلوکیان نام گرفته‌اند، رسید. اسکندر با تربیت کودکان ایرانی در میان سپاه خود، سعی در رواج فرهنگ یونانی در ایران را داشت. ولی ایرانیان همچنان فرهنگ ملی خود را حفظ کردند. از این دوران هنوز آثار چندانی در ایران یافت نشده است.



تصویر شماره ۱۹-۲ - نقشه تخت جمشید

- ۱ - پله‌های ورودی
- ۲ - دروازه ملل
- ۳ - جبهه شمالی باروی دفاعی
- ۴ - دروازه ناتمام
- ۵ - آپادانا
- ۶ - تالار صدستون
- ۷ - کاخ داریوش
- ۸ - کاخ اردشیر اول
- ۹ - کاخ خشاپارشاه
- ۱۰ - اندرونی
- ۱۱ - کاخ اردشیر اول
- ۱۲ - کاخ خشاپارشاه
- ۱۳ - ساختمان‌های مرکزی
- ۱۴ - گنج خانه
- ۱۵ - جبهه شرقی باروی دفاعی
- ۱۶ - مدخل اصلی جنوبی

در تخت جمشید :

بخشنده نموده نقشه کف خصوصاً باروهای دفاعی که بازسازی شده است ساختمان‌هایی به رنگ آبی حدود ۴۹۰ تا ۵۰۰ ق.م.، به رنگ سبز ۴۸۰ تا ۴۹۵، به رنگ قرمز ۴۶۰ تا ۴۸۰، به رنگ قهوه‌ای ۴۰۰ تا ۴۶۰ بنا شدند.

۲- کاخ سازی دوره اشکانیان

در شمال خاوری ایران که اینک کشورهای آسیای میانه قرار دارند، قوم دیگری به نام پارتیان، معماری و کاخ سازی کاملاً متفاوتی را تکوین بخسیدند. پارتیان با حرکت به سوی باخته، مقدار زیادی از قلمرو سلوکیان را تسخیر کردند. ولی برای مدتی هر دو شاهنشاهی وجود داشت. معماری پارتیان، با ترکیب عناصر یونانی و ایرانی شیوه جدید و بی نظیری را در معماری بوجود آوردند و با تجدید حیات مجدد به ویژگی های الگوهای ایرانی پرداختند.

دو کار مهم پارتیان در زمینه معماری یکی دستیابی به گنبد روی گوشواره^۱ و دیگری تکوین ایوان تاقدار است. که هر دو در رشد معماری ایرانی در دوره های بعد نقش حیاتی داشتند. متأسفانه از این آثار چیزی سالم باقی نمانده و اغلب بناهای قابل مطالعه خارج از کشور ایران، در بین النهرين و قسمت شمال شرقی فلات ایران واقع است. این امر سرعت گسترش نیروی پارتیان را در سراسر فلات ایران نشان می دهد. با این که هنر پارتی در حدود سال ۲۵۰ ق.م. شناخته شده است، با این همه از زمان پادشاهی مهرداد دوم از سلسله پارتی اشکانی در سال ۱۲۳ ق.م. معلومات ما درباره معماری گستردۀ پارتی شکل می گیرد.

کاخ آشور در خاک عراق که یکی دیگر از بناهای اشکانی مربوط به قرن اول میلادی است، با اضافاتی از قرن سوم، باز هم نقشه جالبتری را دست کم از لحاظ پیشرفت های بعدی ایرانیان ارائه می دهد. در آن نخستین نمونه چهار ایوان را می بینیم، که به یک حیاط چهار گوش مرکزی مشرف است. این طرح با تغییرات اندکی، همان نقشه چهار ایوان است. که الگوی طراحی معماری مساجدها، مدرسه ها و کاروانسرا های ایرانی را در قرون بعد تشکیل می دهد. (تصویر شماره ۲-۲)

این کارهای بزرگ توسعه شکل های معماری ایرانی، ولی آرایش و نما سازی ها ترکیبی از معماری پارتی، یونانی و رومی را به همراه داشته است.

۱- گوشواره، گوشه سازی در کنج های فوکانی زیر گنبد است که آن را تبدیل به گنبد می کند.



- تصویر شماره ۲۰-۲ طرح و نقشه کاخ
اشکانی به نام آشور
- ۱- میانسرا
 - ۲- ایوان
 - ۳- میانسرا
 - ۴- میانسرا رواق دار
 - ۵- اتاق ستون دار
 - ۶- حمام

کاخ نسا : در ادامه معماری پارتی، باید از دو کاخ مشهور به نام کاخ نسا و کاخ و معبد هترا (الحضر) یاد کنیم. کاخ نسا در عشقآباد^۱ (اشک آباد) و در حاشیه غربی بیابان قره قوم واقع است. این کاخ که در اثر کاوش‌های باستان‌شناسی از زیر خاک بیرون آمده، مربوط به قرن دوم و سوم قبل از میلاد و بنای آن چهارگوش و دارای چهارایوان است. سقف این تالار چوبی و بر چهار ستون به هم چسبیده استوار بوده است.

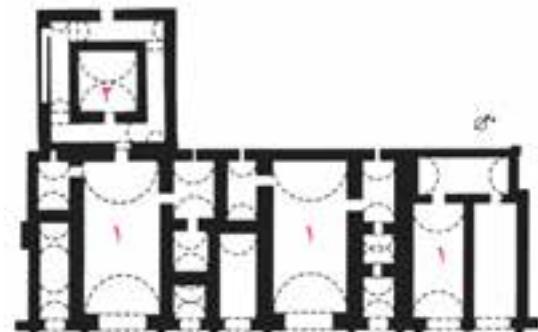
کاخ و شهر هترا (الحضر) : شهر هترا، در فاصله ۳ کیلومتری رودخانه دجله و در جنوب غربی موصل واقع است و از جمله شهرهایی است که در مرز بین ایران و امپراتوری روم بنا گردیده و نقش عمده‌ای در ممانعت از هجوم رومیان به ایران داشته است. که در سرتاسر دوره حکومت اشکانی و ساسانی دائمً در جنگ با ایران بودند.

در این شهر بنایی از سه تمدن پارتی، یونانی و رومی در کنار یکدیگر قرار دارند. کاخ الحضر با ترکیبی از ایوان‌های ردیفی ساخته شده است. در پشت یکی از ایوان‌ها اتاق چهارگوش تاق داری دیده می‌شود. (تصاویر شماره ۲۱ و ۲۲)

۱- در ترکمنستان واقع شده است.



تصویر شماره ۲۱-۲-نمای عمومی از
کاخ هترا (الحضر) در عراق



تصویر شماره ۲۲-۲-پلان کاخ الحضر
۱-ایوان
۲-اتاق چهارگوش تاق دار

مجموعه کوه خواجه سیستان : مجموعه بناهای کوه خواجه در نزدیکی زابل و دریاچه هامون را «قلعه» هم می‌نامند. (تصویر شماره ۲۳)

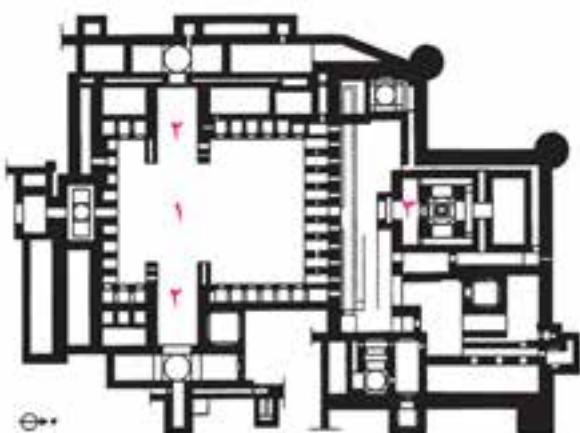


تصویر شماره ۲۳-۲-نمایی از آثار باقیمانده در کوه خواجه مربوط به دوره اشکانی
وساسانی در کنار دریاچه هامون در استان سیستان و بلوچستان

این مجموعه بنا شامل یک کاخ و یک معبد است و بر روی صفه یا سکویی بنا شده است، ورودی آن پلکانی دو طرفه دارد و دارای یک ورودی در ضلع جنوبی است. همچنین در دو ضلع غربی و شرقی آن، ایوان‌های مسقف وسیع قرار گرفته است.

ویژگی مهم در این مجموعه بناها وجود فضاهای ویژه و اساسی معماری سنتی است، که بعدها در مدرسه‌ها، کاروانسراها و مساجد بعد از اسلام نیز به کار رفت، ایوان رو به میانسرا (حياط مرکزی) و گنبد از جمله این فضاهای می‌باشند. (تصویر شماره ۲-۲۴)

البته پیش از این مجموعه بنا، در کاخ آشور نیز ایوان و حیاط مرکزی استفاده شده است.



تصویر شماره ۲-۲۴ – نقشه مجموعه

کوه خواجه

۱ – میانسرا

۲ – ایوان

۳ – نیاشگاه

متأسفانه محققین غربی سعی دارند ریشه این طرح را که در بناهای پس از اسلام به کار گرفته شده است را به خارج ایران نسبت دهند، که مسلماً نادرست می‌باشد. به کارگیری گنج که از زمان پارت‌ها در فلات ایران رایج شد و تا دوران ساسانی ادامه یافت، در قسمت‌های مختلف این مجموعه بناها به کار گرفته شده است.

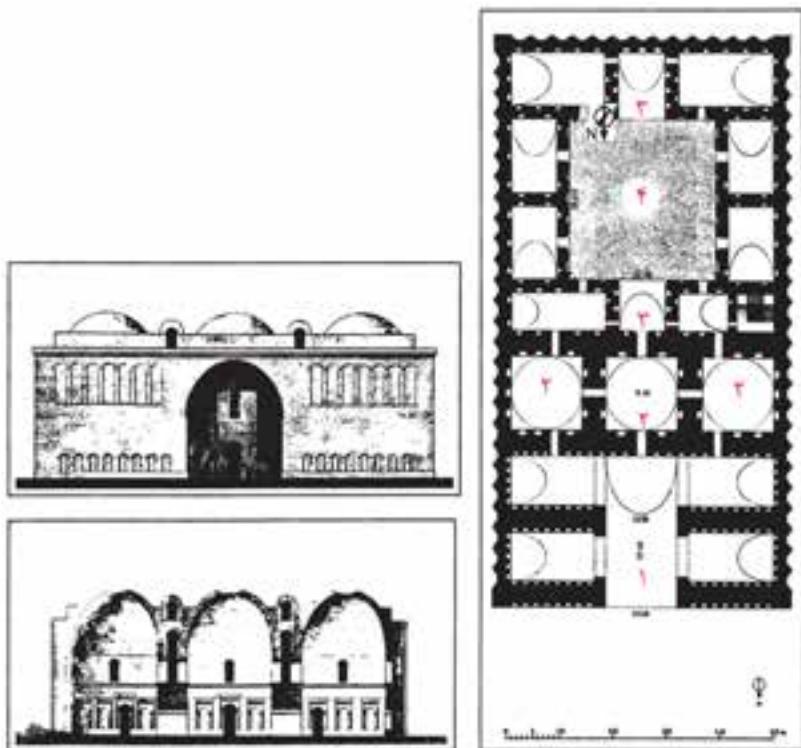
۳- کاخ سازی دوره ساسانیان

ارdashir اول، نخستین فرمانروای ساسانی هنگامی که هنوز خراجگزار پادشاه اشکانی بود کاخ خود را در فیروزآباد ساخت. برخی از باستان‌شناسان این بنا را آتشکده می‌دانند. اردشیر با ادعای انتساب به دودمان کهن هخامنشی می‌خواست رابطه خود را با آن دولت ثبت کند.

طول نمای کاخ یا آتشکده فیروزآباد حدود ۶۰ متر و دهانه تاق ایوان بزرگ مرکزی آن ۱۳ متر است. پشت ایوان مرکزی که در هر سمت آن دو ایوان مستطیل قرار دارد، سه اتاق چهار گوش

گنبددار واقع است. این گندها، قدیمی‌ترین گندهای شناخته شده ایرانی هستند که بر روی دیوارهای به قطر ۴ متر قرار گرفته‌اند. (تصویر شماره ۲-۲۵)

دیوارهای کاخ یا آتشکده فیروزآباد از سنگ‌های ناصاف و به کمک ملات ساخته و روی آن سفیدکاری شده است. جزیات تزیینات آن از کاخ‌های هخامنشی در تخت جمشید اقتباس گردیده است.



تصویر شماره ۲-۲۵—پلان، مقطع و نمای کاخ (آتشکده) فیروزآباد

۱—ایوان بزرگ رو به آبگیر یا برکه

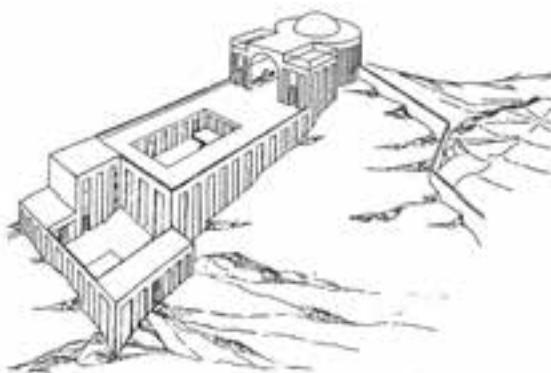
۲—گنبدخانه به دهانه حدود ۱۳/۵ متر

۳—ایوان‌های رو به میانسرا

۴—میانسرا

کاخ دیگری به نام قلعه‌دختر در فیروزآباد فارس دارای برج و بارو است و بر بلندی صخره‌ای به دستور اردشیر ساخته شده است. طرح و مصالح آن شبیه کاخ یا آتشکده فیروزآباد است. این کاخ دارای یک ایوان بزرگ تقدار است که در پشت این ایوان چهارگوش گنبدداری قرار دارد. نوک

گند سرگشاده و به طرف آسمان باز بوده که به آن هورنو^۱ می‌گویند. (تصویر شماره ۲۶)



تصویر شماره ۲۶ — تصویر سه بعدی از قلعه دختر

برجسته‌ترین یادگار دوره ساسانی تاق سرسی یا ایوان مداری در تیسفون (در عراق امروزی) واقع است. (تصویر شماره ۲۷) این ویرانه با وقار که احتمالاً در زمان شاپور اول ساخته شده، نمونه جالبی از ایوان ساسانی است. دو ویژگی معماری ایرانی در این بنا به خوبی آشکار است. یکی

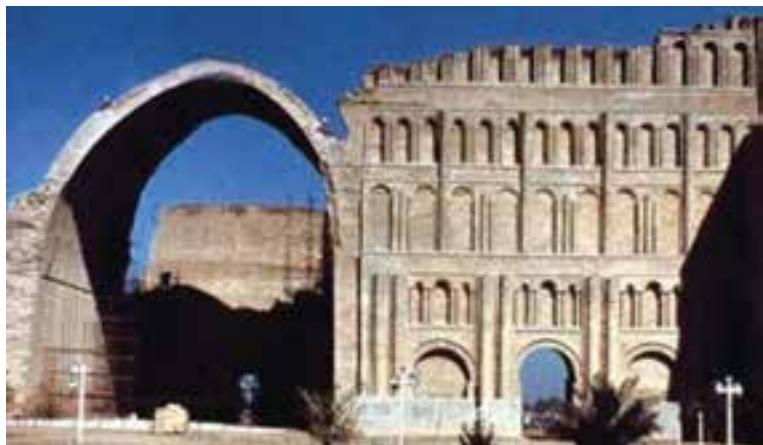


تصویر شماره ۲۷ — پلان و نمای ایوان مداری

بهره‌گیری از تناسب طلایی ایرانی در ایوان بزرگ میانی آن که نقشه آن مستطیلی به اندازه 24×40 گز^۲ است. سقف این ایوان تاق آهنگی با دهانه ۲۵ متر، و بلندایی به ارتفاع ۳۰ متر، از بلندترین تاق‌های زمان خودش بود. ویژگی دوم استفاده غالب از مصالح خشت برای ساخت بنا می‌باشد. (تصویر شماره ۲۸) در این نما چند ردیف تاق‌نمای کم عمق با ستونچه‌هایی به وجود آمده است.

۱— هورنو به معنای سوراخ سقف است.

۲— واحد اندازه در ایران، یک گز بنایی معادل 10666 سم^2 متر بوده است.



تصویر شماره ۲۸—ایوان مدائی یا تاق کسری، نمونه بارز تاق آهنگ در دوران پیش از اسلام

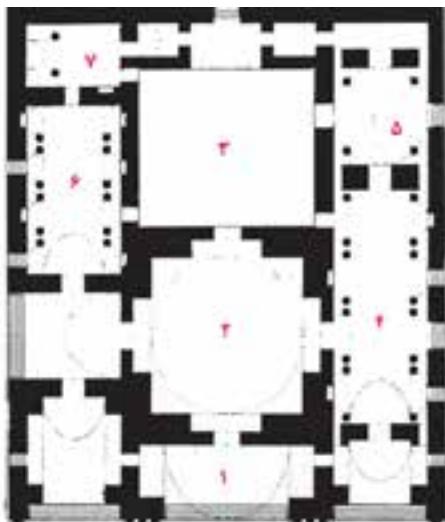
کاخ بیشاپور : کاخ بزرگ بیشاپور را شاپور اول پس از پیروزیش بر والرین امپراتور روم (۲۴۱ میلادی) در نزدیکی کازرون بنا کرد. این بنا در مرکز مجموعه یک ارگ شاهی است. که دارای اتاق بزرگی به وسعت 50×22 متر داشته است. آرایش وسیع گچ بری این کاخ، بهترین نمونه موجود از تزیینات داخلی یک قصر ساسانی را نشان می دهد. هیچ کدام از نقوش آن همانند هم نیستند و آن را می توان مادر تمام گچ بری ها و نقش های ایران دانست. یکی از تالارها، به نام تالار موزاییک، فرش کفی از موزاییک داشته است. که بر روی زمین، نگاره های گوناگونی را با موزاییک های بزرگی ساخته بودند. (تصویر شماره ۲۹)



تصویر شماره ۲۹—شهر بیشاپور

- ۱—کاخ گبدار بیشاپور
- ۲—نیایشگاه آناهیتا
- ۳—تالار موزاییک
- ۴—مسجد از دوره آل بویه
- ۵—برج های شهر
- ۶—آبراه

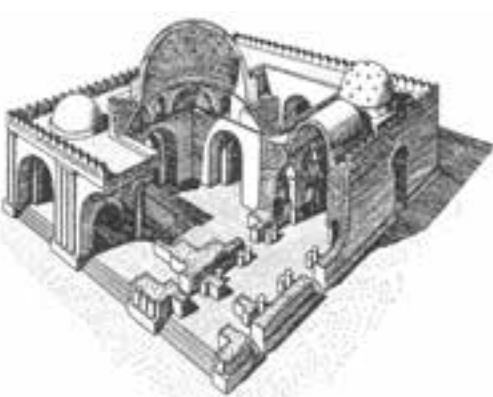
کاخ سروستان : در کاخی که بهرام در سده پنجم بعد از میلاد در سروستان ساخته، پیشرفته کامل‌تر و فنونی توسعه یافته‌تر در زمینه گنبدسازی دیده می‌شود. ایوان مرکزی نمای اصلی، در هر طرف، آراسته به ایوان کوچک‌تری است که دسترسی به اتاق گنبددار مرکزی را میسر می‌سازد. در پشت آن، حیاط چهارگوشی است که یگانه ایوان آن، در وسط دیوار رو به روی نمای اصلی قرار دارد. (تصویر شماره ۲-۳۰)



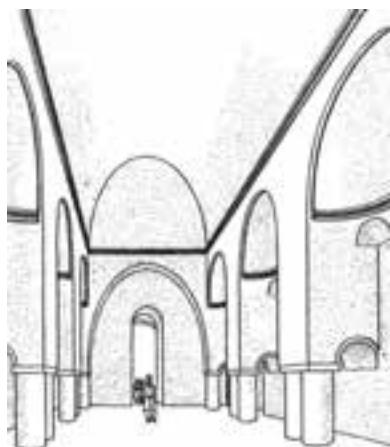
تصویر شماره ۲-۳۰—نقشه کاخ سروستان

- ۱—ایوان اصلی
- ۲—اتاق بزرگ گبیدار
- ۳—میانسرا
- ۴—اتاق پذیرایی یا سفره‌خانه
- ۵—اتاق گبیدار
- ۶و۷—اتاق (احتمالاً خصوصی)

در هر ضلع طرفین بنای اصلی، ولی نه دقیقاً در نقطه مقابل یکدیگر، دو اتاق باریک تاقدار واقع است، از ویژگی‌های خاص این بنا کاربرد نیم گنبد در رواق‌های دو طرف اتاق پذیرایی برای اولین بار می‌باشد. (تصویر شماره ۲-۳۱الف) گرچه این بنا یادآور نقشه کاخ فیروزآباد است، ولی در اینجا آزادی پیشتر و قرینه‌سازی کمتری به چشم می‌خورد. (تصویر شماره ۲-۳۱)



تصویر شماره ۲-۳۱-ب—نمای سه‌بعدی
برش خورده از کاخ سروستان



تصویر شماره ۲-۳۱-الف—رواق‌های
دو طرف اتاق پذیرایی در کاخ سروستان



زیبایی و شکوه بسیاری از آثار معماری کاخ‌های ساسانی را از نقاشی‌های روی ظروف فلزی، همچنین از قاب‌های گچبری متعددی که باقی‌مانده و زمانی زینت‌بخش نمای ساختمان‌ها و داخل آنها بوده است، می‌توان دریافت. تلاش‌هایی برای کشف ارتباط میان ساختمان و تزیینات آن صورت گرفته است. (تصویر شماره ۲-۳۲)

تصویر شماره ۲-۳۲ — نقش یکی از گچبری‌های ساسانی (آرم دانشگاه تهران از این نقش الهام گرفته شده است).

۴— کاخ‌سازی در دوره اسلامی

با ظهور اسلام در ایران ضمن حفظ تداوم و پیوستگی معماری، تغییراتی نیز در شکل کاخ‌سازی ایرانی حاصل شد. به دلیل نزدیکی دوره صفویه به ما و استمرار این دوران و تغییراتی که در نگرش پادشاهان از این زمان به بعد حاصل شد، تعداد زیادی کاخ در گوشه و کنار ایران از آن دوران باقی مانده است. اکثر این کاخ‌ها در شهر اصفهان که در زمان شاه عباس اول به عنوان پایتخت انتخاب شد، واقع می‌باشند.

در قزوین، پایتخت اولیه صفویان طرح یک کاخ در داخل محدوده فعلی شهر به نام عالی قاپو قرار دارد؛ که فقط سردر آن همراه با یک کوشک با غی که در زمان قاجاریه تغییراتی در آن داده شد، مشاهده می‌شود. (تصویر شماره ۲-۳۳)



تصویر شماره ۲-۳۳ — بنای عالی قاپو در قزوین (صفوی)

کاخ عالی قاپو : کاخ دیگری از صفوی، بنای عالی قاپو (در بعلی) است، که در میدان امام اصفهان (نقش جهان) واقع است و ورودی کاخ‌های دیگر سلطنتی می‌باشد. تاریخ‌نویسان مجموعه پشت عالی قاپو را «دولت خانه نقش جهان» نامیده‌اند.

این کاخ مهم و ایوان بزرگ و مسقف آن، محل استقرار پادشاه و درباریان برای تماشای جشن‌ها و بازی‌های ورزشی اجرا شده در میدان (به‌ویژه بازی چوگان)، بوده است. (تصویر شماره ۲-۳۴)



تصویر شماره ۲-۳۴—نمایی از کاخ عالی قاپو در میدان نقش جهان

بنای عالی قاپوی اصفهان را شاه طهماسب به صورت کوشکی سه طبقه آغاز کرد اما در سال‌های بعد، شاه عباس پس از انتقال پایتخت از قزوین به اصفهان، عالی قاپو را به شکل امروزی خود گسترش داد. در طبقه هم کف عالی قاپو دفاتر امور اداری قرار داشت و به این ترتیب می‌توان این بنا را مقر حکومتی دولت صفویه دانست.

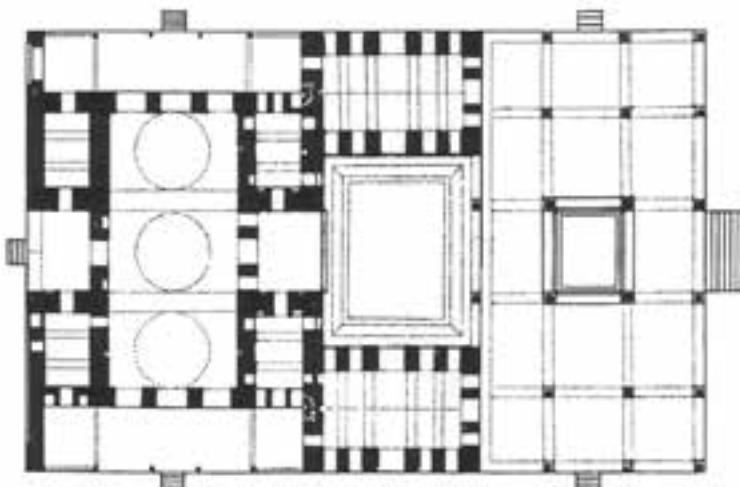
بالاتر از آن، طبقات دیگری با چند اتاق با تزیینات باشکوه و یک اتاق موسیقی قرار گرفته است. شکل تزیینات و ماده گچی به کار رفته، مجموعه نیم‌تاق‌های کوچک تو در تو و مجموعه تزیینات به کار رفته در پوشش این اتاق می‌تواند عملکرد صوتی هم داشته باشد. و این نشان از علم و دانش معماران ایرانی در آن زمان دارد. (تصویر شماره ۲-۳۵)



تصویر شماره ۳۵—نمای داخلی اتاق موسیقی کاخ عالی قابو

کاخ چهل ستون : یکی دیگر از کاخ‌های صفوی در اصفهان، کاخ چهل ستون است. این کاخ از یک تالار اصلی با تزیینات نقاشی روی گچ، یک تالار مسقف باز در جلوی آن و یک استخر بزرگ آب تشکیل شده است. سقف این تالار بر پیست ستون استوار شده که بازتاب تصویر این ستون‌ها در آب استخر، مجموعه‌ای از چهل ستون را نشان می‌دهد که کاخ را به همین دلیل «چهل ستون» نامیده‌اند.

(تصویر شماره ۳۶—)



تصویر شماره ۳۶—نقشه کاخ چهل ستون اصفهان

نقشه بنای چهل ستون و ایوان ستون دار آن، نشان می دهد که شباهت زیادی میان این بنا و ایوان ستون دار کاخ عالی قاپو، وجود دارد.

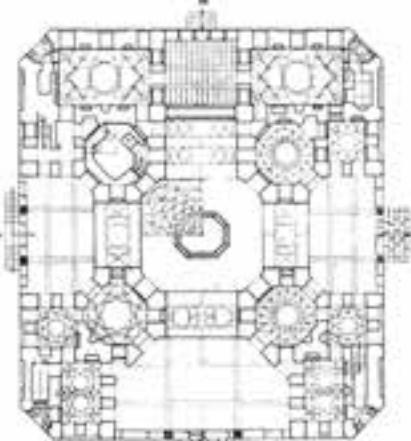
کاخ هشت بهشت : یک طرح متفاوت با کاخ های مذکور را در کاخ هشت بهشت مربوط به اوخر عهد صفویه می بینیم. (تصویر شماره ۳۷-۲) این کاخ دارای فضای میانی زیبایی با حوضی در پایین و نورگیری در بالا و سقفی گنبدی و مزین می باشد. در اطراف این حوض خانه و در چهار سمت فضای میانی رو به چهار سمت باغ، چهار ایوان و روی چهار کنج آن اتاق های ساخته شده است. (تصویر شماره ۳۸-۲) طرح هشت بهشت، شبیه کاخ سلطنتی قزوین است و فقط فاقد راهروی ستون دار اطراف بناست. هشت بهشت، نمایان گر هم آهنگ ترین معماری دوران صفویه، هم در نمای خارجی و هم در نقاشی های داخلی آن می باشد.

خارج از منطقه اصفهان نیز تعداد زیادی کاخ و یا ویرانه های کاخ، از زمان صفویه باقی مانده است.



تصویر شماره ۳۷-۲ - کاخ هشت بهشت در اصفهان (صفوی)

کاخ صفوی آباد در بهشهر که در بلندای تپه ای مشرف به شهر بهشهر (اشرف البلاط) قرار گرفته، طرحی شبیه سایر کاخ های صفوی دارد.



تصویر شماره ۳۸-۲- نقشه کاخ هشت بهشت

تنها بنای کامل باقی مانده از نادرشاه کاخ او در کلات نادری است که به «قصر خورشید» معروف است. (تصویر شماره ۳۹-۲-الف و ب)



تصویر شماره ۳۹-۲-الف - قصر خورشید کلات نادری
(افشاریه)



تصویر شماره ۳۹-۲-ب - مقطعی از قصر خورشید

در زمانی که شیراز مرکز و پایتخت ایران و مقر حکومت کریم خان زند بود، وی کاخی بنا کرد که اطراف آن را برج و بارو احاطه کرده است و به همین جهت به ارگ کریم خانی شهرت دارد. (تصویر شماره ۲-۴۰)



تصویر شماره ۲-۴۰—ارگ کریم خان در شیراز

در قرن دوازدهم (هـ.ش) که تهران پایتخت ایران شد، پادشاهان قاجار در بخش شمالی هسته مرکزی آن زمان شهر، شروع به ساختن تعدادی بنا کردند. این محل بعدها «ارگ» نامگذاری شد. مرحله اول ساخت این مجموعه در زمان کریم خان زند صورت گرفته است و در زمان پادشاهان قاجار دستخوش تغییراتی شده است. تخریب‌های دهه‌های اول قرن حاضر آثار اندکی از آن مجموعه را بر جای گذاarde است. هم‌اکنون به «مجموعه کاخ موزه گلستان» مشهور است. مهم‌ترین بنای این مجموعه کاخ گلستان است.

این مجموعه، در اطراف حیاطی بزرگ ایجاد شده‌اند و در میان آنها عمارت تخت مرمر واقع است و تا اندازه‌ای به تالار اشرف در اصفهان شباهت دارد. قاجاریه تعدادی کاخ بیلاقی هم در اطراف تهران بنا کردند که مهم‌ترین آنها عبارتند از: کاخ صاحبقرانیه در نیاوران، کاخ شهرستانک و کاخ فرج‌آباد.

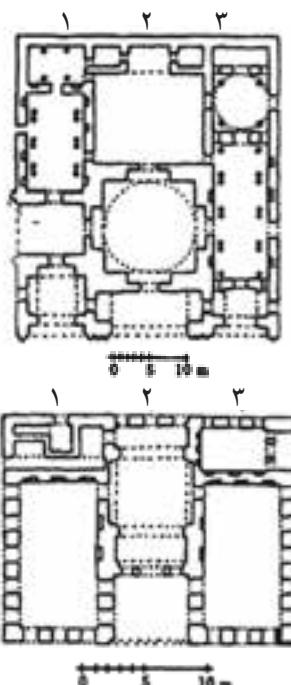
از اواخر قاجار به دلیل قدرت یافتن کشورهای غربی، ضعف سیاسی، اقتصادی و... کشور مسافرت‌های خارجی شاهان و از خود بیگانگی و شیفتگی به غرب درین آنها، در معماری نیز شاهد

افول می‌باشیم. برخی از معماران کم کم با گسیختگی از فرهنگ معماری خودی از الگوهای غربی استفاده نمودند، روندی که در دورهٔ پهلوی به اوج خود رسید. نمونه‌هایی از کاخ‌های این دوران مجموعه کاخ‌های سعدآباد، کاخ مرمر، میان پشتہ در بندر ازلی، کاخ روتسرو و کاخ رامسر می‌باشند.

مقایسه شباهت و تداوم کاخ‌سازی در دوران مختلف تاریخ معماری ایران

بکی از ویژگی‌های برجستهٔ معماری ایرانی تا قبل از دوران معاصر، اصل تداوم و پیوستگی آن می‌باشد. از این نظر شگفت آور نیست که بدانیم از اواخر دورهٔ ساسانیان تا دوران اسلامی اصول سازمان‌دهی یکسانی بر اکثر کاخ‌ها حاکم بوده است.

معمولًاً این کاخ‌ها شکل ترکیبی سه بخشی متشكل از سه محور موازی را به خود می‌گرفتند. که گاهی نقشه‌ای چلپایی^۱ را می‌ساختند. این نظام را در صورت اولیه‌اش می‌توان در کاخ‌های ساسانی مثلاً در کاخ سروستان دید. (تصویرشمارهٔ ۴۱-۲) و همان نظام را در کاخ‌های صفوی مشاهده کرد. دربسیاری از کوشک‌های صفوی، می‌توان الگوی کاخ آپادانای هخامنشی، را با چهار ایوان رو به بیرون و چهار مجموعه اتاق در کنج‌هایشان، دید. مانند کوشک هشت بهشت اصفهان.



تصویر شمارهٔ ۴۱-۲- طرح سه بخشی کاخ‌ها
بالا : کاخ سروستان، پایین : کاخ صفوی در نزدیکی نظرز
(اعداد نشان‌دهنده بخش‌های مختلف کاخ می‌باشند)

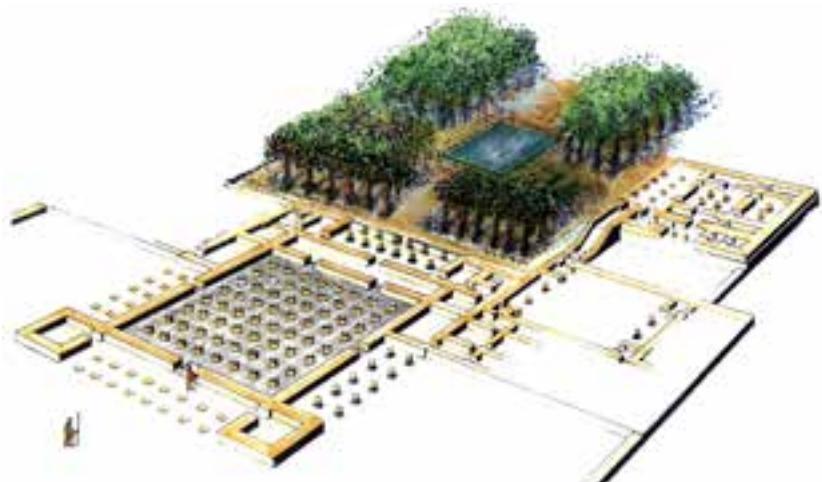
۱- از شکل‌هایی است که هم در معماری و هم جزئیات تزیینات معماری ایرانی به کار می‌رفته و به شکل می‌باشد.

تاریخچه باغ ایرانی

کلمه «فردوس» (بهشت) از واژه فارسی «پرديس» اخذ شده، که خود از کلمه «پرادیتا» از زبان مادی گرفته شده است. در بعد از اسلام استفاده از کلمه «فردوس» برای باغ ایرانی، نمادی از بهشت را یافت. زیرا مسلمانان در انطباق با توصیف بهشت در قرآن کریم، سعی کردند، در این جهان فناپذیر، جلوه‌ای از فناپذیری و جاودانگی جهان ابدی و باغ‌های بهشتی را به نمایش پگذارند. به همین دلیل در باغ‌ها معمولاً درخت همیشه سبز سرو با قامت کشیده و نشانه عظمت و جاودانگی را می‌کاشند.

باغسازی در ایران از قدمت طولانی برخوردار می‌باشد و تاریخی بیش از دو هزار سال دارد.^۱ چهار باغ، که اصل اساسی باغسازی ایران است از ابداعات کوروش در خلق محوطه کاخ پاسارگاد بهشمار می‌رود. (تصویر شماره ۴۲-۲)

در دوره اسلامی با نگاه جدیدی که ایرانیان مسلمان به این الگو پیدا کردند، و انطباقی که با مفاهیم قرآنی یافت آن را در باغسازی‌های خود برگزیده و تقویت نمودند.



تصویر شماره ۴۲-۲- کاخ‌های هخامنشی در شوش

۱- از دیگر باغسازی‌های قدیمی در جهان باغسازی چین و ژاپن می‌باشد.

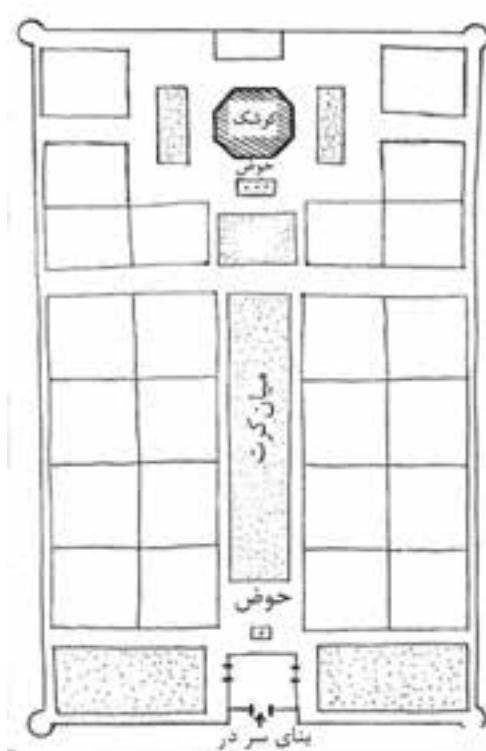
مطالعه آزاد



قابل ذکر است که ایرانیان مسلمان تمدن خود را از صفر شروع نکردند. بلکه هر ایده و فکر ارزشمند و قابل استفاده‌ای را از هر جایی می‌گرفتند و ضمن تقویت، تکمیل و انطباق دادن با فرهنگ اسلامی، آن را به دیگران عرضه می‌نمودند. همین ویژگی عامل حیات و قوت فرهنگ و تمدن اسلامی ایران در صدر آن شد.

معماری باغ ایرانی

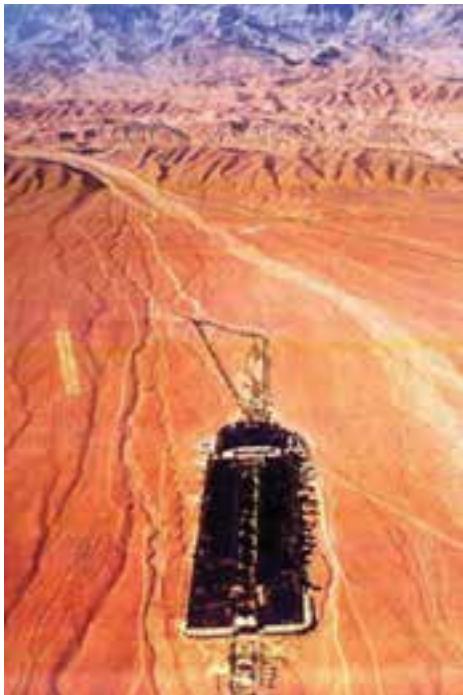
از همان ابتدا در باغ ایرانی توجه خاصی به شکل‌های هندسی می‌شد. شکل مربع و مستطیل که فاصله بین اجزای باغ را ساده و روشن نشان می‌دهد، از اهمیت زیادی برخوردار بود. همچنین اصل مهم دیگر باز بودن چشم‌انداز اصلی باغ به شکل کشیده بود. در انتهای این مستطیل کشیده که به آن «میان‌کرت» می‌گفتند، بنا و کوشک اصلی قرار می‌گرفت. کوشک در میانه یا انتهای باغ قرار داشت.



در میان کرت معمولاً، آبنما یا استخر می‌ساختند. در دو طرف خیابان آن درختان بلند می‌کاشتند که خیابان را به صورت دالانی سبز درمی‌آورد. ولی در فضای وسط آن، جهت جلوگیری از بسته شدن دید، درخت بلند نمی‌کاشتند. (تصویر شماره ۲-۴۳)

تصویر شماره ۲-۴۳—موقعیت میان کرت در باغ ایرانی

در بعضی از باغها میان کرت به دلیل قرارگیری باغ در زمین شیب دار، به صورت زیبایی مطبق ساخته می شد. مانند باغ شاهزاده ماهان در تزدیکی کرمان. (تصویر شماره ۴۴-۲ الف و ب)



تصویر شماره ۴۴-۲ ب – تصویر باغ
شاهزاده ماهان در دل کویر



تصویر شماره ۴۴-۲ الف – باغ شاهزاده ماهان

در باغ ایرانی، علاوه بر عمارت یا کوشک اصلی بنایی به عنوان سردر ساخته می شد، که در حقیقت بیرونی باغ یا محل پذیرایی محسوب می گردیدند. همچنین در بسیاری از باغ ها فضاهای جنبی و خدماتی مانند اصطبل، انبار، حمام، آبانبار، چایخانه و... دیگر فضاهای کالبدی باغ را تشکیل می داد.

یکی دیگر از زیباترین باغ‌های ایران، باغ فین کاشان می‌باشد. (تصویر شماره ۲-۴۵)



تصویر شماره ۲-۴۵—باغ فین کاشان

از مشخصه‌های مهم دیگر باغ ایرانی، تمایل زیاد به نمایش آب بود. معمار باغساز، بازی‌های دلنوازی با آن انجام می‌داده است. این امکان به کمک حفر قنات در دل کویر بایر نیز انجام می‌پذیرفته است. (تصویر شماره ۲-۴۴—ب)

جهت تحقق کامل کارآیی و سودمندی، درختان، گل‌ها و گیاهان باغ ایرانی علاوه بر زیبایی بخشیدن به کل مجموعه، مصارف خوراکی و دارویی هم داشتند.

باغ ایرانی مزین به نظم و تناسب، برخوردار از حرمت و محرمیت^۱ و موظف به کارآیی و سوددهی بوده است. این باغ‌ها منظمه شگفت‌انگیزی از پیوند فرخنده زیبایی و سودمندی را به نمایش می‌گذاشتند.

۱- دیوار دور باغ مانع ورود نامحرم به داخل می‌شده است.

بناهای بومی نواحی مرکزی ایران

ابتکار عمل معماران، به طرز حیرت‌آوری در انواع بناهای سنتی ایران دیده می‌شود. پیش از شروع به بررسی چند گونه از اینهای بومی مناطق مرکزی ایران، نیاز به دو تعریف روشنگر می‌باشد. همانطور که «زبان بومی» به معنی کلماتی است که توسط مردم ناحیه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد؛ مراد از «بنای بومی» نیز بناهایی است که به دست مردم هر محل ساخته می‌شده است. این بناهای که در نواحی خاصی ساخته می‌شوند، گاهی شکل معماری ویژه‌ای می‌یافند. زبان معماری هر سرزمین به سنت بومی و شیوه گرینش پیشرفت‌های مختلف علمی در طول زمان بستگی دارد. به جز خصوصیات عمومی معماری در ایران، عوامل مهم تأثیرگذار در معماری بومی آن، عبارتند از: فرهنگ، اقلیم و مصالح ساختمانی محلی. در اینجا به معرفی اجمالی سه نوع از بناهای بومی نواحی مرکزی ایران می‌پردازیم.

۱—برج‌های کبوترخان (کبوترخانه)

در اوخر سده یازدهم هـ. ق تعداد زیادی برج کبوترخان در منطقه اصفهان وجود داشته است. (تصویر شماره ۴۶-۲) اکنون فقط تعداد کمی برج ویران باقی مانده است. هدف از برپا کردن آنها، جمع‌آوری فضولات کبوتران بوده که بهترین کود برای کشاورزی محسوب می‌شده است. ضمن اینکه در ساختن باروت تفنج نیز از آن استفاده می‌کردند. در همان زمان که کاربرد اصلی کبوترخانه‌های اروپا تولید گوشت بود، در ایران به دلیل حضور آنها در اطراف گنبدها و مناره‌های مذهبی و امامزاده‌ها خوردن گوشت آنها جایز شمرده نمی‌شد.



تصویر شماره ۴۶-۲—برج‌های کبوترخانه در نزدیکی اصفهان



در این بناها ابتکاری شگفت‌آور در حل مشکلی
عمده به کار رفته است. و آن فراهم آوردن بیشترین
شمار لانه‌های کبوتر با کمترین مقدار مصالح ساختمانی
بوده است، این کار با شبکه‌های آجری یا خشتی به
صورت پیش و پس نشسته اجرا شده است. نمونه‌های
عمومی برج‌ها به شکل مدقّر و استوانه‌ای بوده‌اند.
(تصویر شماره ۲-۴۷)

تصویر شماره ۲-۴۷—نمای
داخلی برج‌های کبوترخانه

۲—آب‌انبارها

یکی از پژوهشگران ایران‌شناس^۱ معتقد است که: نیروی تخیل و هوشمندی ایرانی در بهره‌گیری
از حدائق آب موجود، در بیابان‌ها، چنان بی‌رقیب بوده که خدمت کشور ایران در راه پیشبرد فنون
علمی وابسته به کشاورزی، منحصر به فرد شمرده شده است. (تصویر شماره ۲-۴۸) این در حالی است



که در سرزمین‌های دیگری
چون استرالیای مرکزی، یا
بیابان‌های آمریکای شمالی
که دارای شرایط اقلیمی
یکسانی، با خاک‌های خشک
مرکز ایران بوده‌اند، هیچ‌گونه
کشاورزی به وجود نیامده
است.

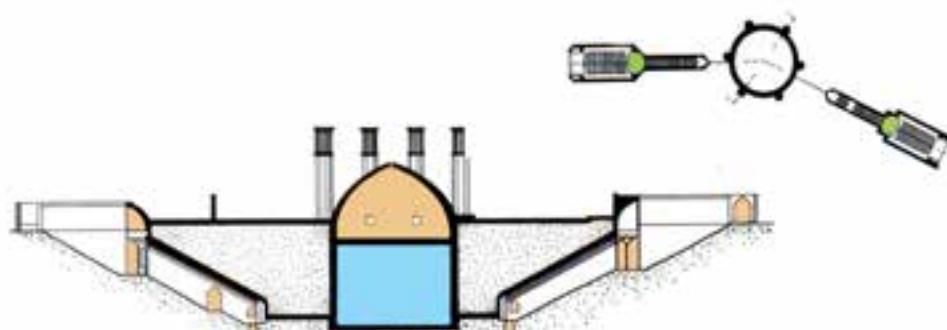
تصویر شماره ۲-۴۸—نمایی از مسیرهای قنات

۱. فریر محقق ایران‌شناس، نویسنده کتاب «هرهای ایران» می‌باشد.

گفتنی است که جمع‌آوری و نگهداری آب، فقط به یاری تجربه‌اندوزی طولانی، امکان‌پذیر می‌باشدند. در ایران نظام قنات‌زنی از دوره داریوش اول رواج داشته است. لازم به ذکر است که هم‌اکنون قنات‌های مورد بهره‌برداری در جنوب «صحراء» در آفریقا «کار ایرانی» خوانده می‌شوند. بعضی از آب‌ابنارها را در مسیر قنات‌ها می‌ساختند.

قدیمی‌ترین آثار برجای مانده از آب‌ابنارها با پیدایش اولین تمدن‌های ایرانی هم زمان است. هر آب‌ابنار از چند قسمت تشکیل می‌شده است. مخزن آب‌ابنار، چاله‌ای گود نشسته و غالباً مدور بوده که روی آن با گنبدی پوشیده می‌شده است. بدین ترتیب از تبخیر و گرد و غبارگیری آب جلوگیری به عمل می‌آمده و در ضمن آب را خنک نگه می‌داشته است. گنجایش این مخزن به تناسب جمعیت محل، تعیین می‌شده است.

پاشیر، محل انتهای شیب آب‌ابنار و حدوداً یک متر بلندتر از کف آب‌ابنار بوده است.^۱ برای دسترسی به آب، پلکانی دراز با تاق گهواره‌ای^۲ از سطح زمین تا محل انتهای شیب آب‌ابنار و پاشیر احداث می‌شده است. سردر آب‌ابنار، درگاه ورودی به آب‌ابنار بوده، که عموماً تاق‌بندی زیبایی داشته است. آب‌ابنارهای واقع در نواحی بسیار گرم و کثارت‌های کویر غالباً مجهز به بادگیرهای جانبی بوده‌اند، تا آب را تا حد ممکن خنک و مطبوع نگاه دارند. (تصویر شماره ۲-۴۹)



تصویر شماره ۲-۴۹—پلان و مقطع آب‌ابنار شش بادگیره بیزد که دو پله دارد. یکی برای مسلمانان و دیگری برای زرتشیان. خاک کنار مخزن به عنوان پشت بند در مقابل نیروی جانبی آب داخل مخزن و گنبد روی آن عمل می‌کند.

۱- جهت جلوگیری از ورود املاح تهشیین شده به پاشیر

۲- تاق تونلی

بادگیر، هواکش ساده‌ای بوده که در بناهای نواحی گرم و بیابانی از پایین تا ارتفاع کمی بالاتر از بام را فرا می‌گرفته و هنگام وزیدن باد، کار دستگاه تهویه را انجام می‌داده است. (تصویر شماره ۲-۵)

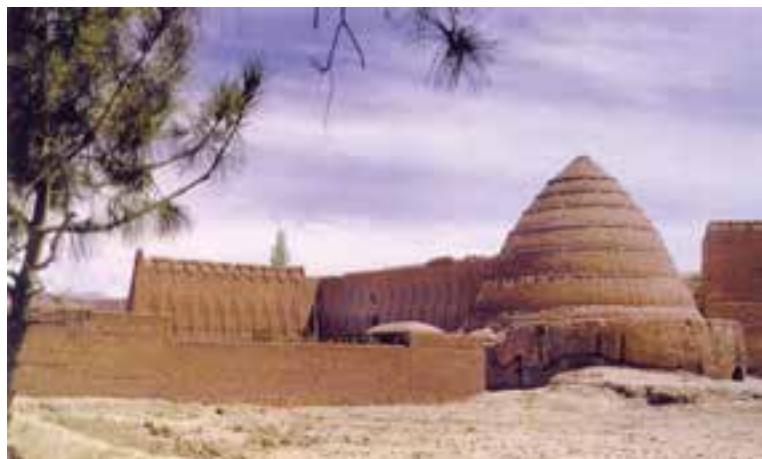


تصویر شماره ۲-۵- آب انبار و بادگیرها

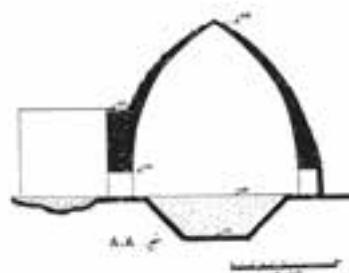
۳- یخچال‌ها

ایرانیان جهت استفاده از آب خنک در تابستان تدبیری اندیشیده بودند. از آنجایی که در مناطق کویری نگهداری یخ در تابستان‌ها مشکل بوده، به ساخت یخچال‌ها می‌پرداختند.

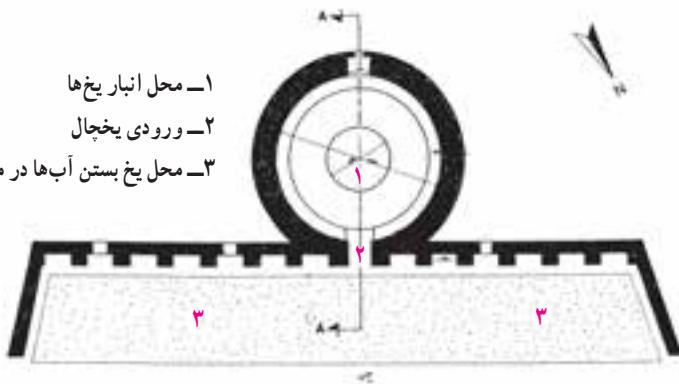
برای ساخت یخچال ابتدا گودالی به مساحت تقریبی 10×100 متر که عرض آن در جهت شرق و غرب و طول آن رو به شمال و جنوب بود، با عمق 40 تا 50 سانتی‌متر حفر می‌کردند. در سمت جنوب این گودال، دیواری به ارتفاع تقریبی 10 تا 12 متر می‌کشیدند. تا جلوی تابش آفتاب را بگیرد. در شب‌های سرد آب را به داخل گودال به صورت مرحله به مرحله هدایت می‌کردند. سرمای هوا باعث یخ بستن لایه‌های آب می‌شد و با تکرار این کار گودال پر از یخ می‌گردید. این یخ را در روز به قطعات مختلف تقسیم و در چاله عمیقی به عنوان انبار یخ به نام «پاچال» می‌ریختند. (تصاویر شماره ۲-۵۱ و ۲-۵۲)



تصویر شماره ۵۱—۲—یخچالی در سمنان



- ۱— محل انبار یخ‌ها
- ۲— ورودی یخچال
- ۳— محل بقای آب‌ها در محوطه یخچال



تصویر شماره ۵۲—۲— نقشه و برش از یخچالی در مید

سوالات فصل دوم



- ۱- اولین نماد سکونتگاه‌های انسان را نام ببرید.
- ۲- ترکیب کالبدی شهر مشخص کننده چه عواملی است؟
- ۳- یک نمونه از شهر مادی را نام ببرید.
- ۴- ویژگی شهرهای هخامنشی را بنویسید.
- ۵- عناصر شهر ساسانی را نام ببرید.
- ۶- کهن دژ، شارستان و ربع را تعریف کنید.
- ۷- عناصر مشخصه شهر در دوران اسلامی را بنویسید.
- ۸- ورود ماشین به شهر چه تأثیراتی بر بافت آن گذاشت؟
- ۹- عوامل تأثیرگذار در شکل‌گیری خانه را بنویسید.
- ۱۰- چهار اقلیم اصلی ایران را توضیح دهید.
- ۱۱- منظور از محرومیت و عدم اشراف را در معماری خانه بنویسید.
- ۱۲- نظام هندسی خانه در اقلیم گرم و خشک را بنویسید.
- ۱۳- ویژگی‌های طرح کلی خانه در همسازی با اقلیم گرم و خشک را بنویسید.
- ۱۴- ویژگی‌های طرح کلی خانه در همسازی با اقلیم سرد را بنویسید.
- ۱۵- طرح کلی خانه‌ها در منطقه سرد مشابه کدام منطقه آب و هوایی دیگر است؟
- ۱۶- ویژگی‌های طرح کلی خانه در همسازی با اقلیم معتدل و مرطوب را بنویسید.
- ۱۷- ویژگی‌های طرح کلی خانه در همسازی با اقلیم گرم و مرطوب را بنویسید.
- ۱۸- چرا هخامنشیان تخت جمشید را ترکیبی از هنرهای اقوام مختلف قرار دادند؟
- ۱۹- پایتخت اصلی هخامنشی‌ها در کجاست و کاخ آنها در آنجا چه نام داشته است؟
- ۲۰- تالار آپادانا چه ویژگی‌هایی دارد؟
- ۲۱- ویژگی مهم بنای کوه خواجه را بنویسید.
- ۲۲- دو کار مهم پارتيان را نام ببرید و در مورد هر کدام مختصراً توضیح دهید.
- ۲۳- ویژگی مهم «کاخ آشور» را بیان کنید.

- ۲۴- معماری کاخ آشور چه تأثیری در معماری دوره‌های بعد داشت؟
- ۲۵- دو ویژگی معماری ایرانی به کار برده شده در تاق کسری را بنویسید.
- ۲۶- مشخصات کاخ سروستان را به اختصار بیان کنید.
- ۲۷- مشخصات کاخ یا آتشکده فیروزآباد را بیان کنید.
- ۲۸- قلعه دختر از لحاظ ساختار دارای چه خصوصیاتی بوده است؟
- ۲۹- کدام بنا مادر تمام گچبری‌ها و نقش‌های ایران است؟
- ۳۰- کدام یک از کاخ‌های صفوی محل تماشای جشن‌ها و بازی‌های ورزشی بوده است؟
- ویژگی‌های آن را بنویسید.
- ۳۱- چرا کاخ چهل ستون به این نام خوانده شده است؟
- ۳۲- تشابه کاخ‌های ساسانی و صفوی را بنویسید.
- ۳۳- علت و زمان گسیختگی در معماری ایران را توضیح دهید.
- ۳۴- کاربرد کلمه «فردوس» در قبل و بعد از اسلام را توضیح دهید.
- ۳۵- تاریخچه باغسازی ایران در قبل از اسلام را بنویسید.
- ۳۶- مسلمانان چگونه توانستند از الگوهای قبل از اسلام در بعد از اسلام استفاده کنند؟
- ۳۷- در باغسازی ایرانی از چه شکلی استفاده می‌شد؟ چرا؟
- ۳۸- ویژگی‌های میان‌کرت را بنویسید.
- ۳۹- میان‌کرت کدام باع مطبق است؟ در کجاست؟
- ۴۰- فضاهای کالبدی باع ایرانی را نام ببرید.
- ۴۱- نقش آب را در باغسازی ایرانی بنویسید.
- ۴۲- ویژگی‌های باغسازی ایرانی را توضیح دهید.
- ۴۳- بناهای بومی را توضیح دهید.
- ۴۴- عوامل مهم تأثیرگذار در معماری بومی را بنویسید.
- ۴۵- هدف از ساختن برج‌های کبوترخان را بنویسید.
- ۴۶- ابتکار به کار رفته در برج‌های کبوترخان را بنویسید.
- ۴۷- منظور از «کار ایرانی» چیست؟
- ۴۸- هر آب انبار از چند قسمت تشکیل می‌شد؟ نام ببرید.
- ۴۹- مخزن آب انبار چه ویژگی‌هایی داشته است؟

- ۵۰- راه رسیدن به پاشیر را در آب انبار توضیح دهید.
- ۵۱- ویژگی های یخچال ها را توضیح دهید.
- ۵۲- «پاچال» را توضیح دهید.

فصل سوم

معماری مذهبی



تصویری از حرم حضرت امام رضا(ع) در مشهد

بناهای عبادی در قبل از اسلام

مساجد و مراکز مذهبی

مدرسه

مقبره

کلیسا

هدف‌های رفتاری : در پایان این فصل از فراگیر انتظار می‌رود که :

- ۱- جایگاه مسجد را در معماری گذشته بیان کند.
- ۲- منبع الهام و مفهوم زیگورات‌ها را شرح دهد.
- ۳- ویژگی‌های معماری زیگورات چغازنبیل را بیان کند.
- ۴- ویژگی‌های معبد آناهیتا را بیان کند.
- ۵- الگوی فضایی آتشکده‌ها را بیان کند.
- ۶- ویژگی‌های آتشکده آذرگشتنی را بیان کند.
- ۷- ویژگی‌های مسجد پیامبر در شهر مدینه را شرح دهد.
- ۸- ویژگی‌های انواع مساجد ایرانی را شرح دهد.
- ۹- عناصر مشترک مساجد ایرانی را بیان کند.
- ۱۰- علت استفاده از گنبد در بنای مساجد را شرح دهد.
- ۱۱- روند شکل‌گیری گنبد را در معماری ایرانی توضیح دهد.
- ۱۲- انواع گنبدهای ایرانی را نام ببرد.
- ۱۳- اجزای مناره را بیان کند.
- ۱۴- معماری تکیه و حسینیه را شرح دهد.
- ۱۵- چگونگی شکل‌گیری نهاد مدرسه را در بعد از اسلام بیان کند.
- ۱۶- منشأ پلان مدارس را بازگو کند.
- ۱۷- ویژگی‌های معماری مقابر مادی و هخامنشی را بیان کند.
- ۱۸- ارسن پیرامون آرامگاه حضرت امام رضا (ع) را شرح دهد.
- ۱۹- منبع الهام برج‌های مقبره‌ای بعد از اسلام را بیان کند.
- ۲۰- ویژگی‌های معماری گنبد قابوس را نام ببرد.
- ۲۱- ویژگی‌های معماری گنبد سلطانیه را بیان کند.
- ۲۲- انواع مختلف کلیساهای مسیحیان ایران را نام ببرد.
- ۲۳- مهم‌ترین ویژگی‌های کلیساهای مسیحی را بیان کند.

مقدمه

ایرانیان در تمام طول تاریخی که از خود به جا گذاشتند، همواره جایی را برای

تمرکز، یافتن خویش و اعتلا بخشیدن به روح و روانشان در نظر گرفته‌اند. هر جا این شخص بخشیدن نیاز به ساختمن داشته، برای آن معماری کرداند. به همین دلیل، برای متجلی ساختن اعتقاداتشان، که هم مسیر زندگی دنیایی و هم آخری آنان را معنا می‌کرد، دست به ساخت و ساز می‌زدند.

معماری ایرانی پس از ظهور اسلام، چون در درخشنان تاج جهان اسلام می‌درخشید. در این معماری مسجد فقط یک مکان مذهبی نبود. در اوایل، زندگی اجتماعی شهر، با مرکزیت مسجد انجام می‌پذیرفت. مسجد به تنها یی کارکرد مجلس و شورای شهر را نیز داشت.

بسیاری از ویژگی‌های رفشارهای عبادی و نحوه برپایی نماز، از آغاز تاکنون ثابت مانده است. در نتیجه روند طراحی مسجد، بدون تأثیرپذیری از دگرگونی الگوهای رفشاری، شکل گرفته و بیشتر تحت تأثیر تحول معماری قرار داشته‌است. لذا می‌توان مسجد را به عنوان نماینده معماری ایران در دوران پس از اسلام دانست. اما مساجد از ساده‌ترین تا باشکوه‌ترین آنها برای مسلمانان مکانی به یک اندازه مقدس بوده است. این کتاب در سطراها و صفحات پیش رو قصد ندارد که طول این مسیر را نظاره کند. بلکه به مقاطعی از آن نگاهی سریع می‌افکند، به امید آنکه بر وجود رابطه‌هایی میان معماری، فرهنگ و اعتقادی که آن را شکل داده، تأیید بیشتری بگذارد.

بناهای عبادی در قبل از اسلام

زیگورات چغازنبیل

در سراسر خاور نزدیک باستان^۱، گرایشی به ستایش و پرستش شکل کوه وجود داشت. زیگورات‌های عظیم که به همواری یکنواخت جلگه بین النهرین^۲ (منطقه بین دو رود دجله و فرات)، جلوه می‌بخشید، جز تقليیدی از کوه‌های مقدس فلات ایران نبود. به نظر پوپ^۳ اگر چه تکوین این بناهای

۱- منطقه‌ای که امروز خاور نزدیک باستان خوانده می‌شود. شامل مصر، سوریه، لبنان، فلسطین اشغالی، عراق، ایران و ترکیه می‌باشد.

۲- در فارسی آن را «میان رودان» می‌نامند.

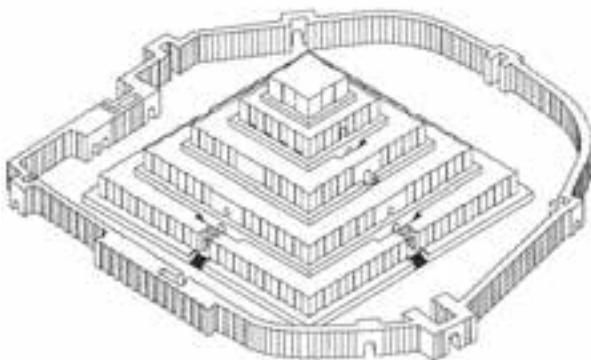
۳- Arthur Upham Pope متوفی ۱۳۴۸ هجری شمسی به مدت پنجاه سال بر روی هنر ایران تحقیق کرد و آثار هنری گرانقدری در این مورد نوشت. وی مردی هنرستانس و با ذوق بود و بنا به وصیت خود در اصفهان به خاک سپرده شد.

عظیم در بین النهرین بوده ولی الهام و مفهوم آن آشکارا ایرانی است. زیگورات چغازنبیل بنای ایلامی است. ایلامیان ساکنان اولیه ناحیه‌ای از ایران بودند، که امروز خوزستان نامیده می‌شود. کاوش‌ها نشان می‌دهد که ایلامیان با همسایگان سومری‌شان در غرب مراوده داشته‌اند.

این بنا را «اوتناش گال» شاه ایلام در حوالی سال ۱۲۵۰ ق. م در یکی از شهرهای شوش به نام «دور اوتناش» ساخته و به خدای بزرگ ایلام تقدیم کرده است.

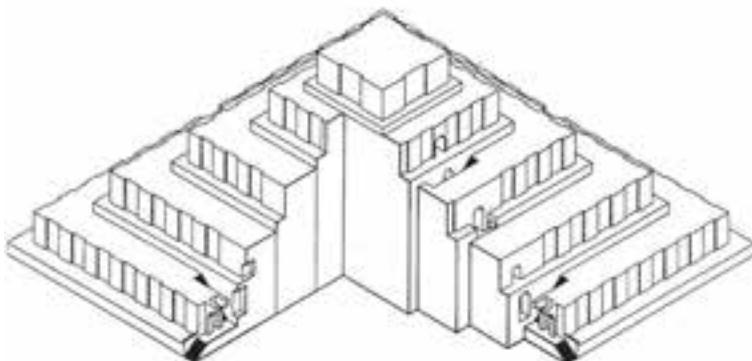
زیگورات چغازنبیل قدیمی‌ترین بنای تاریخی شناخته شده در ایران است که دارای ابعادی چشمگیر بوده و پهلو به پهلوی اهرام مصر می‌زند.

(تصویرشماره ۳-۱)



تصویر شماره ۳-۱— تصویر بازسازی شده زیگورات چغازنبیل و دروازه‌های آن

زیگورات چغازنبیل ۵۰ متر بلندی و مساحتی برابر 105×105 مترمربع داشته است. این بنا که با کاربرد معبد و مقبره به کار می‌رفته از پنج برج متحدم‌المرکز با ارتفاع‌های مختلف تشکیل شده است. هر طبقه از روی سطح محوطه جداگانه ساخته شده و بالا رفته است. به طوری که از طبقه اول به صورت چند قوطی توی هم به نظر می‌رسیده است. (تصویرشماره ۳-۲)



تصویر شماره ۳-۲— تصویر سه بعدی برش خورده از زیگورات چغازنبیل، در این تصویر ساختمان قوطی وار هر طبقه مشخص شده

چهار دروازه بنا دقیقاً در چهار جهت اصلی است. معبد بر بام بنا قرار داشته، و در وسط هریک از چهار طرف زیگورات یک مجموعه پلکان وجود داشته است. دیوارهای زیگورات که بیشتر از خشت خام بوده، با ملات ساروج و قیر ساخته و در بسیاری از جاها پوشیده از آجر لعابدار کوره‌پزی با رنگ‌های آبی و سبز و درخشش فلزی بوده است.

این بنا دو ویژگی مهم دارد. اول آنکه بر روی آجرهای نما خطوطی به شکل خط میخی که همان خط ایلامی می‌باشد، حک شده است. دوم آنکه قدیمی‌ترین تاق قوسی شکل ایران در این بناست. سقف پله‌های این بنا تاقی، نیم دایره‌ای شکل و بدون تیزه دارد. (تصویر شماره ۳-۳)



تصویر شماره ۳-۳ - تصویری از زیگورات چغازنبیل

معبد

ایرانیان کهن که آیین مهرپرستی داشتند، مهرابه‌هایی را نیز برای خود ساخته بودند. نمونه آن مهرابه قدمگاه در نزدیکی آذرشهر است. آنها «ایزد بانوی آب‌های آسمانی» پیش از ظهور زرتشت پیامبر، در میان قبایل آریایی مورد توجه بوده است.

معبد آناهیتا در کنگاور در نزدیکی کرمانشاه ساخته شده است. طرح آن مانند تخت جمشید و ستون‌های آن همه از سنگ تراش است و روی آن را با سنگ لاشه کار کرده‌اند. صفة یا سکویی که معبد بر روی آن بنا شده ۷ متر از سطح زمین ارتفاع دارد و به وسیله دیوار ضخیم و پر حجمی از چهار طرف احاطه شده است. (تصویرشماره ۳-۴)



تصویر شماره ۳-۴—معبد آناهیتا

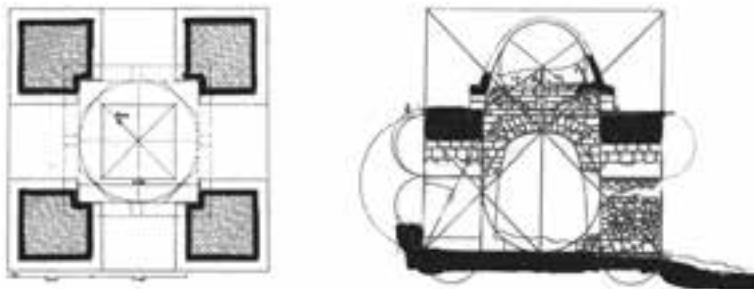
آتشکده

با ظهور داریوش اول در آیین و معماری ایرانی تغییراتی پدید آمد و به جای پرستش دو خدای میترا و اهورا، تنها اهورا مزدا (آفتاب دانا) را نیایش می‌کردند. سپس برای خدای حامی حکومت خود معبد‌های برجی شکل، ابتدا در پاسارگاد معروف به «زندان سلیمان» و سپس در نقش رستم به نام کعبه زرتشت^۱ احداث کردند. به عقیده برخی از محققین کاربری کعبه زرتشت همانند یک ساعت خورشیدی برای تعیین زمان‌های نیایش اهورامزدا بر اساس تابش خورشید بوده است.

ایرانیان بر طبق آیین یکتاپرستی زرتشت، نور و آتش را در مقابل ظلمت و تاریکی جلوه‌ای از نماد خداوند می‌دانستند. که انسان از طریق آن می‌توانست خود را به نور حقیقت برساند. لذا آتش را در نقطه‌ای جاودانه نگه می‌داشتند. تا جاودانگی زندگی انسان‌ها را نمایان کنند.

۱- این بنا به نظر می‌رسد کاربری‌های دیگری‌های نیز داشته است که محل نگهداری کتاب اوستا و مقبرهٔ کمبوجیه از جمله آنها می‌باشد.

آتشکده‌ها یا معابد آتش از الگوی فضایی خاصی پیروی می‌کردند. این بنا به صورت چهارتاقی ساخته می‌شد که از یک سقف گنبدی روی چهار ستون نگهدارنده سقف استوار می‌گردید. (تصویرشماره ۳-۵)



تصویر شماره ۳-۵- مقطع و نقشه آتشکده

یکی از قدیمی‌ترین و مهم‌ترین آتشکده‌های ایران آتشکده آذرگشسب در نزدیکی شهر تکاب در آذربایجان غربی می‌باشد. این آتشکده در زمان ساسانیان خاص شهر باران بوده است. سایر قشرهای جامعه آتشکده‌های دیگری داشتند. این آتشکده درون دزی به نام «تحت سلیمان» قرار داشته است. مجموعه تخت سلیمان بر روی صفه و یا تختگاهی طبیعی بنا شده، که دو دروازه شمالی و جنوبی داشته است.

دریاچه نسبتاً عمیقی با آبی صاف و زلال در وسط این مجموعه واقع است که آب آن از کف دریاچه می‌جوشد. کاخ خسرو که به ایوان خسرو هم معروف است در این مجموعه واقع شده است. بناهای زیادی نیز در اطراف آتشکده قرار داشته که احتمالاً محل زندگی خانواده شاه بوده است.

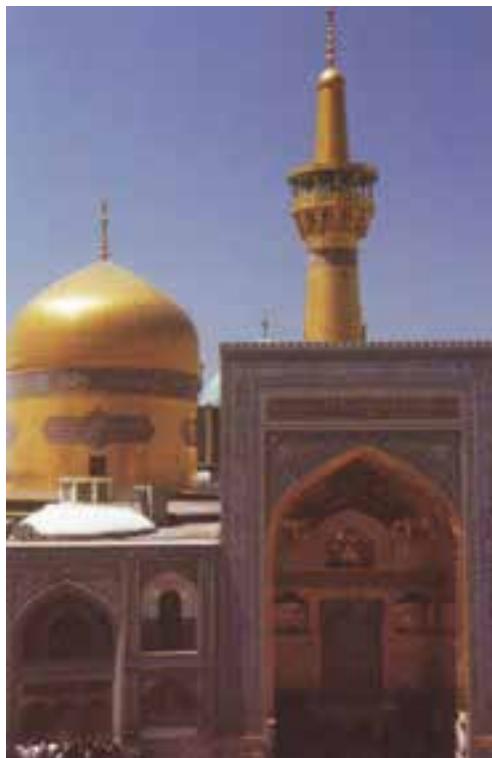
(تصویر شماره ۳-۶)



تصویر شماره ۳-۶- نقشه مجموعه
تخت سلیمان

مساجد و مراکز مذهبی مسلمانان

هنگامی که از مراکز مذهبی سخن می‌گوییم ذهن متوجه زیارتگاه‌ها و مساجد می‌شود، زیرا اینگونه بنها را بیشتر از هر عامل دیگر دیده و لمس کرده‌ایم. البته اهمیت مدارس علوم دینی و حوزه‌های علمیه و مقابر بزرگان، حکماء دین و امامزاده‌ها که از انواع معماری ایران می‌باشند، نیز کمتر از مساجد نیست. بلکه از بسیاری جهات بیشتر نیز می‌باشد. مجموعه حرم شاه عبد‌العظیم (ع)، شاه چراغ شیراز و حضرت معصومه (س) و از همه مهم‌تر زیارتگاه امام هشتم شیعیان جهان حضرت امام رضا (ع) در مشهد (تصویر شماره ۳-۷)، مجموعه‌های کامل و نفیس و منحصر به فردی هستند. نمونه دیگری از این مراکز در مدینه، مرقد حضرت محمد (ص) می‌باشد. چند شهر عراق چون کربلا، سامرہ، نجف و کاظمین نیز مدفن چند تن از امامان شیعه می‌باشند. که بیشتر معماری آنها با همت و به دست توانای معماران و بانیان خیر ایرانی ساخته و پرداخته شده‌اند.



تصویر شماره ۳-۷ – صحن و بنای حرم حضرت
امام رضا(ع) در مجموعه آستان قدس رضوی مشهد

مساجد

اولین بنایی که با ظهور اسلام پدیدار شدند، مساجد بودند، که جهت برگزاری امر مقدس نماز ساخته شدند. برای ادای فریضه نماز که انجام آن به طور گروهی و اجتماعی توصیه شده است، بهترین محل، همان جایگاه‌هایی بودند که مردم قبل از اسلام در آن جمع می‌شدند. این مکان‌ها عمدتاً معابد، آتشکده‌ها، پرستشگاه‌ها و کلیساها بوده است؛ که با تغییر شکل مختصری تبدیل به مساجد شدند. از آنجا که در ایران پیش از اسلام آیین مهرپرستی و دین زرتشت رواج داشت، بنایی باقی مانده از این آیین‌ها تبدیل به مسجد شدند، نظری مسجد یزد خواست و مسجد جامع بروجرد که آثار به دست آمده براثر بررسی‌ها و لایه‌برداری^۱‌ها نشان می‌دهد که بر روی آتشکده ساخته شده‌اند.

مطالعه آزاد

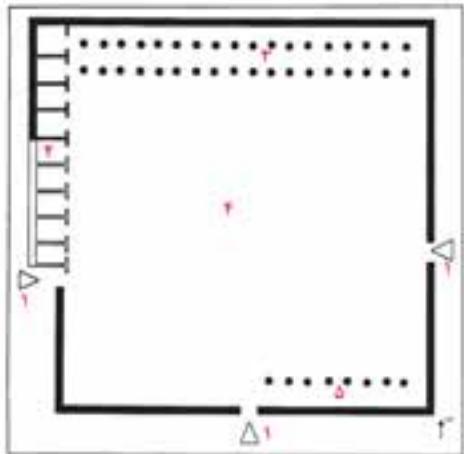


در کشورهای دیگر اسلامی غالباً کلیساها جای خود را به مساجد داده‌اند، چنانچه مسجد دمشق در زمان خلفای اموی و به دست ولید بن عبد‌الملک از تغییر شکل کلیسایی به نام یونا تبدیل به مسجد گردیده است و کلیسای سنت صوفی (Saint Sufi) در شهر قسطنطینیه (استانبول کنونی) در کشور ترکیه تبدیل به مسجد ایاصوفیه گردید. این اقدام در سال ۱۴۵۳ میلادی بعد از قلعه قسطنطینیه روم شرقی به دست عثمانیان انجام گردید.

اولین مسجد در زمان پیامبر اکرم (ص) در شهر مدینه و به دست انصار ساخته شد. این مسجد که به شکل مربع و مصالح آن از خشت و سنگ لاسه کنده شده از تزدیک‌ترین کوه بود، ابتدا شکل سریناها با ستون‌هایی از درخت نخل و پوششی از نی و بوریا و پوست حیوانات برای جلوگیری از تابش شدید نور آفتاب داشت. ارتفاع ستون‌ها به اندازه بلندترین مرد عرب در حالی که دست‌هایش را به سوی آسمان بلند کرده، بود. بعدها همین سرینا به شبستان تبدیل شد، اطراف مسجد نیز صفه‌هایی به این مسجد اضافه شده است.

این محل هم مسجد و هم خانه پیامبر بود. در همین محل حضرت محمد (ص) تعالیم اسلامی را به مردم آموخته می‌داد. یعنی مدرسه پیامبر نیز محسوب می‌شد. پس از وفات حضرت محمد (ص) وی

۱- لایه‌برداری عبارت از کاوش‌های باستان‌شناسی که با لایه‌برداری خاک و بستر انجام می‌پذیرد.



- تصویر شماره ۸—۳—خانه حضرت محمد(ص) و مسجد
مدینه، تاریخ ساخت ۶۲۲ میلادی، قرن اول هجری قمری
- ۱—وروودی‌ها
 - ۲—اتاق‌های بخش مسکونی
 - ۳—فضای سرپوشیده
 - ۴—حیاط یا میانسرا
 - ۵—صفه جهت اقامت یاران و مستمندان

را در یکی از اتاق‌های همین خانه به خاک سپردند که هم اکنون گنبد سبز بر روی آن قرار گرفته است.
ویژگی‌های معماری این مسجد که در ایران نیز مورد توجه قرار گرفت در آن زمان عبارت بود از :

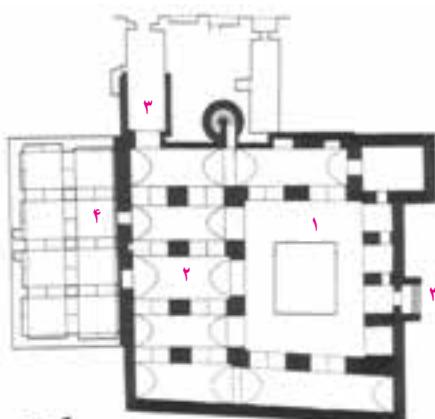
- ۱—سادگی بسیار در طراحی
 - ۲—برهیز از بیهودگی، کار اضافه و اسراف
 - ۳—مردمواری و توجه به نیازهای انسان
 - ۴—بهره‌گیری از مصالح محلی و بوم‌آورد
- در این مجال به مقایسه سه نوع مهم از مساجد ایرانی که شامل شبستانی، چهارتاقی و ایوان دار
می‌باشد، می‌پردازیم.

۱—مسجد شبستانی : مساجد شبستانی اولین مساجد ساخته شده توسط معماران ایرانی بود
که ظاهری ساده و بی‌آلیش شبیه خیمه‌گاه داشتند. این نوع از مساجد شامل فضای مسقف وسیع با
کانونی منفرد، یعنی دیوار قبله بودند که محراب به صورت تاق نمایی در میان آن قرار می‌گرفت. چندین
ستون با فواصل مشخص ایستایی شبستان را تأمین می‌کردند. این فضا از یک طرف با حیاط مسجد
ارتباط داشت.

مسجد فهرج بزد یکی از اولین مساجد شبستانی است و از بخش سرپوشیده در جانب قبله و
حیاط مرکزی و ایوان جلوی آن و صفة‌هایی در اطراف تشکیل شده است. به عقیده اکثر پژوهشگران
و با توجه به بررسی‌های به عمل آمده، مسجد فهرج در تزدیکی شهر بزد جزو اولین مساجد قرون اولیه
هجری است^۱.

۱—این مسجد نخستین بار توسط مرحوم استاد پیرنای شناسایی و به جامعه معماری ایران معرفی شد.

یکی از ویژگی‌های جالب این مسجد نقش درهای ساسانی است که با گچ، بر روی دیوار شرقی، ترسیم شده است و گمان می‌رود، معمار مسجد می‌خواسته یادگاری از درهای زیبای کهن، برای آیندگان به جای گذارد چون ساخت درهای آراسته و مجلل در صدر اسلام معمول نبود. بطورکلی معماری این مسجد از نظر نحوه ساخت و ساز، همان معماری ساسانی می‌باشد. و این خود گواهی از تداوم معماری ایرانی قبل و بعد از اسلام است. (تصویر شماره ۹-۳ الف و ب و ج) مناره این مسجد از الحالات قرن چهارم هجری قمری می‌باشد.



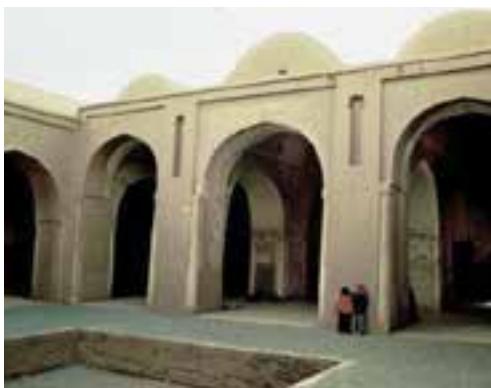
تصویر شماره ۹-۳-الف - نقشه مسجد جامع فهرج بزد

۱- میانسرا

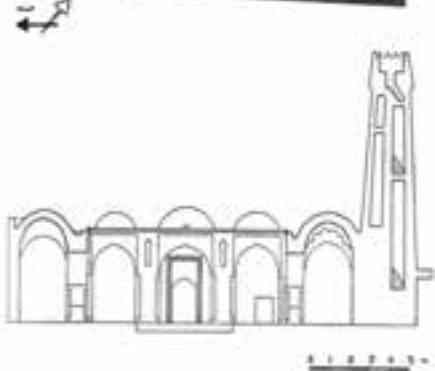
۲- شبستان اصلی

۳- ورودی ها

۴- شبستان زمستانی (افزوده بعدی)



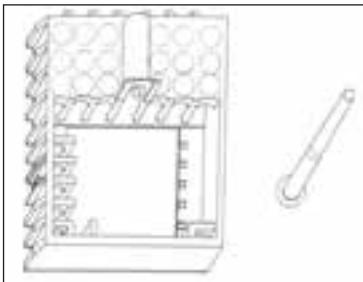
تصویر شماره ۹-۳-ج - دید داخل حیاط مسجد جامع فهرج بزد



تصویر شماره ۹-۳-ب - برش از مسجد جامع فهرج بزد

دومین مسجد شبستانی متعلق به قرن دوم هجری قمری را تاریخانه دامغان می‌دانند که نقشه‌ای مستطیل شکل با حیاط مرکزی و شبستانی در جهت قبله و رواق‌هایی در اطراف دارد.

(تصویر شماره ۱۰-۳ الف و ب)



تصویر شماره ۱۰-۳-الف-نمای
سه بعدی مسجد تاریخانه دامغان



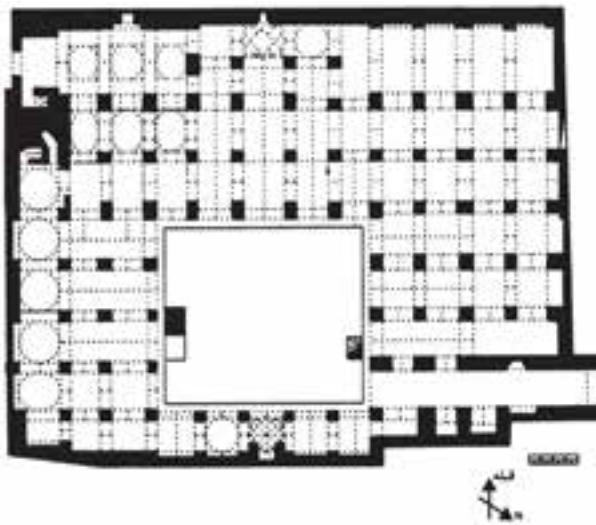
تصویر شماره ۱۰-۳-ب- طرحی
از مسجد تاریخانه دامغان

با توجه به بررسی‌هایی که در اطراف این مسجد به عمل آمد و با پیدا شدن بقایای کاخی از دوره ساسانی، بعضی معتقدند که این مسجد بر روی آثار ساسانی بنای شده است.

ستون‌های کشف شده از کاخ‌های ساسانی با قطر ستون‌های تاریخانه دامغان یکسان است. به همین دلیل گروهی از پژوهشگران معتقدند که اصولاً این مسجد بنایی ساسانی است و این خود گواهی دیگر بر تداوم و پیوستگی معماری قبل و بعد از اسلام در ایران دارد. مناره مسجد از الحالات بعدی و مربوط به قرن پنجم هجری قمری است.

سومین مسجد از این تقسیم‌بندی را مسجد اولیه جامع نایین می‌دانند و آن را به قرن چهارم هجری نسبت می‌دهند. (تصویر شماره ۱۱-۳-الف-ب)

این مسجد حالت عمودی و بلند رایج در معماری کهن ایرانی را به یاد می‌آورد. فراوانی گچبری‌ها در این مسجد نیز ویژگی این بنا و در تداوم بناهای ساسانی می‌باشد.



تصویر شماره ۱۱-۳-الف- نقشه مسجد جامع نایین



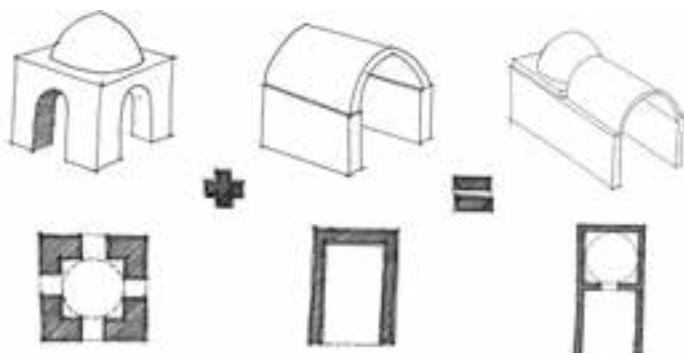
یک دیگر از مساجد نوع شبستانی مسجد اولیه جامع اصفهان می‌باشد که مربوط به قرون اولیه اسلام بوده است. از بررسی‌های به عمل آمده مشخص شده که اصل مسجد شبستانی بوده و در ادورا بعد به صورت چهار ایوانی تبدیل شده است.

به دلیل داشتن آثاری از ادورا مختلف معماری ایران، این مسجد را دایرة المعارف معماری ایرانی خوانده‌اند.
(تصویر شماره ۳-۱۴)

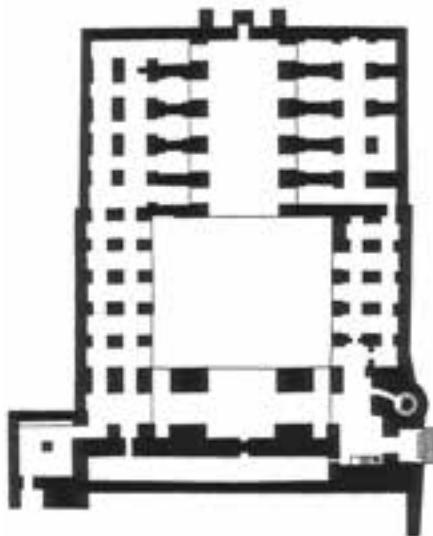
تصویر شماره ۳-۱۱-ب - نایین، مسجد
جامع نایین، تزیینات گچی محراب

۲- مساجد چهار تاقی : بسیاری از عبادتگاه‌های مسلمانان در دوره‌های اولیه اسلامی را آتشکده‌ها تشکیل می‌دادند که قیلاً در مورد آنها توضیحاتی داده شد. نظر به اینکه فریضه نماز از واجبات دین اسلام است و مسلمانان به سوی قبله نماز می‌خوانند، در این الگوی ساخت مسجد، ابتدا یک درگاه از چهار تاقی را که به سمت قبله بود، مسدود کردند و به ترتیب درگاه‌های شرقی و غربی را نیز پوشاندند و راه ورودی به مسجد از چهار تاقی به درگاه شمالی منحصر شد، سپس به مرور زمان با الهام از معماری قبل از اسلام، ایوانی سر پوشیده در جلوی درگاه شمالی ساختند. به این ترتیب طرح اولیه، شامل یک ساختمان چهار تاقی و یک ایوان شکل گرفت. نمونه این نوع ساختمان و بنا، مسجد یزد خواست است. طرح مسجد یزد خواست نشان می‌دهد که ایوان جلوی آن از الحالات بعدی است.

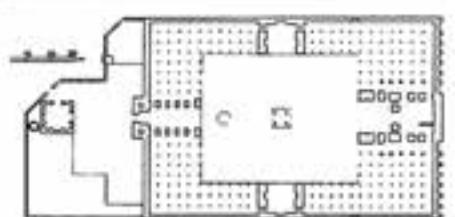
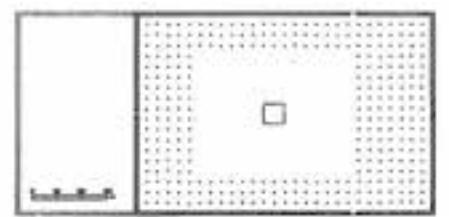
(تصویر شماره ۳-۱۲)



تصویر شماره ۳-۱۲- مراحل شکل‌گیری مساجد چهار تاقی به صورت شماتیک



تصویر شماره ۱۳—۳— نقشه مسجد جامع نیریز



۳— مساجد ایوان دار : ساخت ایوان از دوران قبل از اسلام در بناها مرسوم بوده است که اولین نمونه های آن را در کاخ آشور دیدیم. در بعد از اسلام این الگوی ایرانی در ساخت مساجد تداوم پیدا کرد و مورد استفاده ایرانیان قرار گرفت. یکی از اولین نمونه های مسجدهای ایوان دار، مسجد جامع نیریز در استان فارس است. (تصویر شماره ۱۳—۳) که دارای یک ایوان است. اصل این ایوان نیز شاید نیاشگاه یا آتشکده بوده باشد.

مسجد زوزن و فَرِيُومَد در استان خراسان از نمونه های مساجد دو ایوانی هستند. بسیاری از مساجد نیز چهار ایوانی می باشند که نمونه های شاخص آن مسجد جامع اصفهان و جامع اردستان می باشند. (تصاویر شماره ۱۴—۳) این مساجد در ابتدا به شیوه شبستانی ساخته شده بودند، ولی از دوره سلجوقی تحولاتی در آنها صورت پذیرفت که در نهایت به مسجد چهار ایوانی تبدیل شدند. به طور کلی مساجد ایوان دار به مساجد تک ایوانی، دو ایوانی و چهار ایوانی تقسیم می شوند.

تصویر شماره ۱۴—۳— سیر تحول مسجد جامع (جمعه)
اصفهان از شبستانی به چهار ایوانی

علل و رود چهار تاقی گنبددار به مساجد شبستانی ایرانی

الگوی شبستانی مسجد دارای سادگی و مردمواری^۱ خاصی بود. در کنار سادگی، این نقشه دارای معایبی نیز بود. از جمله آن رواق‌های متحداً‌الشكل و عدم تأکید مناسب به جهت قبله می‌باشد. زیرا یکی از ویژگی‌های مهم مساجد که تأثیر بسزایی در شکل‌گیری ساختار و اجزا و نیز کلیت آن دارد، نحوه قرار گیری مسجد نسبت به جهت قبله است.

از قرون اولیهٔ اسلامی، در ایران نمونه‌های کمی برای مطالعهٔ نحوهٔ تأکید بر جهت قبله در مساجد وجود دارد. اما همین شواهد اندک نشان می‌دهد که معماران ایرانی در ساخت نخستین مساجد شبستانی با عربیض نمودن رواق مرکزی متصل به شبستان اصلی و بالا بردن ارتفاع آن، سعی در تأکید بر جهت قبله داشتند. که نمونه آن مسجد تاریخانهٔ دامغان می‌باشد. (تصویرشمارهٔ ۳۱۰)

معماران سلجوقی با حذف چند ردیف از ستون‌های شبستان و ایجاد چهارتاقی گنبداری که جهت محراب را نیز نشان می‌داد، جهت قبله را مشخص کردند. بدین ترتیب این مرکز عبادی همراه با ایوان جلوی آن مجموعهٔ کاملی را در مساجد ایجاد نمود. (تصویرشمارهٔ ۳۱۴) که بعدها در سایر کاربری‌ها چون مدارس، کاروانسراها و ... نیز مورد استفاده قرار گرفت.

طرح چهار ایوانی ویژگی‌های ارزنده‌ای را وارد معماری ایرانی کرد. نخست ایوان را به عنوان فضایی نیمه باز و حد واسطه بین فضای بسته داخل و باز حیاط قرار داد که باعث شد اصل سلسله مراتب دسترسی از فضای باز به بسته رعایت شود، ضمناً مانع از تبادل شدید حرارتی به فضای باز و بسته گردید.

دیگر آنکه ویژگی‌های اقلیمی مناطق مختلف کشور به گونه‌ای است که بسیاری از ماههای سال زندگی و کار در ایوان دلچسپ‌تر از فضای باز یا بسته می‌باشد. قرار گیری ایوان در جوانب مختلف حیاط آن را برای اوقات مختلف روز و سال مناسب می‌کند. مثلاً زمستان‌ها ایوان شمالی و تابستان‌ها ایوان جنوبی بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرند.

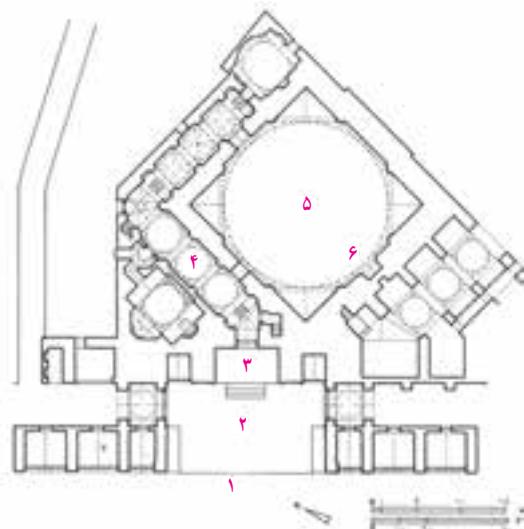
به همین دلیل این الگو با ویژگی‌های اقلیمی ایران همساز شد و سال‌ها نقشهٔ بسیاری از طرح‌های معماری ایران قرار گرفت.

عناصر مشترک در مساجد

به طور کلی، مساجد دارای عناصر مشترکی هستند، که آنها را از سایر بنای‌ها متمایز می‌سازد. این

۱- مردمواری یکی از اصول معماری ایرانی در نگاه استاد پیرنیا می‌باشد که به معنای رعایت تناسب میان انداه‌های ساختمانی با انداه‌های انسان و توجه به نیازهای او در ساختمناسازی است.

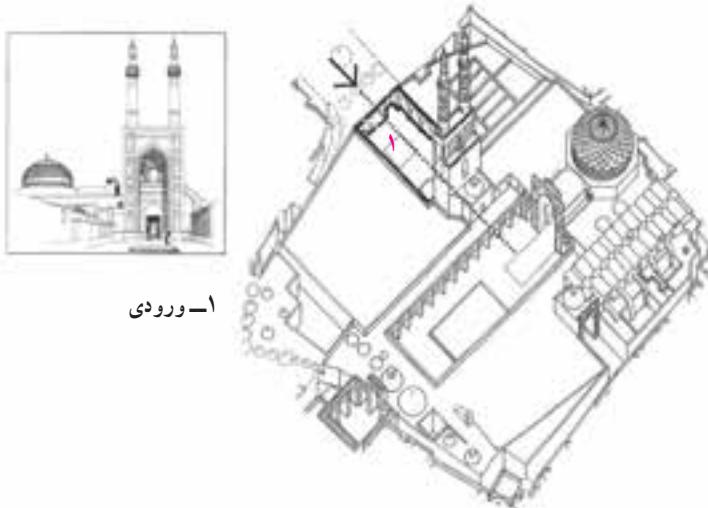
عناصر مشترک عبارتند از : ورودی، صحن، ایوان، مناره، گنبد، شبستان و محراب. باید توجه داشت که بعضی از مساجد فاقد صحن و مناره هستند، مانند مسجد شیخ لطف الله اصفهان (تصویرشماره ۱۵-۳) و تعدادی از مساجد اولیه اسلامی نیز گنبد ندارند مانند تاریخانه دامغان، اما هیچ مسجدی نمی‌تواند محراب نداشته باشد. بنابراین کلیه عناصر ذکر شده به نوعی، کم یا زیاد در ساختمان مساجد به کار گرفته شده‌اند. مثلاً بعضی از مساجد دارای چندین محراب هستند مانند مسجد جامع اصفهان که ۹ محراب دارد. ولی همه مساجد دارای حداقل یک محراب در جهت قبله می‌باشند.



تصویر شماره ۱۵-۳- نقشه مسجد
شیخ لطف الله اصفهان
۱- میدان نقش جهان
۲- ورودی مسجد
۳- سردر با مقربن کاری‌های آن
۴- دالان ورودی
۵- شبستان سقف زیر گنبد
۶- محراب
۷- حجره‌های اطراف میدان امام

۱- فضای ورودی : فضای ورودی که معمولاً همراه با سردری بلند و زیبا جلوه‌گری می‌کند، با حالت دعوت‌کننده‌گی به فضای عبادی مسجد، در بد و ورود به آن طراحی شده است. سردر و فضای ورودی اغلب مساجد دارای تزیینات و کاشی کاری می‌باشند. از مهم‌ترین ویژگی این فضا، نحوه اتصال آن با میدان، گذر و یا عرصه شهری می‌باشد. (تصویر شماره ۳-۱۶)

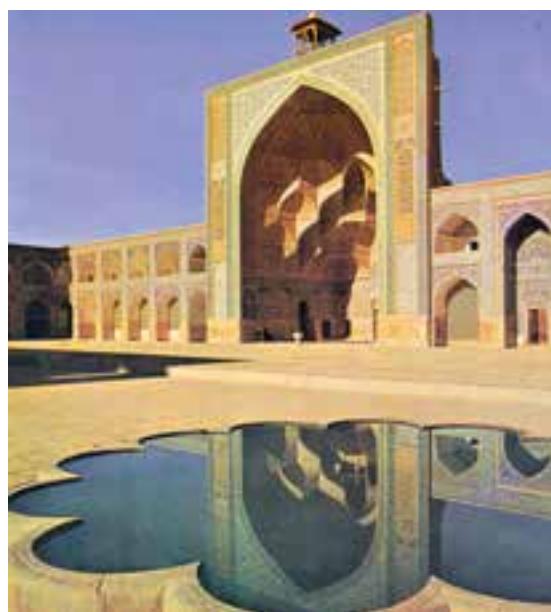
۲- صحن (حیاط) : صحن از جهاتی برای هر بیننده‌ای از مهم‌ترین قسمت‌های مسجد به شمار می‌رود. حیاط مساجد مانند سایر کاربری‌ها، نمادی از درونگرایی معماری ایرانی است. شکل حیاط مساجد با الهام از مسجد النبی و الکوهای معماری قبل از اسلام مانند کاخ آشور، چهارگوش بوده است. در شهرهای بزرگ، حیاط پذیرای آن دسته از نمازگزاران روز جمعه که در شبستان‌ها جا نمی‌شدن، بوده است. لذا حیاط هیچگاه فضای بدون کاربرد محسوب نمی‌شد. این فضای میانی و روحانی محل نمایش بیشتر عناصر تزیینی مسجد بوده است.



۱—ورودی

تصویر شماره ۱۶—۳—ورودی مسجد جامع یزد

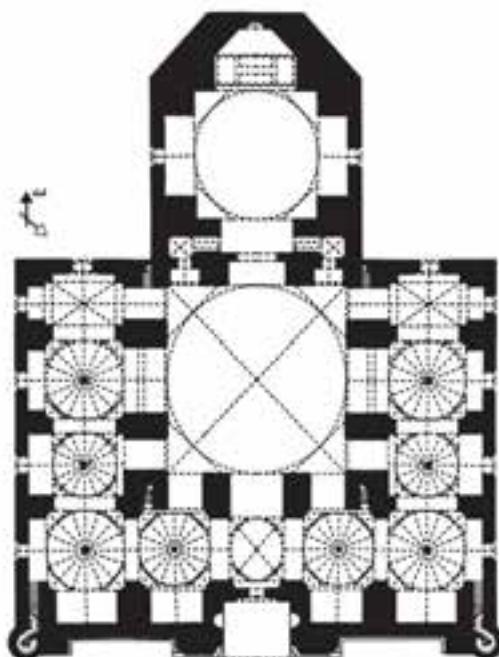
مسلمانان قبل از برپایی نماز می‌بایست وضو بگیرند. بنابراین امکانات وضو گرفتن در اغلب مساجد وجود داشته است. حوض‌های وسط صحن مساجد از فضای خالی حیاط می‌کاسته و با انعکاس نمای ساختمان در خود فضایی رنگارنگ به وجود می‌آورده است. (تصویر شماره ۱۷—۳)



تصویر شماره ۱۷—۳—ایوان غربی (صفه استاد) مسجد جمعه(جامع) اصفهان

در بعضی از مساجد ایرانی در حیاط، سکویی وجود دارد، که از کف حیاط قدری بلندتر است، تا به عنوان معبر عمومی از آن استفاده نشود. این مکان در شب های تابستان به عنوان نمازخانه استفاده می شده است.

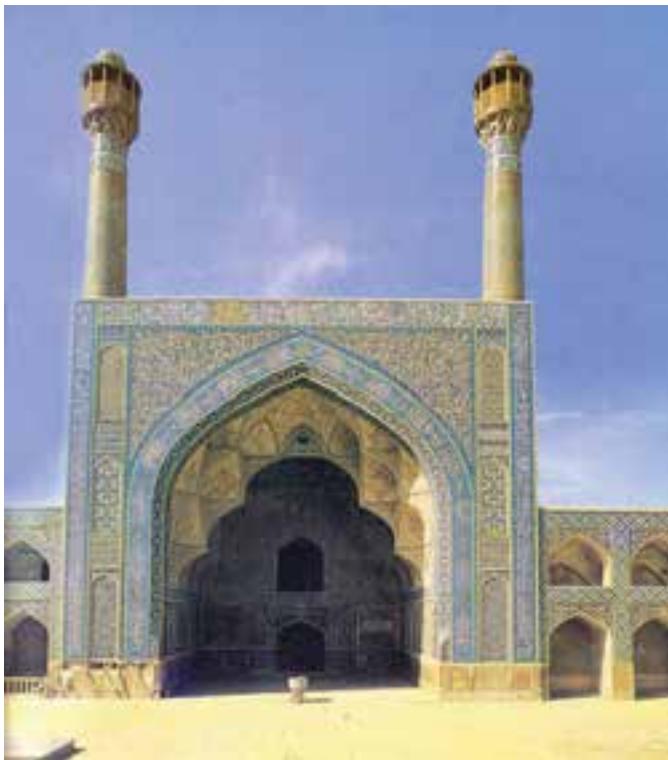
بعضی از مساجد نیز فاقد حیاط بوده اند، مانند مسجد کبود تبریز و مسجد شیخ لطف الله اصفهان. (تصویر شماره ۳-۱۸)



تصویر شماره ۳-۱۸ نقشه مسجد کبود تبریز

۳- ایوان : همان گونه که پیش تر اشاره شد، ایوان از ویژگی های مهم معماری ایرانی بوده است. ایوان های مساجد اغلب بلند و متناسب با بنا بوده اند. به علاوه وجود تاق نماهای^۱ بسیار در اطراف ایوان، نمای حیاط را متناسب می نموده است. سقف ایوان ها که از نظر شکل مانند نیم گلبدبوه، با انواع مقرنس ها، آجر کاری ها و گچ بری ها مزین شده است. ایوان صفه صاحب (ایوان جنوبی) (تصویر شماره ۳-۱۹) و صفه استاد (ایوان غربی) و صفه درویش در مسجد جامع (جامعه) اصفهان از تنوع و زیبایی خاصی برخوردار می باشند.

۱- ردیف قوس هایی که از سطح نما با عمق های مختلف تو نشسته است.



تصویر شماره ۱۹-۳- ایوان صفة صاحب (جنوبی) در مسجد جمیع اصفهان

۴- شبستان : شبستان یا بخش سرپوشیده مسجد که در آن نماز گزارده می‌شود، یکی از فضاهای اصلی همه مساجد بوده است، که معمولاً دارای دو بخش زنانه و مردانه است. اکثر مساجد دارای شبستان زمستانی و تابستانی می‌باشند. این فضا که محراب در آن واقع است، در بعضی از مساجد با ستون و در بعضی دیگر بدون ستون می‌باشد. شبستان‌های بدون ستون از ویژگی‌های مساجد عثمانی می‌باشد. (تصویر شماره ۲۰-۳)

در بعضی از مساجد، شبستان دارای گنبد خانه^۱ بوده است. که نمونه آن مساجد امام اصفهان و جامع اردستان می‌باشد.

۵- گنبد : در دوره‌های مختلف معماری ایرانی، هخامنشیان به دلیل سیطره بر بخش مهمی از جهان و تلاش در جلب نظر اقوام تحت نفوذ خود، توانستند بهترین مصالح چوبی و سنگی را برای ساخت بناهای تخت جمشید از نقاط مختلف دنیای آن زمان تهیی نمایند.

۱- این فضا مقصوره نامیده می‌شود.



تصویر شماره ۲۰-۳—نمای داخلی مسجد ایاصوفیه در استانبول

در ادوار بعد با تغییر شرایط سیاسی کشور، معماران نیز به لحاظ توجه به بوم آورده^۱ مصالح، به خصوص در مناطقی که کمبود الوار وجود داشت، سنت ساخت سقف‌های آجری را بنا نهادند. به گواه محققین، مهم‌ترین منبع فنون بنا سازی با آجر در صدر اسلام، ایران شمرده می‌شود.

آجر تحمل نیروی فشاری^۲ زیادی را دارد و از آنجایی که قوس و گنبد بیشتر بار خود را به صورت فشاری به پایه‌ها منتقل می‌کنند، به همین دلیل آجر که از تحمل بالای در نیروهای فشاری برخوردار بوده و از خاک رس پخته ساخته می‌شود، بهترین و در دسترس‌ترین ماده ساختمانی را در اختیار معماران ایرانی قرار داده است.

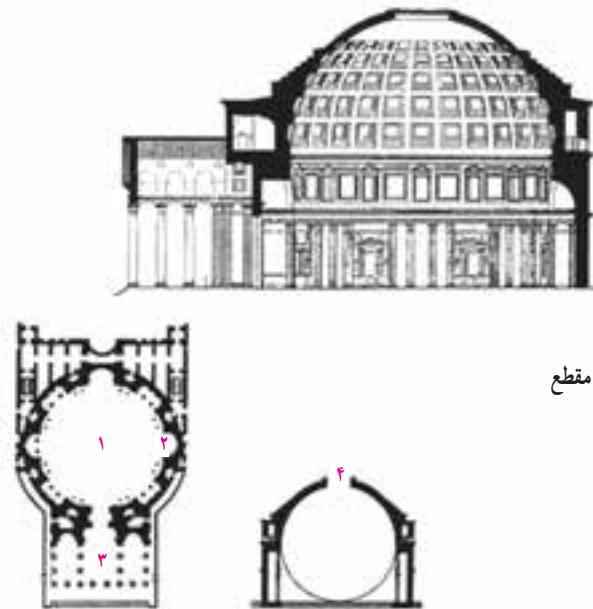
گبید اگر بر روی فضای استوانه‌ای قرار گیرد، می‌تواند به صورت یکپارچه با بدنہ بنا اجرا شود.

نمونه این قبیل گنبد را در پاتئون روم می‌توان دید. (تصویر شماره ۲۱-۳)

۱- مصالح بوم آورد، یعنی مصالحی که از خود محل باشد.

۲- فشار وضعیتی است که در آن ذرات مواد به هم فشرده می‌شوند مانند خط‌کشی که از دو طرف طول آن به سمت هم فشرده شود.

ولی در گنبد سازی بر روی فضای مکعب مشکل اصلی چگونگی تبدیل فضای مکعبی زیر، به دایره گنبد می‌باشد.



تصویر شماره ۳-۲۱ – پلان و مقطع

معبد پانثون در روم

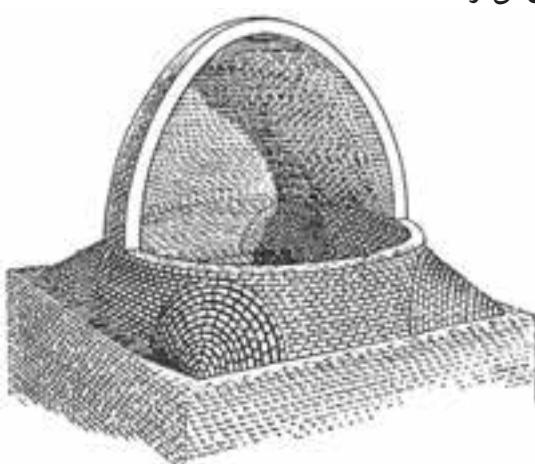
۱- گنبدخانه

۲- تاقچه (چاپیکرده دیواری)

۳- رواق و روودی

۴- نورگیر گنبد

در معماری پیش از اسلام ایران، برای تبدیل مربع به دایره گنبد از فیلپوش و سکنج^۱ استفاده می‌کردند. (تصویر شماره ۳-۲۲) فیلپوش و سکنج خود فضا و طبقه‌ای مستقل، بین مکعب زیر و گنبد بالا نبود و فقط این اتصال را تسهیل می‌کرد.



تصویر شماره ۳-۲۲ – ارمغان

ایران به جهان، پوشش گنبد بر

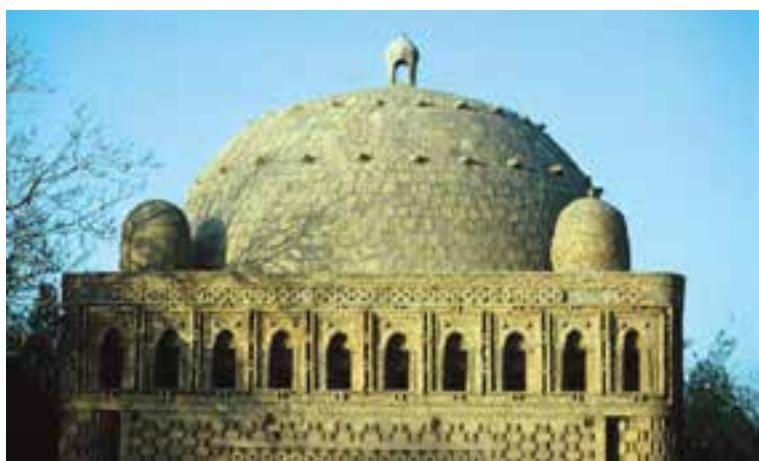
فضای مکعب شکل

۱- شکلی که از تقاطع دو تاق به وجود می‌آید.

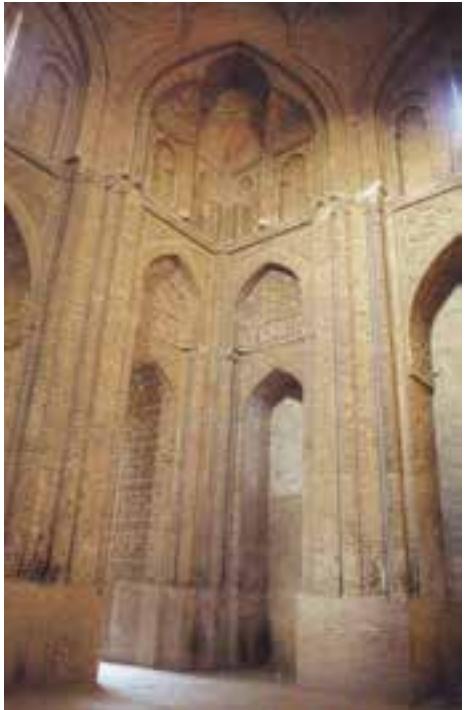
یکی از نخستین گنبدهای بر جا مانده پس از اسلام، گنبد آرامگاه امیر اسماعیل سامانی در سال ۲۹۵ هجری قمری است. در این بنا روش گنبدسازی خیلی فراتر از روش اشکانی و ساسانی رفته و شامل سه قوس تقویت کننده می‌باشد، که فشار را از گنبد به دیوارهای اتاق چهارگوش منتقل می‌کند. در این بنا، مربع پلان ابتدا به هشت ضلعی و سپس به دایره زیر گنبد تبدیل شده است و کم کم فضای انتقالی، شخصیت یک طبقه مستقل را به خود گرفته است. (تصویر شماره ۳-۲۳ الف و ب)



تصویر شماره ۳-۲۳ الف - فضای داخلی مقبره امیر اسماعیل سامانی که چگونگی تبدیل فضای مربع به دایره گنبد را نشان می‌دهد.



تصویر شماره ۳-۲۳ ب - نمای بیرونی گنبد مقبره امیر اسماعیل سامانی



در دوران‌های بعد با روش‌های گوش‌سازی، مرعی را به هشت و سپس شانزده ضلعی تبدیل می‌کردند و دایره گنبد را روی آن می‌ساختند. شاهکار سلجوقی در گنبدسازی، گنبد تاج‌الملک (خاگی) در بخش شمالی مسجد جامع اصفهان می‌باشد که همه هنردوستان و معماران جهان را شگفت‌زده کرده است. (تصویرشماره ۲۴-۳-الف و ب) در این گنبد فضای واسطه بین مرعی پلان و دایرة گنبد دو طبقه شده است. یعنی ابتدا مرعی به هشت و در طبقه بعد به شانزده ضلعی تبدیل شده است.

تصویرشماره ۲۴-۳-الف - فضای زیر گنبد تاج‌الملک در مسجد جامع اصفهان، چگونگی تبدیل از چهارضلعی زیر به هشت و شانزده ضلعی و سپس گنبد روی آن

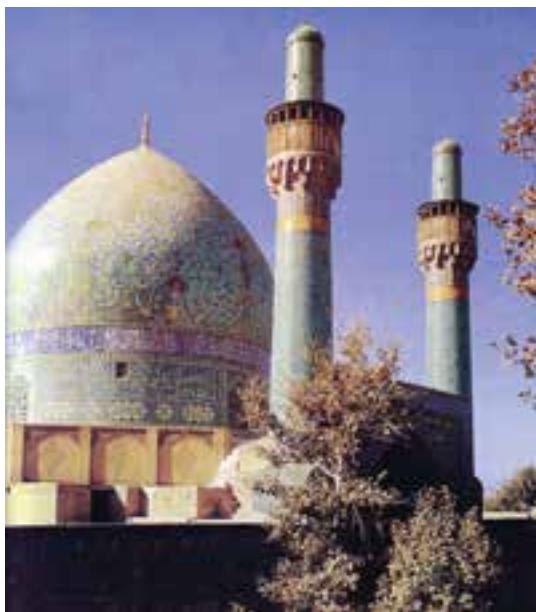


تصویر شماره ۲۴-۳-ب - نمای داخلی از زیر گنبد تاج‌الملک در مسجد جامع اصفهان

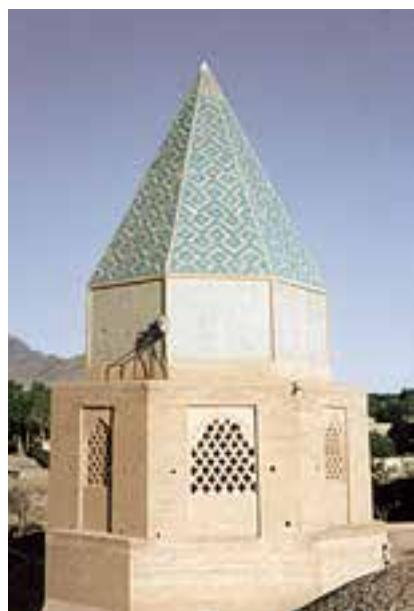
گنبدهای ایرانی صرف نظر از نوع فن و تکنیکی که در ساخت آنها به کار رفته به دو دسته رُک و نار تقسیم می‌شوند. گنبدهای نار مانند گنبد مدرسهٔ چهارباغ اصفهان می‌باشد. (تصویرشماره ۳-۲۵)

گنبدهای رُک نیز به سه دسته تقسیم می‌شوند که عبارتند از :

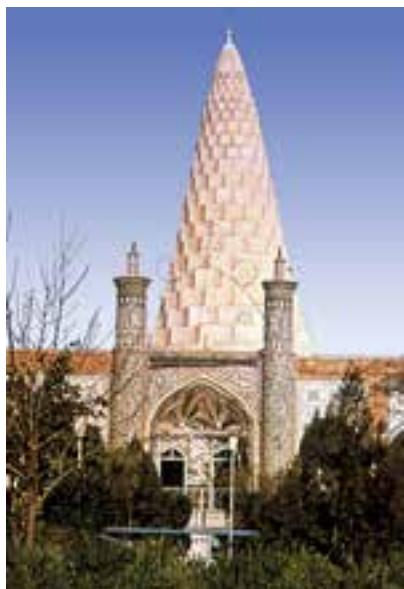
- ۱- گنبدهای هرمی مانند گنبد مقبره حاج عبدالصمد در نطنز. (تصویرشماره ۳-۲۶)
- ۲- گنبد مخروطی مانند گنبد قابوس در شهر گنبد کاووس. (تصویرشماره ۳-۲۷)
- ۳- گنبدهای اورچین یا پله‌ای مانند گنبد مقبره دانیال بنی (ع) در شوش. (تصویرشماره ۳-۲۸)



تصویر شماره ۳-۲۵- مدرسهٔ چهارباغ اصفهان (گنبد نار)



تصویر شماره ۳-۲۶- مقبره حاج عبدالصمد
در نطنز (گنبد رُک)



تصویر شماره ۲۸—۳— مقبره دانیال نبی(ع)
در شوش (گند اورچین یا پله پله‌ای)



تصویر شماره ۲۷—۳— گنبد قابوس (گنبد رک)

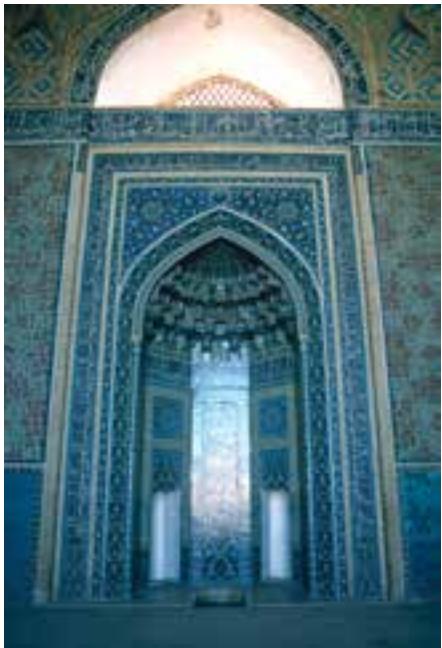
در خاتمه این قسمت چگونگی نگاه شاعر عصر صفویه به گنبد کاخ شاه طهماسب در قزوین را که نمونه‌ای از بیان مبانی نظری گنبد می‌باشد و برداشتی ملهم از فرهنگ همان روزگار بوده، را می‌آوریم:

که دادم شرح او صافش کنمی	بمن زیستگی ایوان شامی
که در دنیا فی الواقتن بحثی	خصوصاً گنبدی جنت سرمشی
که با جان خشت خشن راست پیوند	به دهر آن گنبدی را نیست ماند
کل اش از شیره جانخواسته	هوا یش نفعه بال فرشته
به شکل نمی‌در جسرخ معلی ^{۱۰}	به سقنه شه از جام مصنفا

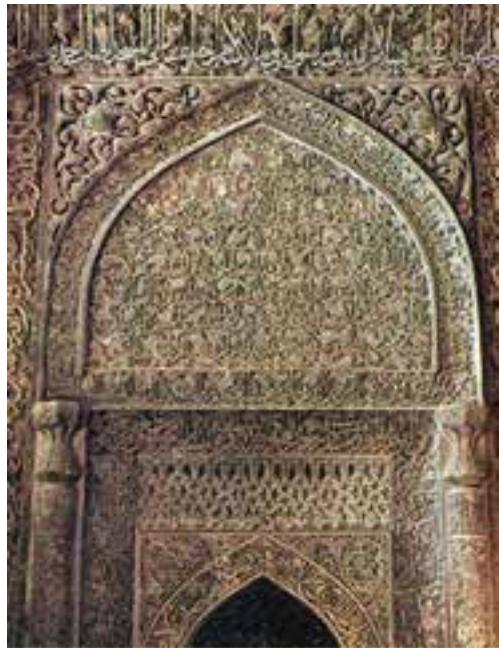
۱— خواجه عبدالی بیگ شیرازی شاعر قرن دهم هجری در دربار صفوی

۶—محراب : محراب از نوآوری‌های نخستین معماری دوران اسلامی بوده است، که منشأ آن هنوز محل بحث و گفتگو است. این تاقچه و کاو فرو رفته در دیوار ضمیم اینکه جهت قبله را نمایان می‌سازد، یادآور حضور پیامبر به عنوان اولین امام جماعت است. چون نخستین محراب در مسجد مدینه، در همان جایی است که پیامبر در خانه اصلی خود هنگام ععظ، برحسب عادت در آنجا می‌ایستادند.

محراب‌های ساخته شده در ایران به ویژه محراب‌های گچبری شده نظیر محراب الجایتو که در قرن هشتم هجری قمری در مسجد جامع اصفهان ساخته شده، از ویژگی و زیبایی خاصی برخوردار است. از نمونه‌های زیبایی محراب کاشی کاری شده، محراب مسجد جامع یزد می‌باشد. (تصویرشماره ۳-۲۹-الف و ب)



تصویرشماره ۳-۲۹-ب — محراب مسجد جامع یزد



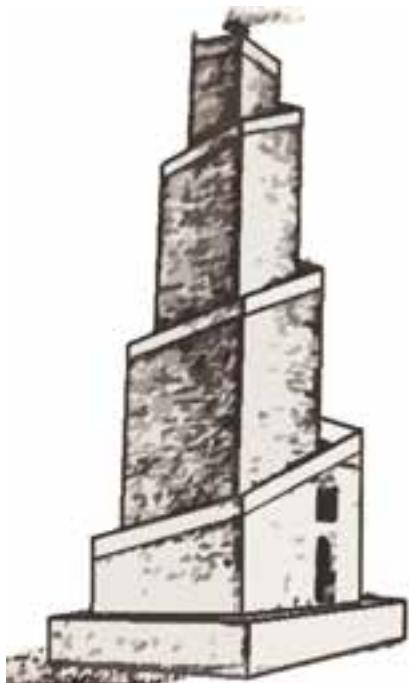
تصویرشماره ۳-۲۹-الف — محراب
الجایتو در مسجد جامع اصفهان

۷—مناره : مناره^۱ یکی از عناصر شاخص معماری در بناهای مذهبی اسلامی بوده؛ که پیشینه‌ای کهن در معماری ایران قبل از اسلام داشته است. در خصوص ریشهٔ شکل‌گیری مناره نظرات مختلفی مطرح شده

۱— گلستانه یا مآذنه نیز نامیده شده است.

است. بعضی زیگورات را سر منشأ مناره‌های امروزی می‌دانند. بعضی نیز با بهره‌گیری از کلمهٔ مناره، که اسم مکان و به معنای « محل آتش » یا « محل نور » می‌باشد، آتشکده را منشأ آن قلمداد می‌کنند.

پلکان‌های مارپیچ در حفاری‌های باستانی تپهٔ حسنلو، نوشیجان تپه و ساختمان برج مانند در غرب نورآباد ممسمی و برج عظیم فیروزآباد با هسته‌ای مرع شکل و برج پلکانی، نمونه‌هایی از ابتدای ترین ساختمان‌های برج مانند هستند. این بناهای شاید زمینه‌ساز ظهور و پیوند سه عنصر معماری یعنی راه پله مارپیچ، برج استوانه‌ای یا چند ضلعی و میلهٔ مرکزی باشند، که پدید آورندهٔ اولین نمونه‌های مناره در ایران شدند. (تصویرشماره ۳۰-۳)



تصویر شماره ۳۰-۳ - طرح
بازسازی شده از برج فیروزآباد

استاد پیرنیا مناره را به عنوان عامل راهنمای در کنار شاهراه‌ها و مسیرهای بیابانی و یا جنگلی برشمرده است، که در دوره‌های بعد به خصوص از زمان سلجوقیان به مقبرهٔ بانی آن، یا بزرگان دیگر تبدیل شده است. کاربرد آجر به عنوان مصالح، تنوع تزیینات و کتیبه‌های آجری و استفاده فراوان از فرم‌های استوانه‌ای و مخروطی از خصوصیاتی است که مناره‌های برجای مانده از دورهٔ سلجوقی دارا می‌باشند. دوره سلجوقی را درخشنان‌ترین دوران معماری اسلامی ایران به خصوص در احداث مناره معرفی کرده‌اند.

مناره مسجد جامع سمنان و دامغان را می‌توان از قدیمی‌ترین مناره‌های مساجد ایران دانست. براساس آثار برجای مانده مساجد اولیه بدون مناره، در قرون بعد با الحاق مناره به آنها، دارای این عنصر شاخص معماری مسجد شدند که از آن جمله مسجد تاریخانه دامغان می‌باشد.

هر مناره، شامل چهار قسمت می‌باشد. (تصویرشماره ۳۱-۳)

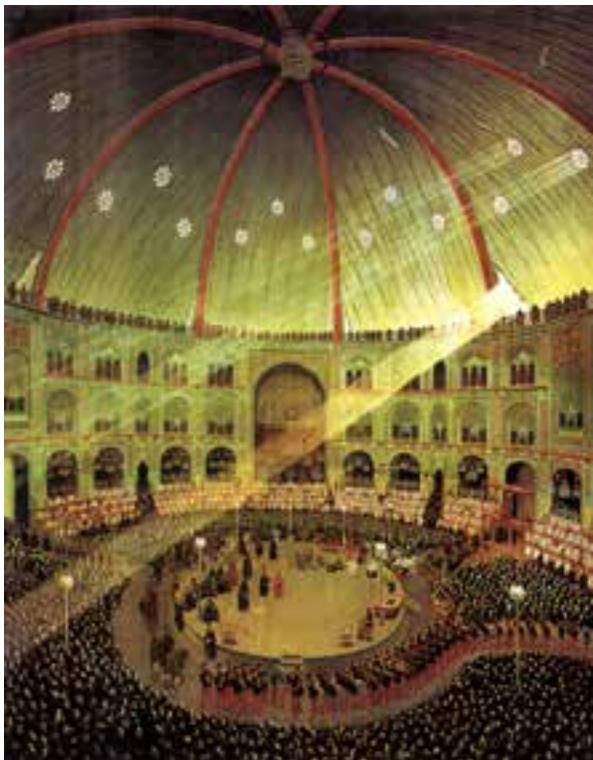
۱ - پایه، ۲ - بدنه یا ساقه، ۳ - محل گفتن اذان، ۴ - تاج یا کلاهک



تصویر شماره ۳۱—۳— مناره مدرسه شاه سلطان حسین (مادر شاه چهارباغ) اصفهان

تکیه و حسینیه

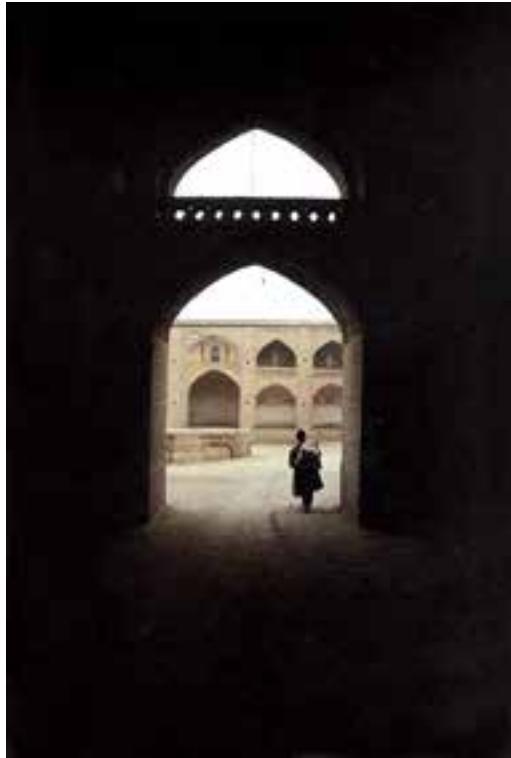
تکیه و حسینیه از نظر کارکرد شباهت‌های زیادی با یکدیگر دارند. که این امر تمایز کامل آنها را مشکل می‌سازد. با این حال می‌توان گفت که تکیه نوع گسترده‌تری از بناها را شامل می‌شود. تکایا کاربرد وسیع‌تری نسبت به حسینیه‌ها دارند. تکایا صرفاً کاربرد مذهبی نداشت، بلکه نمایش‌های آیینی و حماسی نیز در آن انجام می‌شده است. در تکیه‌ها سکویی در وسط برای اجرای نمایش در نظر می‌گرفتند. یکی از معروف‌ترین تکایا، تکیه دولت بوده که ناصرالدین شاه پس از دیدن تئاترهای اروپایی و متأثر از آنها، دستور ساخت آن را داد. در این تکیه نمایش‌های رزمی، تعزیه‌خوانی، شبیه‌خوانی و داستان‌های عامیانه به روی صحنه می‌رفت. در سال ۱۳۳۰ هـ. ش در دوران پهلوی این تکیه به طور کامل تخریب شد. از نظر معماری تکیه مزبور موردی ویژه و استثنایاً بوده است. (تصویر شماره ۳۲—۳)



تصویر شماره ۳۲-۳- نقاشی استاد کمال الملک
از فضای داخلی تکیه دولت در تهران

در وسط صحن تکایا سکویی بلندتر از سطح زمین (حدود یک متر) به شکل دایره یا هشت ضلعی به قطر بین ۶ تا ۸ متر تعییه می‌شد که به منزله سین فضای نمایش به کار می‌رفت. در اطراف صحن حیاط نیز اتاق‌ها یا حجره‌هایی در دو طبقه ساخته می‌شد. که معمولاً حجره‌های پایین مخصوص آقایان و غرفه‌های بالا مخصوص بانوان بوده است. (تصویر شماره ۳۳-۳)

حسینیه در ایران به مکانی گفته می‌شود که در ماه‌های محرم و صفر در آن مراسم سوگواری و عزاداری سالار شهیدان امام حسین (ع) برگزار می‌شود و نام آن نیز برگفته از همین معنا است. از دوره صفویه به جهت توجه ویژه‌ای که معطوف عزاداری ماه محرم شد، حسینیه‌های سیاری در نقاط مختلف ایران بنا گردید و یا مراکز محلات و میدان‌های شهر و روستا به گونه‌ای طراحی و ساخته شدند، که به عنوان تکیه و حسینیه در ایام عزاداری مورد استفاده قرار بگیرند. از این گروه



تصویر شماره ۳۳—حسینیه زواره

می‌توان تعداد زیادی را در مناطق مرکزی ایران مانند یزد و نایین شناسایی کرد. حسینیه‌های مناطق مرکزی، شمال، شمال غربی، غرب و جنوب ایران از نظر معماری تفاوت‌های زیادی با یکدیگر دارند. در این میان نوع مربوط به مناطق مرکزی ایران عمومیت بیشتری دارند و از طراحی و ساخت نسبتاً همسانی برخوردار می‌باشند. در این نوع از حسینیه‌ها عناصر مشترکی وجود دارند که عبارتند از :

- ۱— صحن مرکزی روبرو باز که مورد استفاده دسته‌های عزاداری قرار می‌گیرد.
 - ۲— ایوان‌ها، شاهنشین‌ها و تاق نماهای یک طبقه با دو طبقه دور تا دور صحن که مورد استفاده شرکت‌کنندگان در عزاداری قرار می‌گیرد.
 - ۳— نمازخانه و فضای اصلی سر پوشیده.
 - ۴— فضاهای مورد نیاز دیگر مانند آشپزخانه، وضو خانه، آب انبار و ...
- در بعضی از حسینیه‌ها سکویی نیز در وسط برای اجرای شبیه‌خوانی و تعزیه‌خوانی می‌ساختند.

مصالح مورد استفاده در این حسینیه‌ها خشت خام و آجر و پوشش‌های آنها تاق و گنبد و در مواردی تیریوش است و تزییناتی مانند آجرکاری، گچ کاری، آینه‌کاری دارند. از جمله تکایا و حسینیه‌هایی که تزیینات غنی دارند، می‌توان تکیه معاون الملک کرمانشاه و حسینیه‌امینی‌های قزوین و حسینیه مشیریه شیراز را نام برد.

در یزد محوطه و فضای تکیه بزرگ امیر چخماق با ساخت و سازهای شهری و خیابان‌کشی‌ها، از میان رفته است. اما در کنار میدان هنوز بخشی از بنای تکیه مرتفع، پله‌ای و مزین به کاشی کاری‌های زیبا واقع است. تقارن، تعادل و زیبایی این بنا آن را به عنوان یکی از عناصر شاخص شهر یزد تبدیل کرده است. (تصویر شماره ۳۴-۳)



تصویر شماره ۳۴-۳—تکیه امیر چخماق یزد

مدرسه یا مسجدی برای تعلیم

ایرانیان قبل از اسلام به اهمیت آموذش آگاه بودند. در زمان داریوش هخامنشی به دلیل اینکه اقوام و فرهنگ‌های مختلف تحت استیلای هخامنشیان بودند، لازم بود دست اندرکاران نظام خواندن و نوشتن را بیاموزند. اما آموذش در دوره‌های کهن غالباً به گروه و طبقه خاصی تعلق داشت و عموم مردم نمی‌توانستند به آن دسترسی داشته باشند. اگرچه از مراکز آموذشی اشکانی اطلاع درستی در

دسترس نیست، ولی ویژگی‌های آموزشی ساسانی روش‌تر می‌باشد. در این دوره نقش و اعتبار دیر در جامعه به قدری بود که موجب پیدایش طبقه خاصی به نام دیران شد. نمونه توجه به آموزش در آن دوران تأسیس مدرسه جندی‌شاپور در خوزستان می‌باشد، که یکی از مراکز مهم تحقیقاتی در زمینه پژوهشی و فلسفه در آن عصر بوده است.

اسلام نیز از همان ابتدا و از همان لحظه‌ای که جبرئیل به حضرت محمد (ص) از جانب خداوند فرمود: «اقرا» یعنی بخوان، دارای ویژگی آموزشی و تمدن مكتوب گردید. در این قلمرو تحصیل علم و انتقال آن در رأس امور قرار گرفت. به همین دلیل در ابتدا آموزش در مساجد صورت می‌گرفت. در پای هر ستون مسجد جلسه‌ای به یکی از علوم مختلف فقه، حدیث، ... اختصاص می‌یافتد، که آن را حلقه می‌گفتند. ولی به تدریج که بحث‌های علمی و گفت و گوهای متنوع آرامش مساجد را برهم زد، واز طرفی علوم تجربی نیازمند آزمایشگاه‌های مختلف گردیدند، کم کم نهاد مدرسه از دل مسجد خارج شد. در ابتدا آموزش در خانه استاد انجام می‌پذیرفت. ولی کم کم بنای خاص را به خود اختصاص داد.

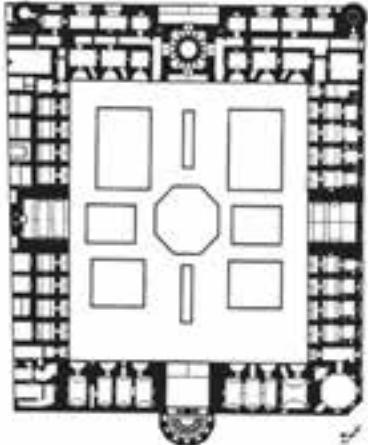
مدارک مكتوب نشان می‌دهد که پس از قرن سوم و اوایل قرن چهارم هجری قمری، فضاهای مدارس به صورت جدا و متمایز از مسجد پدید آمد. از این میان می‌توان به یکی از اولین مدارس شیعی در خراسان به نام مدرسه فخریه در سبزوار اشاره نمود. از دیگر مدارس قرن چهارم هجری قمری مدرسه وقفى اصفهان به نام قبة بوعلى یا مدرسه علایی، محل تدریس ابن سینا بوده است.

سلجوقیان با درایت وزیر مدیر خود خواجه نظام الملک، نظامیه‌ها یا همان مدارس علوم را در نقاط مختلف از جمله در مرودشت، بدخشان، هرات، نیشابور، توس، ری و اصفهان ساختند.

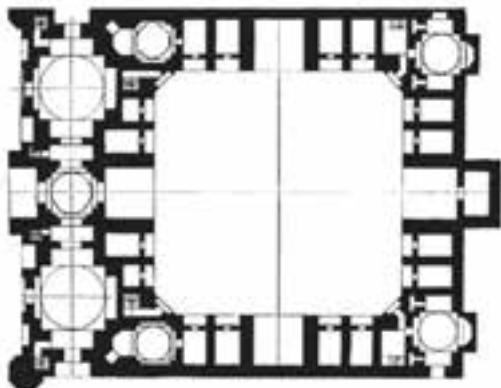
نقشه این مدارس همان نقشه درونگرای خانه با حیاط مرکزی و چهار ایوان بود که در مناطق مختلف بخصوص خراسان رواج داشت. سپس حجره‌هایی نیز برای تحصیل و سکونت طلاب در اطراف حیاط ساختند. بنابراین منشأ نهاد مدرسه از مسجد بود و پلان آن با توجه به ویژگی‌های اقلیمی و مصالح، از خانه گرفته شده است.

زیباترین مدرسه ایران، مدرسه غیاثیه خرگرد، میان خواف و جام مربوط به معماری دورهٔ تیموری می‌باشد. معمار آن قوم الدین شیرازی بود که پس از مرگ او غیاث الدین شیرازی آن را به اتمام رساند. پلان آن چهار ایوانی است. (تصویر شماره ۳۵-۳) در میان مدرسه‌های ایران، مدرسه خان شیراز از همه کامل‌تر و بزرگ‌تر است، ولی از دید دقّت و تنوّع در نقشه و در آمود^۱، مدرسه غیاثیه غنی‌تر می‌باشد. (تصویر شماره ۳۶-۳)

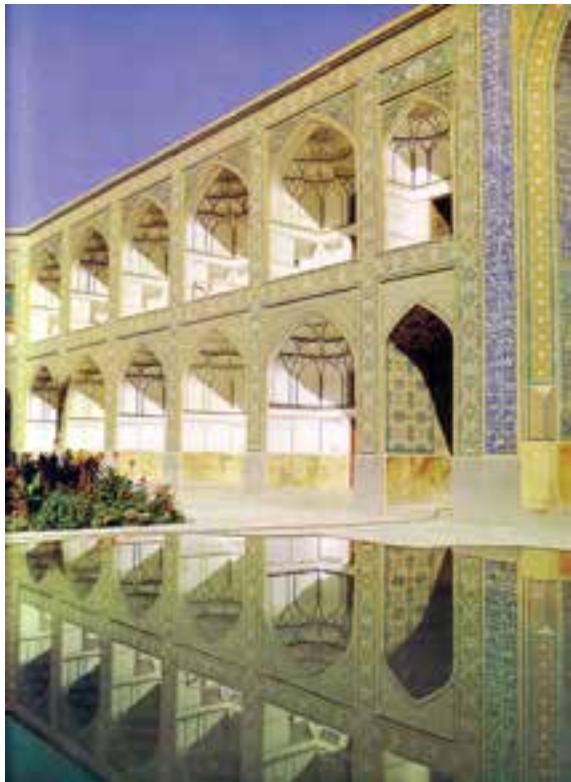
۱- آرایشی که پس از بیان کار ساختمان بر آن بیفزایند؛ تزیین الحافی



تصویرشماره ۳۶— نقشه مدرسه خان شیراز



تصویرشماره ۳۵— نقشه مدرسه غیاثیة خرگرد در خراسان



تصویرشماره ۳۷— مدرسه چهارباغ (مادر شاه سلطان حسین) اصفهان

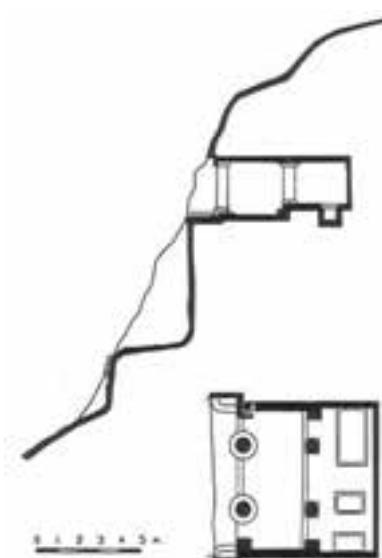
یکی از زیباترین بناهای دوره صفویه، مدرسه چهار باغ اصفهان می‌باشد که در کنار بازارچه بلند و کاروانسرای مادر شاه جای دارد. این مدرسه نیز چهار ایوانی است. (تصویرشماره ۳۷) و ایوان جنوبی آن که به گنبدخانه راه دارد، دارای گنبدی خوش ترکیب با نگاره‌های اسلامی به رنگ زرد و سیاه بر زمینهٔ فیروزه‌ای است که به خوبی جلوه‌گری می‌کند.

معماری مقابر در میان گونه‌های مختلف معماری جایگاه خاصی دارد. این گونه از معماری ارتباط مستقیمی با اعتقادات داشته و از جنبه‌های مختلف تاریخی، هنری، اجتماعی و اقتصادی قابل بررسی می‌باشد. ساخت مقابر نمادی از اعتقاد به جهان پس از مرگ و ارادت و علاقه دوستان متوفی، به وی می‌باشد.

۱- مقابر پیش از اسلام

در ایران اولین بناهای آرامگاهی به صورت دخمه‌های^۱ شاهانه شکل گرفتند. در شاهنامه در مورد مرگ رستم به صراحت به ساخت آرامگاهی در خورشان وی اشاره شده است:

بـه بـاغ اـندرون دـخـمـه اـی سـاـعـتـه سـرـشـسـ رـا بـه اـبـر اـنـدـر اـفـروـغـتـه



تصویر شماره ۳۸-۳- برش و پلان
مقبره صخره‌ای فخریکا

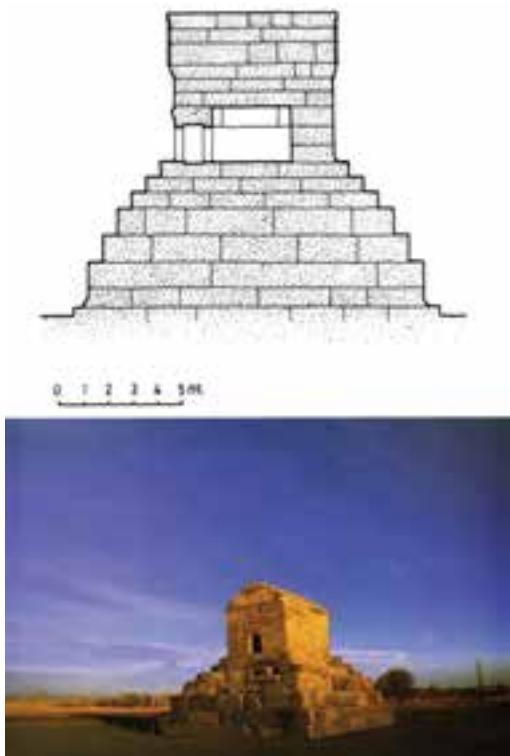
در زمان مادها در دل کوه‌ها به اتاقک‌های تدفینی بر می‌خوریم که اغلب جنبه مذهبی داشته‌اند. این گونه از معماری آرامگاهی در زمان مادها بیشتر در ناحیه کردستان ایران و قسمتی از خاک کنونی عراق و همچنین در آذربایجان غربی پراکنده است. که از جمله آنها فخریکا در کردستان (تصویرشماره ۳۸)، فرهاد و شیرین در کرمانشاه و دا و دختر^۲ واقع در ممسنی استان فارس می‌باشد.

در ادوار بعد در زمان هخامنشیان این گونه از معماری صخره‌ای در تخت جمشید و نقش رستم به اوج خود رسید. اتاق‌های تدفینی که در دل کوه‌ها کنده می‌شدند تا مدتی پس از برآندازی سلسله هخامنشی نیز رواج داشتند. در میان مقابر هخامنشیان مقبره کوروش

۱- دخمه در زبان فارسی به معنی حفره تنگ و تاریک است.

۲- به معنای مادر و دختر

را می‌توان استشنا دانست. فرم کوهستان این آرامگاه زیگورات را به یاد می‌آورد. زیگورات‌ها که خود نمادی از کوه به عنوان مظهر خیر و برکت و قداست بودند، همواره در فرهنگ‌های مختلف مدنظر قرار گرفته‌اند.



تصویر شماره ۳۹-۳۹— آرامگاه کوروش در پاسارگاد

علاوه بر این، معماری هخامنشی برگرفته از معماری سنگی اورارت‌وها^۱ بوده است. همچنین طی کشورگشایی هایی که کوروش و کمبوجیه به مصر کردند، مشاهده مقابر هرمی آنان، در شکل‌گیری این مقبره بی‌تأثیر نبوده است. مقبره کوروش دارای ۶ پله می‌باشد، که از پایین به بالا، از ارتفاعشان کاسته می‌شود. مقیاس واقعی این بنا زمانی مشخص می‌شود که در نظر بگیریم که ارتفاع پایین‌ترین پله آن بلندتر از قامت آدمی می‌باشد. این بنا پیش از مرگ کوروش ساخته شد و وقتی که وی در جنگی در شمال خاوری کشته شد، جسدش را برای دفن کردن به پاسارگاد و این مکان آوردند. (تصویر شماره ۳۹-۴۰)

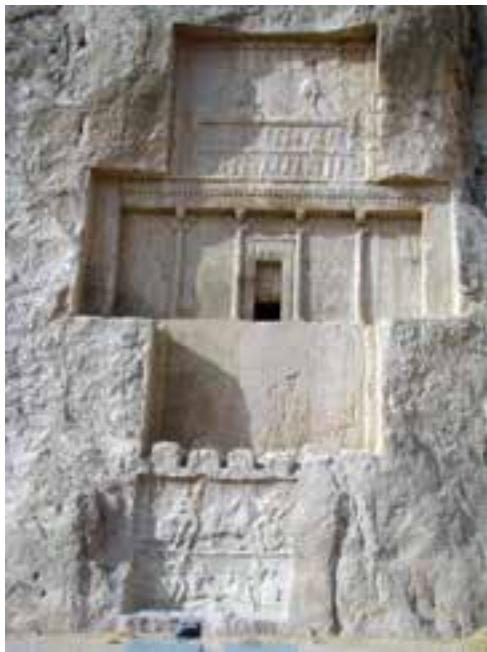
چند تن از پادشاهان هخامنشی در

جلگه تخت جمشید و بر سینه کوه، در محلی به نام نقش رستم آرامگاه‌هایی را برای خود ساختند. نمای این آرامگاه‌ها به صورت نقش بر جسته و از بنای‌های تخت جمشید و شوش سرمشق گرفته‌اند. (تصویر شماره ۴۰-۴۰)

۲— مقابر بعد از اسلام

وجود آرامگاه‌ها و پیوند دیرینه‌ای که از دیر باز با فرهنگ ایرانی- اسلامی داشته‌اند، باعث شد تا پس از اسلام در اکثر شهرها و ناحیه‌ها آرامگاه‌ها ساخته شود. با مهاجرت فرزندان ائمه (ع) به ایران آرامگاه‌های آنان به زیارتگاه‌های مقدسی تبدیل شد که زوار از اقصی نقاط به زیارت آنها می‌آمدند.

۱- اقوامی که قبل از مادها در شمال غرب ایران زندگی می‌کردند و معماری سنگی داشتند.



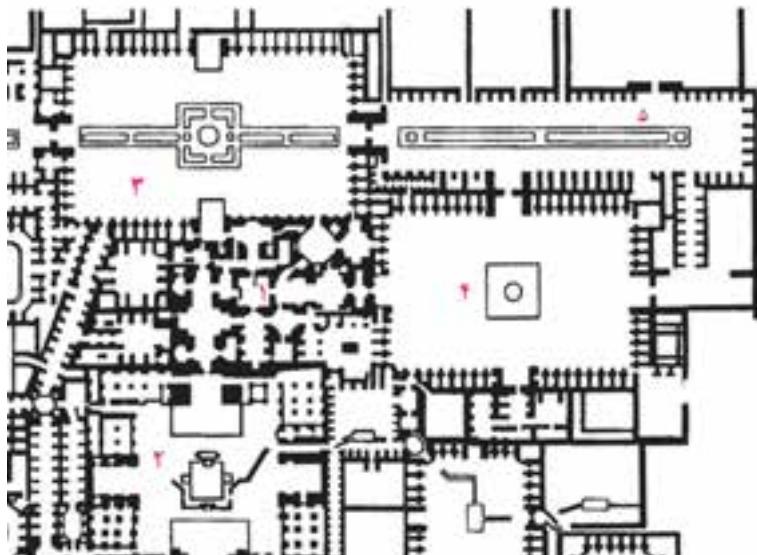
تصویرشماره ۳-۴۰ - نمای مقبره صخره‌ای
داریوش بزرگ در نقش رستم تزدیک تخت جمشید

از میان امامان معصوم تنها مرقد امام رضا (ع) در شهر مقدس مشهد واقع می‌باشد. آرسن^۱ پیرامون آرامگاه مطهر حضرت امام رضا (ع) مانند مسجد جامع اصفهان، گنجینهٔ معماری سنتی ایران است. چون ساختمان‌هایی از شیوه‌های گوناگون در دوره‌های مختلف در آن یافت می‌شود.

حرام امام رضا (ع) کهن‌ترین بخش آستان قدس، ساختمان چهارگوش‌های است که هر ضلع آن تزدیک به ۱۰ متر است. این ساختمان چند بار به دستور فرمانروایان زمان، ویران شده که در زمان تیموریان پیرامون آن فضاهایی ساخته شد. مسجد گوهر شاد، صحن عتیق، سپس ساختمان‌های دیگر به آن پیوست. در زمان صفویان نیز ساخت و سازهایی در آن صورت پذیرفت. و علاوه بر ایوان‌ها، گلستانه طلا بر روی ایوان شاه عباسی افزوده شد. (تصویرشماره ۳-۴۱)

زيارتگاه‌ها و مقابر متبرک ديگر منتسب به فرزندان و اقوام تزدیک امامان معصوم می‌باشند. آستان حضرت معصومه (س) در قم و زيارتگاه شاه چراغ در شيراز، و آستانه شاه عبدالعظيم در شهر رى از اين نمونه‌ها می‌باشند.

۱- ارسن یعنی مجموعه ساختمانی که شامل کاربری‌های مختلف بوده است.



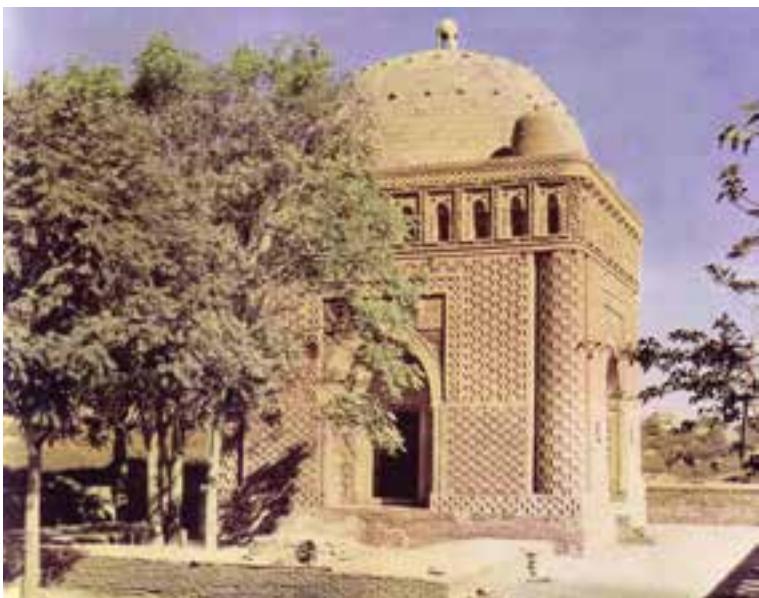
تصویر شماره ۴۱—۳—مشهد، بارگاه امام رضا(ع)
۱— محل ضریح
۲— مسجد گوهرشاد
۳— صحن عتیق
۴— صحن نو
۵— خیابان های صفوي

برج‌های مقبره‌ای بعد از اسلام را ایران‌شناسان الهام گرفته از آتشکده‌های زرتشتی و چادرها و خیمه‌های سلجوقی دانسته‌اند.

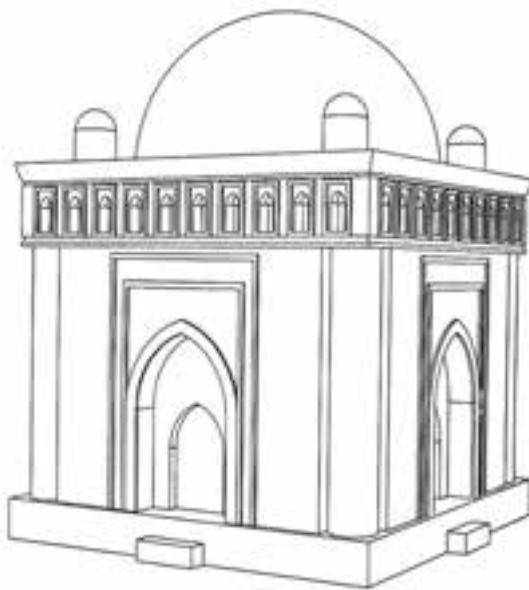
از اولین نمونه‌های برج‌های چهارگوش، مقبره امیر اسماعیل سامانی در بخارا است که آجرکاری نمای بیرونی آن بسیار زیبا و مانند حصیر در هم بافته شده و گنبد آن شبیه گنبد‌های ساسانی است.
(تصویر شماره ۴۲—۳ الف و ب)

فرم غالب آرامگاه‌های ایران تا اوایل حکومت سلجوقیان چهار ضلعی گنبددار بود، از این به بعد برج‌های مقبره‌ای به چند ضلعی‌های منظم و یا استوانه‌ای تبدیل گشت. این برج‌ها اغلب دارای بامی مخروطی یا گنبدی شکل می‌باشند. نمای بیرونی این برج‌ها اغلب آجر و نمازای و بدنه آنها به صورت مضرس^۱ تزیین شده است.

۱— دندانه، دندانه یا ترک ترک

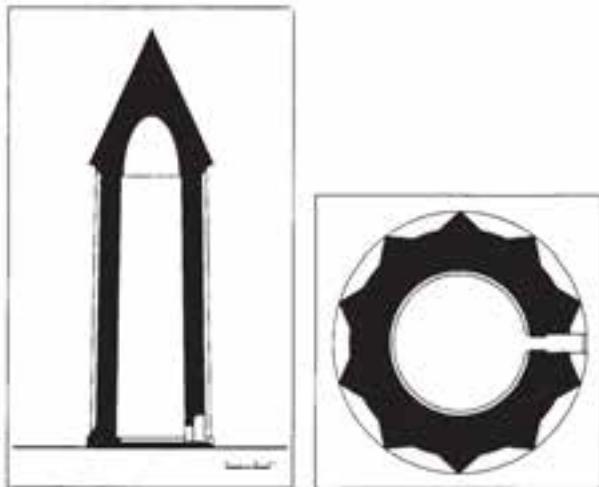


تصویر شماره ۳-۴۲-الف- مقبره امیر اسماعیل سامانی



تصویر شماره ۳-۴۲-ب- پرسپکتیوی از مقبره امیر اسماعیل سامانی

گند قابوس یکی از خوش تناسب‌ترین ساختمان‌های جهان در سده چهارم هجری قمری در استان گلستان می‌باشد. این ساختمان یک میل راهنمایی است؛ که هم نشان شهر و هم مدفن قابوس بنیاد کننده آن می‌باشد. این برج که به ارتفاع ۵۵ متر است، ده پاپیل^۱ گردآگرد استوانه‌ای آن را فرا گرفته است. (تصویر شماره ۴۳-۳)



تصویر شماره ۴۳-۳—گند قابوس
در گند کاووس



از نمونه برج‌های استوانه‌ای می‌توان برج لاجیم
در مازندران و از نمونه‌های هشت ضلعی برج‌های دوگانه
خرقان^۲ قزوین را نام برد. (تصویر ۴۴-۳ الف و ب)

تصویر شماره ۴۴-۳—الف—برج خرقان قزوین

۱—پشت‌بندی همچون منشور مثلثی شکل

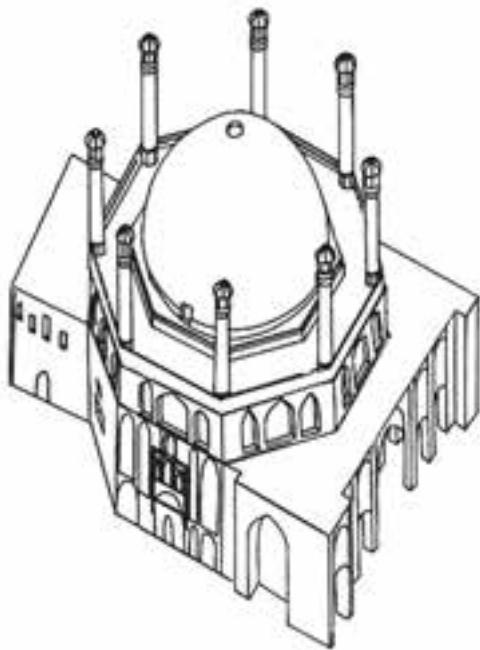
۲—دو برج جدا ولی کنار هم



تصویر شماره ۴۴-۳-ب - نمای آجری برج خرقان قزوین

باشکوه‌ترین ساختمان دوره ایلخانی، مقبره اولجایتو در سلطانیه معروف به گنبد سلطانیه می‌باشد. این ارسن بزرگ در برگیرنده بیمارستان، خانقاہ و میانسرای بزرگ بوده، که تنها گنبد خانه و آرامگاه الجایتو بازمانده است. این بنا هشت وجهی است که قطر داخلی آن تزدیک ۲۶ متر و نوک گنبد تا کف زمین ۵۰ متر ارتفاع دارد. هشت منار باریک بر هشت کنج بنا قرار گرفته است.

ویژگی‌های ساختمانی و تیارشی گنبد این بنا آنچنان است که دانشمندی چون رئیس وقت دانشکده معماری فلورانس^۱ ساختمان گنبد کلیساي «سانتا ماریا دل فیوره» در شهر فلورانس ایتالیا را برگرفته از این گنبد دانسته است. (تصویر شماره ۴۵-۳-الف و ب)



تصویر شماره ۴۵-۳-الف - نمایی

سه بعدی از گنبد سلطانیه در زنجان

به طور کلی مقابر مربوط به اهل علم و فضیلت، ادبیان، پادشاهان و امرا بوده است. ولی برخی از اماکن مقدس به دلیل وجود آثار و برکاتی که در آنهاست، موجب تبرک گشته‌اند، مانند زیارتگاه قدمگاه در تزدیکی نیشابور و زیارتگاه جمکران در تزدیکی قم.

۱- بروفسور سن پائولوزی



تصویر شماره ۴۵-۳- ب - نمایی از گنبد سلطانیه

کلیسا

کلیساها از اماکن مذهبی خاص مسیحیان است، که مراسم عبادی، دینی و اجتماعی خود را به ویژه در روزهای یکشنبه در آنجا برگزار می‌کنند. کلیه مراسم عقد، ازدواج و تولد و اعیاد مربوط به حضرت مسیح (ع) در این محل‌ها انجام می‌شود. با اشاعه دین مبین اسلام در ایران، اقلیت‌های مذهبی - ادیان زرتشتی، کلیمی و مسیحی محدودیتی برای برپایی مراسم مذهبی خود پیدا نکردند.

کلیساها مسیحی به سبک خاصی ساخته شده است. مهم‌ترین ویژگی کلیساها گنبد مخروطی شکل و جهت شرقی - غربی ساختمان آن می‌باشد. محراب کلیسا در بخش شرقی آن قرار دارد. محراب از صحن داخل کلیسا مرتفع‌تر است.

کلیساها مسیحیان ایران را می‌توان به سه گروه تقسیم کرد :

الف) کلیساهایی که پیش از سده چهاردهم میلادی ساخته شده‌اند.

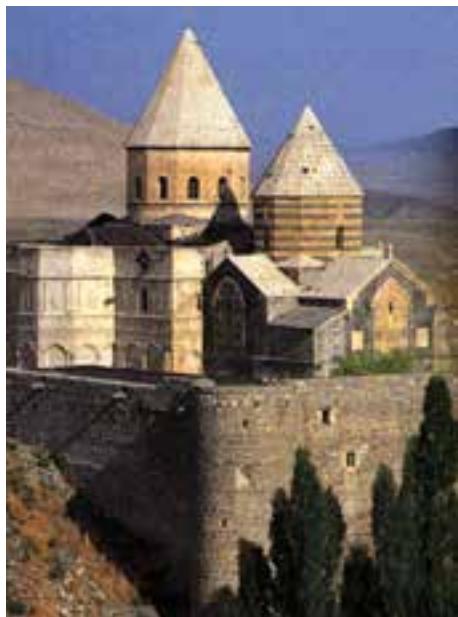
ب) کلیساهای ساخته شده در روزگار صفویه.

ج) کلیساهای ساخته شده در سده‌های ۱۹ و ۲۰ میلادی.

الف) کلیساها مربوط به پیش از سده چهاردهم میلادی : بیشتر در آذربایجان قرار دارند.

این کلیساها با سنگ ساخته شده‌اند. قدیمی‌ترین کلیسا ایرانیان مسیحی، تادئوس مقدس (قره کلیسا) در ۱۵ کیلومتری ماکو است، که در سده نششم میلادی ساخته شده است. به سبب دفن یکی از حواریون حضرت مسیح در این کلیسا، این مکان نزد مسیحیان بسیار محترم است و هر سال در فصل

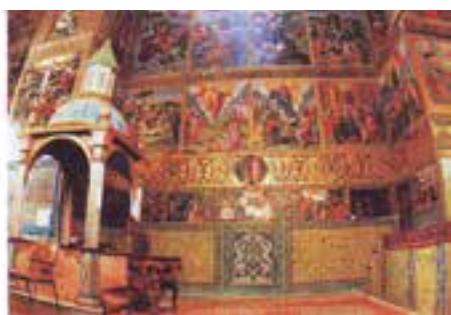
تابستان و در روز معینی، مسیحیان از سراسر جهان به زیارت آن می‌آیند. (تصویر شماره ۴۶-۳)



تصویر شماره ۴۶-۳—کلیسای تادروس

مقدس(قره کلیسا) در ۱۵ کیلومتری ماکو

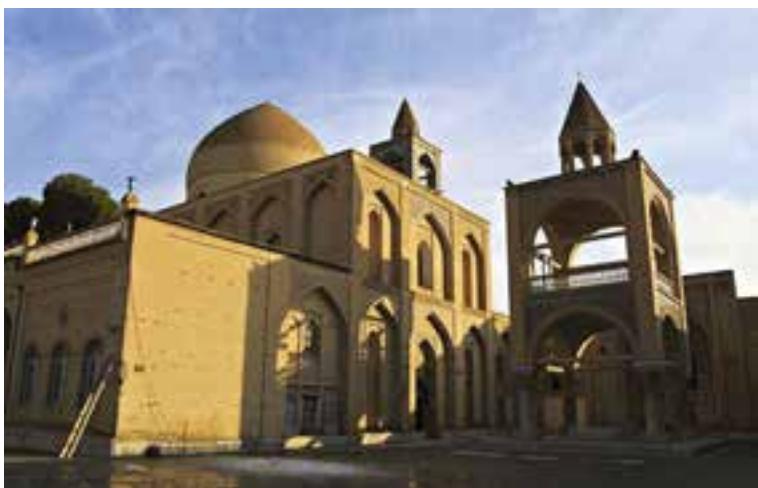
ب) کلیساهای دوره صفویه: بیشتر در اصفهان قرار دارند و با ترکیبی از مصالح خشت، آجر و سنگ بنا شده و گنبد آنها گرد و مدور است. نماهای خارجی آنها دارای قاب‌بندی‌هایی به شیوه خانه‌های اصفهان است. هنرمندان ارمنی اصفهان تحت تأثیر هنر مسیحی و ایرانی و با الهام از سبک‌های اروپایی و به خصوص ایتالیایی، نقاشی‌های بسیار زیبایی را با موضوعات برگرفته از انجیل بر روی دیوارهای کلیساهای اصفهان ترسیم کردند. (تصویر شماره ۴۷-۳)



تصویر شماره ۴۷-۳—نقاشی‌های ترسیم شده بر کلیساهای اصفهان

معماران مسیحی جلفای اصفهان با تطبیق هنر معماری خود با شرایط خاص سیاسی دوران صفوی و ویژگی‌های اقلیمی محل، دست به خلق شاهکارهای بی‌همتایی زدند. آنان کلیه کلیساها را از نظر اصول مذهبی و پلان منطبق با کلیساها ارمنستان و از نظر شکل خارجی نما، هماهنگ با معماری ایرانی بنا نهادند. این تلفیق، بناهای منحصر به فردی پدید آورد. که نمونه آن را در هیچ کجا دنیا نمی‌توان دید.

از نمونه کلیساها جلفای اصفهان، کلیسای استپانوس مقدس می‌باشد. کلیسای وانک از دیگر کلیساها اصفهان به دلیل افزوده شدن فضاهایی به آن، به منزله موزه و کتابخانه نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. (تصویر شماره ۴۸—۳)



تصویر شماره ۴۸—۳—کلیسای وانک اصفهان

ج) کلیساها ساخته شده در سده‌های نوزدهم و بیستم میلادی در ایران : دارای گنبدی تیز و چند ضلعی هستند و با الهام از سبک معماری کلیساها ارمنستان ساخته شده‌اند. که نمونه آن کلیسای سرکیس مقدس در تهران می‌باشد. (تصویر شماره ۴۹—۳)

از زمان تأسیس سازمان‌های دولتی حفظ و نگهداری آثار باستانی ایران، کلیه کلیساها جلفای اصفهان نیز در زمرة میراث ملی کشور به حساب آمدند و در حال حاضر، همگی آنها تحت حفاظت سازمان میراث فرهنگی قرار دارند.



تصویر شماره ۴۹—۳— کلیسای سرکیس مقدس در تهران

سؤالات فصل سوم



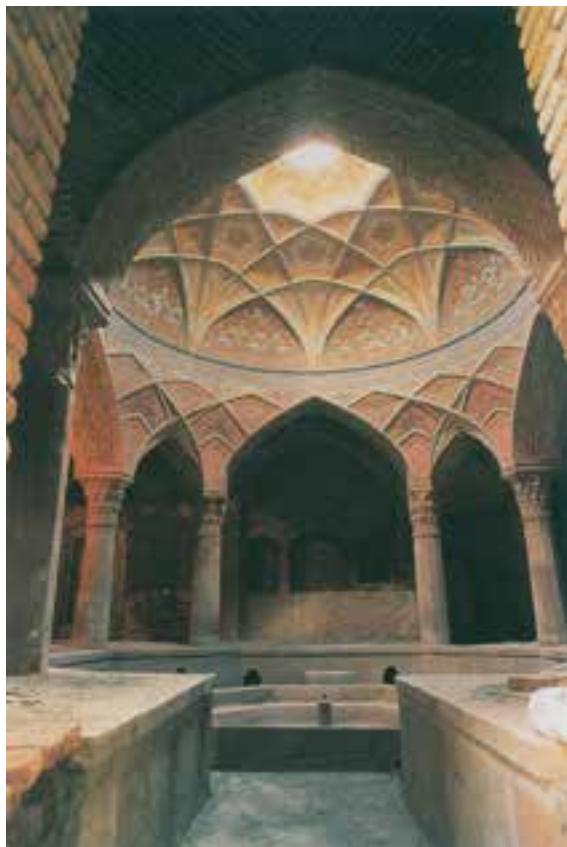
- ۱— جایگاه مسجد را در معماری گذشته کشورمان بیان کنید.
- ۲— چرا مسجد را می‌توان به عنوان نماینده معماری ایران در دوران پس از اسلام دانست؟
- ۳— ویژگی‌های معبد آناهیتا را بنویسید.
- ۴— الگوی فضایی آتشکده‌ها را شرح دهید.
- ۵— ویژگی‌های آتشکده آذرگشتب را بنویسید.
- ۶— منبع الهام و مفهوم زیگورات‌ها را بنویسید.

- ۷- دو ویژگی مهم زیگورات چغازنبیل را بنویسید.
- ۸- دو نمونه از مساجدی که بر روی آتشکده ساخته‌اند را نام ببرید.
- ۹- ویژگی‌های مسجد پیامبر اکرم (ص) را بنویسید.
- ۱۰- انواع مهم مساجد ایرانی را نام ببرید.
- ۱۱- ویژگی‌های مسجد جامع فهرج را بنویسید.
- ۱۲- در کدام مسجد نقش درهای ساسانی، نگاشته شده است؟ چرا؟
- ۱۳- ویژگی‌های مسجد تاریخانه دامغان را بنویسید.
- ۱۴- طرح اولیه مسجد جامع اصفهان چگونه بوده است؟
- ۱۵- چگونه چهار تاقی تبدیل به مسجد شد؟
- ۱۶- اولین بنای ایوان دار را نام ببرید.
- ۱۷- انواع مساجد ایوان دار را نام ببرید.
- ۱۸- علل ورود چهار تاقی گنبددار را در مساجد شبستانی ایرانی بیان کنید.
- ۱۹- نحوه تبدیل مساجد شبستانی به مساجد گنبددار را بنویسید.
- ۲۰- مزیت‌های استفاده از ایوان را در بناهای ایرانی توضیح دهید.
- ۲۱- ویژگی فضای ورودی مساجد را بنویسید.
- ۲۲- جایگاه، اهمیت و عناصر حیاط مساجد ایرانی را بنویسید.
- ۲۳- یک نمونه از مساجد بدون حیاط را نام ببرید.
- ۲۴- دو ایوان مسجد جامع اصفهان را نام ببرید.
- ۲۵- علت استفاده از گبید در بناهای مساجد را بنویسید.
- ۲۶- گبیدهای بناهای ساسانی را توصیف کنید.
- ۲۷- در کدام بنا، برای اولین بار فضای انتقالی در گبید شخصیت یک طبقه مستقل را پیدا کرد؟
- ۲۸- انواع گبیدهای بناهای ایرانی را نام ببرید.
- ۲۹- محراب الجایتو در کدام مسجد قرار دارد؟
- ۳۰- سه عنصری که اولین منارهای ایرانی را شکل دادند نام ببرید.
- ۳۱- قدیمی‌ترین منارهای ایران را نام ببرید.
- ۳۲- هر منار شامل چه بخش‌هایی است؟

- ۳۳- معروف‌ترین تکیه ساخته شده در زمان ناصرالدین شاه را نام ببرید.
- ۳۴- عناصر مشترک حسینیه‌ها در مناطق مرکزی ایران را نام ببرید.
- ۳۵- سابقه آموزش در قبل از اسلام را بیان کنید.
- ۳۶- چگونگی شکل‌گیری نهاد مدرسه در بعد از اسلام را بنویسید.
- ۳۷- نظامیه‌ها توسط چه کسی و در چه دورانی ساخته شده؟ چند نمونه آن را نام ببرید.
- ۳۸- پلان مدارس برگرفته از چه بنایی است؟
- ۳۹- ویژگی‌های مدرسه غیاثیه خرگرد را بنویسید.
- ۴۰- مدرسه چهار باع اصفهان را شرح دهید.
- ۴۱- علت ساخت مقابر را بنویسید.
- ۴۲- ویژگی‌های معماری مقابر مادی را بنویسید.
- ۴۳- مقابر صخره‌ای هخامنشیان در کجاست؟
- ۴۴- ویژگی‌های مقبره کوروش را بنویسید.
- ۴۵- چرا آرسن پیرامون آرامگاه مطهر امام رضا (ع) گنجینه معماری سنتی ایران است؟
- ۴۶- منبع الهام برج‌های مقبره‌ای بعد از اسلام را بنویسید.
- ۴۷- از اولین نمونه‌های برج‌های چهار گوش مقبره‌ای کی را نام ببرید.
- ۴۸- ویژگی‌های معماری مقبره گنبد قابوس را بنویسید.
- ۴۹- کلیساها می‌سینای ایران به چند گروه تقسیم می‌شوند؟ نام ببرید.
- ۵۰- کلیسای تادئوس مقدس در کجاست؟
- ۵۱- ویژگی کلیساها دوره صفویه را بنویسید.
- ۵۲- دو نمونه از کلیساها ساخته شده در دوران صفویه را نام ببرید.
- ۵۳- منبع الهام کلیساها سده نوزدهم و بیستم را در ایران بنویسید.

فصل چهارم

معماری تجاری و خدماتی



گرم خانه حمام نوبر تبریز

بازار
کاروانسرا
حمام
پل

هدف‌های رفتاری : در پایان این فصل از فراگیر انتظار می‌رود که :

- ۱- علت رونق بازارها در ایران را شرح دهد.
- ۲- چگونگی شکل‌گیری یکپارچگی مذهبی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در شهر سنتی ایران را بیان کند.
- ۳- معماری بازارهای ایران در دوره‌های مختلف تاریخی را بیان کند.
- ۴- نهاد تأمین امنیت جاده در زمان هخامنشیان را نام ببرد.
- ۵- اهمیت کاروانسرا را از نظر اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی شرح دهد.
- ۶- معماری انواع کاروانسرا را شرح دهد.
- ۷- معماری اجزای مختلف حمام را بیان کند.
- ۸- علت ساخت پل در روزگاران قدیم را بیان کند.
- ۹- مهم‌ترین پلهای ساخته شده در ایران با ذکر مشخصات و موقعیت جغرافیایی آنها را نام ببرد.

مقدمه

در تمدن ایرانی همچون سایر تمدن‌ها، کاروان‌ها همواره در راه و رفت و آمد بودند. نهاد تأمین جاده‌ها با ایستگاه‌های کمکی در مناطق خاصی از مدت‌ها پیش، در زمان کوروش هخامنشی راه افتاده بود. به تعبیر هردوت : «یکی از اختراعات ایرانیان این بود که در مقاطع مختلف جاده‌ها، ایستگاه‌هایی با میهمان خانه‌های باشکوه برپا کرده بودند و جاده‌ها همواره این بود. چون همیشه در آنها تردد صورت می‌گرفت. تعداد ایستگاه‌ها با پست خانه‌های جاده ساردیس تا شوش ۱۱۱ عدد می‌رسید.»

اسلام علاوه بر سنت بازرگانی، اشتیاق و علت دیگری نیز در مسلمانان برای سفر برانگیخت و آن هم مناسک حج و سفرهای زیارتی دیگر بود. علاوه بر آن طالبان علم که به پیروی از سفارشات دینی، دنبال علم تا چین هم می‌رفتند، به طور مداوم دست به مسافت می‌زدند تا در محضر استادانی در نقاط مختلف به آموختن پردازند. ثروت شهرها به حمل و نقل کالاهای نقاط دور دست اتکا داشت. لذا سیاحان، تجار، زوار و طلاب در شرایط سخت و سرزمهین‌های ناآرام همواره به دنبال جاهای امن و پناهگاهی در شهرها و بین راهها بودند.

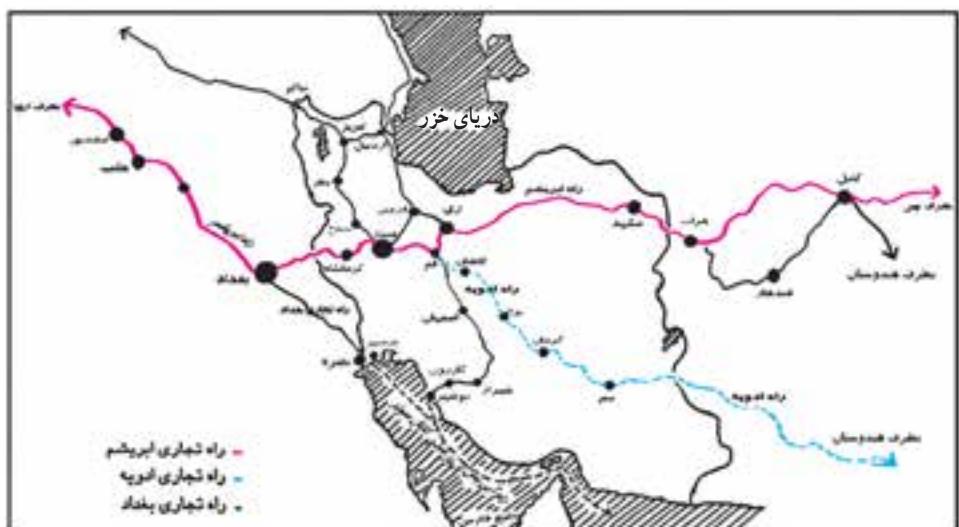
بازار

بازارهای سنتی ایران به عنوان جزئی مهم و زنده از شهر و در مجموع، عامل اقتصادی، تجاری، اجتماعی و فرهنگی مهمی در زندگی گذشته ما بوده است. امروزه در پی تحولات اخیر، بازارها دیگر نمی‌توانند عملکرد قبلی خود را در شهرها داشته باشند و این امر سبب گسیخته شدن ارتباط آنها با دیگر عناصر شهری و زندگی اجتماعی مردم شده است. این قطع ارتباط که خود به نوعی قطع زندگی بازارهای است، لاجرم به مرگ تدریجی کالبد برخی از آنها نیز منجر شده است.

بازرگانی و بازار

موقعیت سوق‌الجیشی ایران به دلیل قرارگیری در منطقه‌ای بین قازه‌ای و قرارگیری بر سر راه عبور کاروان‌ها و راه‌های ارتباطی باعث اهمیت یافتن بازرگانی و ایجاد گسترش شهرها، به خصوص در حاشیه نواحی خشک و بیابانی قسمت‌های مرکزی شده است. شکل‌گیری و توسعه شهرهایی که بر تقاطع راه‌های بازرگانی قرار داشتند، مرهون همین دادوستدهای اقتصادی بود. در حقیقت بازرگانی و به دنبال آن تشکیل بازارها، به عنوان مهم‌ترین علت وجودی برخی از شهرهای مهم قابل بررسی است.

(تصویرشماره ۱-۴)



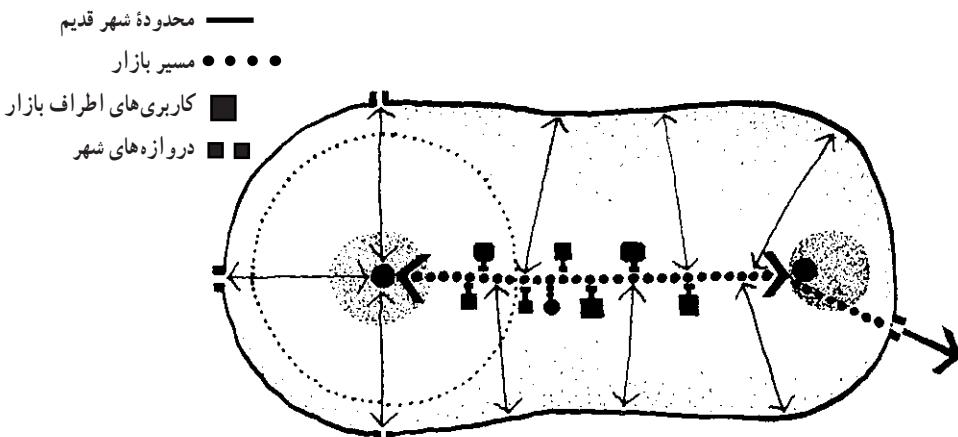
تصویر شماره ۱-۴ – راه‌های تجاری مهم در گذشته

بررسی اجمالی سیر تحول تاریخی بازارها

پدیده بازار در ایران مانند هر موجود زنده‌ای، تداوم خود را در طی تاریخ، از ابتدای پیدایش جوامع انسانی در چند هزاره پیش از میلاد حفظ کرده است. در دوره ساسانیان بر اثر رواج بازرگانی داخلی و توسعه شهرها و شهرنشینی، چنین فضایی پا به عرصه وجود نهاد.

در ابتدای این شکل‌گیری، بازار در بیرون دروازه‌های شارستان در محدوده ربعن به صورت کاملاً ابتدایی تشکیل شده بود، ولی در گسترش‌های بعد در دوره ساسانی عنصر بازار به عنوان ستون فقرات شهر از دل شارستان شروع می‌شد و دامنه خود را به حاشیه ربعن می‌گسترانید. این عنصر نقش اساسی در ساماندهی شهر اسلامی نیز ایفا کرد. با ایجاد مسجد جامع تغییری مهم در ساختار بازار و تنظیم فضایی آن به وجود آمد.

از این زمان به بعد بازار که از یکی از دروازه‌های اصلی شهر آغاز می‌شد، پس از اتصال به قلب نمادین شهر یعنی مسجد جامع و در ادامه به کاخ، تا دروازه مقابل کشیده می‌شد. با رشد بازار، شهر صاحب ستون فقرات و محور اصلی می‌شد و از طریق بازارچه‌ها کوچه‌های فرعی به خانه‌ها متصل می‌شد. میان این ساختار و در هم‌جواری محور اصلی، فضاهای دیگر شهر همچون حمام‌ها، مدرسه‌ها، کاروانسراها، مسجدها، تکیه‌ها، سقاخانه‌ها، زورخانه‌ها، قهوهخانه‌ها و حجره‌های بازرگانان و... شکل می‌گرفت و بدین ترتیب در شهر سنتی گذشته کلیه فضاهای مذهبی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی شهر، یکپارچه و پیوسته می‌شد. (تصویر شماره ۴-۲)



تصویر شماره ۴-۲—موقعیت بازار در شهر با توجه به دروازه‌های آن

این روند با حمله مغول در قرن هفتم هجری قمری تضعیف شد. ولی با استقرار دولت صفوی به عنوان متمرکزترین دولت ایرانی دوره اسلامی دوباره به اوج خود رسید اما در اواخر عهد قاجار، به تدریج با ورود فناوری مدرن، زمینه‌های دگرگونی فضایی و کالبدی بازارها نیز فراهم شد. تا آنکه از اوایل قرن حاضر با ورود اتوبیل به عرصه حیات شهری، خصوصیات کالبدی و فضایی شهرها و در نتیجه بازارها دچار دگرگونی شد. بافت شهرها به واسطه خیابان‌ها گسیخته گردید. فضاهای عمومی و دولتی جدید در کنار خیابان‌ها احداث شد. به تدریج بسیاری از فعالیت‌هایی که در گذشته در بازارها جریان داشتند به علت برخورداری از دسترسی، امکانات بهتر و ارزش اجتماعی روز افزون‌تر فضاهای جدید، به جدارهای کنار خیابان‌ها انتقال یافتد.

أنواع بازارها

بازار در شکل کلی خود نهادی منحصر به شهرها نبوده است. بازار به عنوان شبکه عرضه و تقاضا و مبادلات کالا و خدمات در ایران، در همه اجتماعات قومی، فرهنگی و ملی دیده می‌شود. براین اساس انواع بازار را در ایران می‌توان به طور کلی به شرح زیر دسته‌بندی کرد :

۱—روستایی

۲—عشایری

۳—شهری

بازارهای روستایی؛ بیشتر به صورت ادواری و فاقد فضای کالبدی و در ارتباط با تعدادی از روستاهای مجاور هم و متناسب با میزان تولید آنها به صورت سالانه، ماهانه، هفتگی و ... شکل می‌گیرد.

بازارهای عشایری؛ نیز فاقد فضای کالبدی و اغلب به صورت فصلی و برای مبادله محصولات دامی و دستی عشایر که در فصول خاصی تولید می‌شود، به وجود می‌آید.

بازارهای شهری؛ اغلب شهرهای ایران دارای یک بازار اصلی هستند. که در گذشته بسته به حوزه نفوذ و قدرت خود، علاوه بر کارکرد اقتصادی، نقش‌های دیگری همچون اجتماعی، سیاسی، مذهبی و ارتباطی هم داشتند. یعنی در بازارها مردم در تصمیمات اقتصادی و اجرایی مرتبط با شهر سهیم می‌شدند. امور اجرایی شهر توسط داروغه در فضاهایی که به همین منظور در بازارها تعییه شده بود، هدایت می‌شد. اتصال مساجد و حسینیه‌ها به بازار، آن را به عنوان مکانی مناسب برای برگزاری

۱— تقسیم‌بندی دیگر از بازارها، بر اساس زمان تشکیل آنهاست : (الف) بازارهای دائمی، (ب) بازارهای موقت (ادواری)

مراسم مذهبی تبدیل کرد. همچنین بازار مهم‌ترین محور و شاهراه ارتباطی در شهرهای قدیمی محسوب می‌شد. بیشترین آمد و شد شهر و ندان در آن صورت می‌گرفت و اطلاعات و اخبار و ... از طریق حضور در آن به اطلاع مردم می‌رسید.

در اکثر شهرهای بزرگ علاوه بر بازار اصلی شهر، بازارهای دیگری با اهمیت‌های کمتری نیز شکل می‌گرفت. بازارهایی چون بازار ناحیه‌ای، بازارچه محله‌ای، بازار بیرون شهر و بازار زیارتی، که هنوز هم در بعضی از مناطق باشد و ضعف متفاوت به حیات خود ادامه می‌دهند.

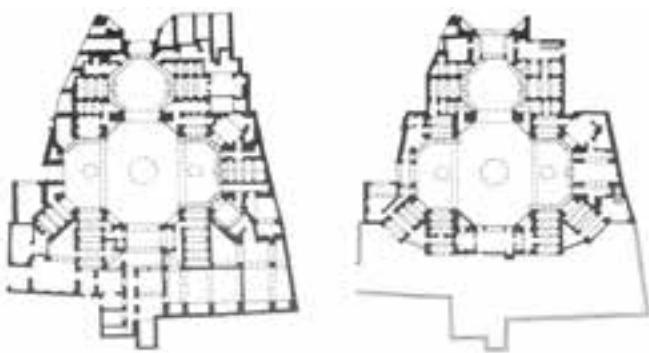
عناصر ساختاری بازار

بازار سنتی ایران برای رفع نیازهای عمومی دارای تعدادی بنا با طرح و موقعیت مکانی مناسب برای پذیرا شدن فعالیت‌های مختلف بوده است. بعضی از این اجزاء و خصوصیات آنها به شرح ذیل می‌باشد :

(الف) راسته، یا گذرگاه اصلی و فرعی بازار؛ مسیری نسبتاً طولانی است که در دو طرف آن دکان‌ها و فروشگاه‌های به هم پیوسته، رو به گذر قرار گرفته‌اند. از خصوصیات مهم راسته‌ها به عنوان عنصر بنیادی بازار، قرارنگرفتن خانه‌های مسکونی در میان آنهاست. به منظور حفظ محرومیت، راسته اصلی، به راسته‌های فرعی و سپس به کوچه‌هایی که واحدهای مسکونی در آن قرارداشت، می‌رسید.

(ب) سرا، به طور کلی شامل یک حیاط میانی است، که حجره‌های به هم پیوسته دور حیاط آن قرار گرفته‌اند. تفاوت سراها بیشتر در شکل زمین، تعداد طبقات، نوع ایوان، رواق و راهروهاست. معمول‌ترین نوع سراها دو طبقه هستند. سراها محل فروش عمده کالا بوده است.

(ج) تیمچه، فضاهای سرپوشیده‌ای هستند که به عرضه یک نوع کالا اختصاص دارند. به ندرت، تیمچه‌های روباز هم دیده می‌شوند، که بسیار محدود و کوچک هستند. تیمچه‌ها یک فضای آزاد در وسط دارند و اطراف آنها حجره‌ها یا مغازه‌ها در یک و یا در دو طبقه قرار گرفته‌اند. چون تیمچه‌ها اغلب مسقف هستند، از این رو معماران و هنرمندان ایرانی، چیره‌دستی و مهارت خود را به نوعی در آرایش تیمچه‌ها به کار بسته‌اند. بنابراین سقف اکثر تیمچه‌ها کاربندی و رسمی‌بندی و در گوشه‌ها مقرنس کاری شده است. یکی از تیمچه‌های معروف ایران تیمچه امین‌الدوله در کاشان است که مقرنس کاری سقف این تیمچه از شاهکارهای هنری ایران محسوب می‌شود. این بنا در دوره قاجار ساخته شده است. (تصویر شماره ۳-۴الف و ب)

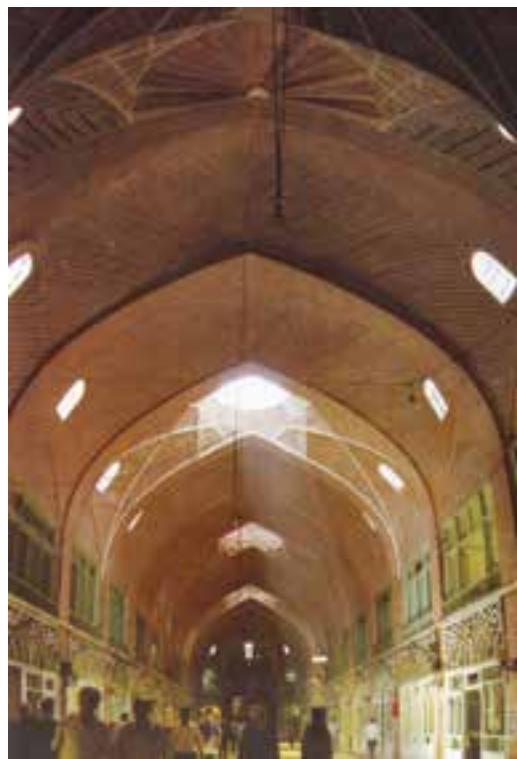


تصویر شماره ۳-۴-الف - نقشه‌های طبقات و فضای داخلی تیمچه امین‌الدوله کاشان



تصویر شماره ۳-۴-ب - تیمچه ملک در اصفهان و تزیینات آن

از دیگر تیمچه‌های معروف تیمچه حاجب الدوله در تهران و تیمچه مظفریه در تبریز می‌باشد.
(تصویر شماره ۵-۴ الف و ب)



تصویر شماره ۵-۴-الف - تیمچه مظفریه تبریز



تصویر شماره ۵-۴-ب - پلان و جزئیات سقف تیمچه مظفریه تبریز

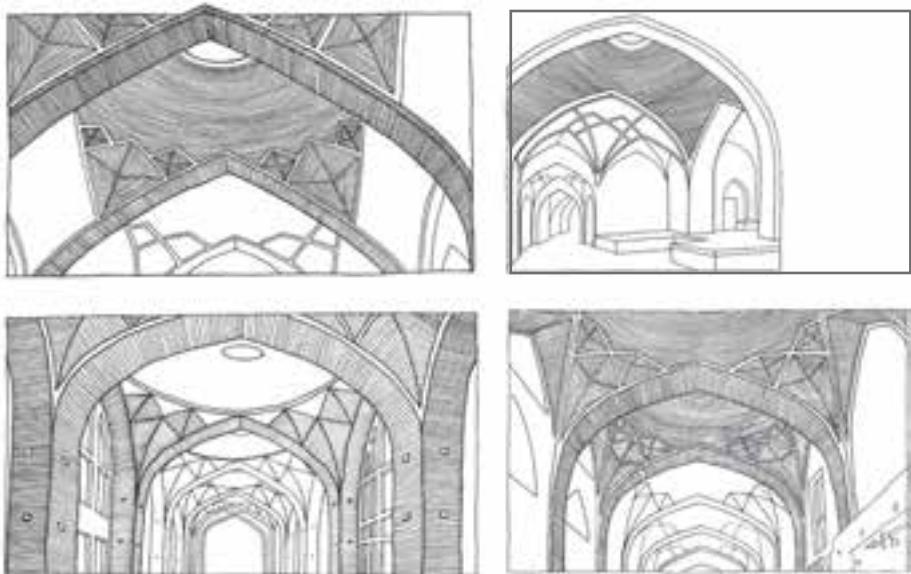
د) چارسوق (چهارسو): محل تقاطع دو راسته اصلی، چهار سو یا چار سوق نامیده می‌شود. معماری آن از دیگر قسمت‌های راسته متمایز و دارای طرفیت و تزینات داخلی بیشتری است. این فضا در بعضی از شهرها به صورت هسته مرکزی اقتصاد شهر در آمده است مانند چارسوق قیصریه و چیتسازان در بازار اصفهان. (تصویر شماره ۶-۴)



تصویر شماره ۶-۴—نمونه‌ای از چارسوق به عنوان مفصل ارتباط دهنده راسته‌ها

معماری بازار

در بافت شهرهای سنتی، مجموعه بازار دارای ارتفاع بیشتری نسبت به بافت هم‌جوار بوده است. این مجموعه استخوان‌بندی اصلی شهر را تشکیل می‌داد. مسقف بودن بازار ضمن مصون نگه داشتن مردم از شرایط نامساعد جوی، حفظ امنیت آنها در ساعات تعطیلی بازار را نیز فراهم می‌نمود. استفاده از چوب موجب شکل‌گیری پوشش‌های مسطح، صاف و در مناطق شمالی شبیه‌دار می‌شد. در حالی که استفاده از مصالحی مانند آجر، گچ یا سنگ و آهک، به طور معمول منجر به شکل‌گیری پوشش‌های گنبدی با هندسه و نقوش زیبای گچبری، کاشی کاری و آجرکاری شده است. (تصویر شماره ۶-۷)



تصویر شماره ۷-۴—نمایش جزییات تزیینات پوشش سقف بازار

کاروانسرا

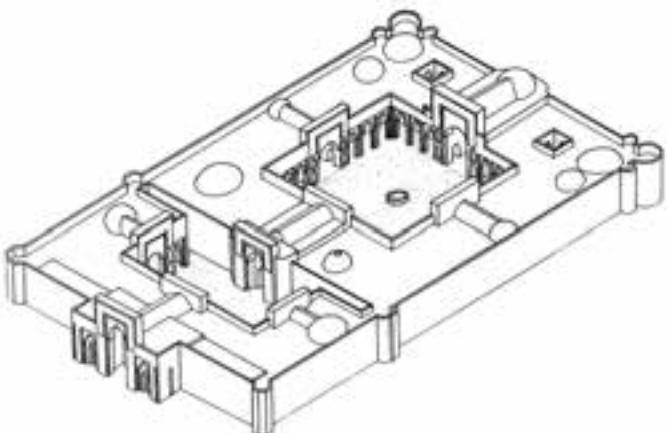
نهاد تأمین امنیت جاده‌ها با استگاه‌های کمکی در مناطق خاصی در ایران از زمان هخامنشیان با نام چاپارخانه ایجاد شده بود. اما درباره معماری این بنای مدرکی در دسترس نمی‌باشد. در دوران اسلامی به دلیل اهمیتی که تجارت، سیاحت و زیارت پیدا کرد، ساخت کاروانسراها رونق یافت.^۱ کاروانسرا را به زبان عربی «رباط» می‌گویند.

واژه «کاروانسرا» برگرفته از «کاروان» یا «قافله» به معنی مسافرانی که به صورت گروهی سفر می‌کردند، و «سرا» به معنی خانه و مکان است. به نظر محققین پلان کاروانسراها با الهام از خانه‌های درونگرا با حیاط مرکزی ساخته شده است. این بنایها شباهت زیادی به معماری مدارس نیز داشته‌اند. کاروانسرا محلی بود که مردم از اقوام و حتی ملل مختلف در آن چند روزی در کنار هم زندگی می‌کردند. لذا محلی را برای برخورد اندیشه‌ها و تبادل نظر درباره مسائل مختلف اجتماعی، فرهنگی و انتقال آداب و رسوم متفاوت، فراهم می‌ساخت.

^۱—فاصلة کاروانسراها از یکدیگر را یک منزل می‌گفتند. که مسافتی بود که کاروان در طول یک روز می‌پیمود و معادل بیج فرسنگ، حدود ۳۰ کیلومتر بود.

در دوره سلجوکی، به دلیل وجود امنیت سیاسی و اقتصادی، تجارت و داد و ستد گسترش یافت. از این رو، ایجاد شبکه‌های ارتباطی راه‌ها و احداث کاروانسراها در دستور کار حاکمان قرار گرفت. یکی از زیباترین کاروانسراهای این دوران، کاروانسرا یا رباط شرف نزدیک سرخس در شهرهای بغداد – مرو ساخته شده است. این رباط دارای دو حیاط تو در تو با حجره و اتاق‌های متعددی برای استراحت کاروانیان بوده است. شهرت این بنا بیشتر مربوط به تزیینات آجری زیبا و متنوع آن می‌باشد.

(تصاویرشماره ۸-۴الف، ب و ۹)



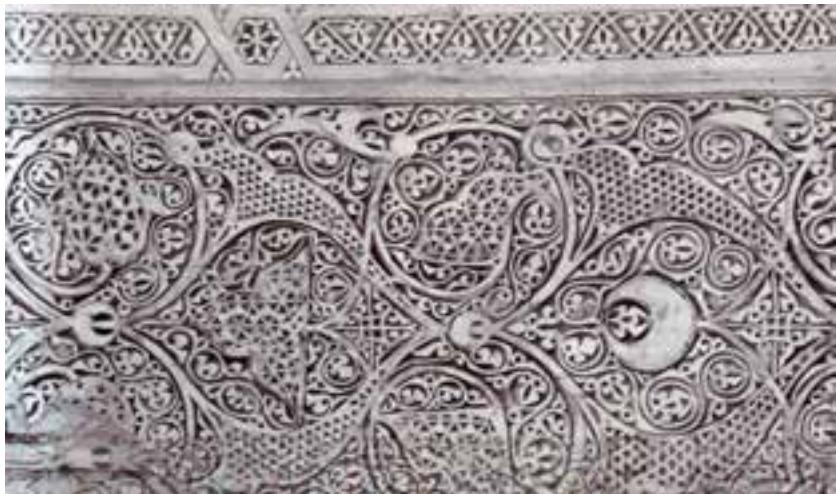
تصویر شماره ۸-۴الف - تصویر سه بعدی رباط شرف



تصویر شماره ۸-۴ب - نقشه رباط شرف

- ۱- ورودی اصلی
- ۲- حیاط کوچک
- ۳- اصطبل
- ۴- ایوان
- ۵- حجره
- ۶- ورودی حیاط بزرگ
- ۷- رواق
- ۸- ایوان
- ۹- محل اقامت خصوصی
- ۱۰- حیاط بزرگ

عصر طلایی و شکوفایی احداث کاروانسراها در ایران، مربوط به دوره صفوی می‌باشد. رونق تجارت داخلی و خارجی، امنیت راه‌ها، به ویژه راه‌های زیارتی، موجب احداث کاروانسراهای زیادی در این دوران گردید.



تصویر شماره ۴-۹— نقش اسلامی در کاروانسرا رای رباط شرف، خراسان پایان سده پنجم هجری قمری

ویژگی‌های معماری کاروانسراها

به طور کلی کاروانسراهای ایران را به سه دسته کلی می‌توان تقسیم کرد :

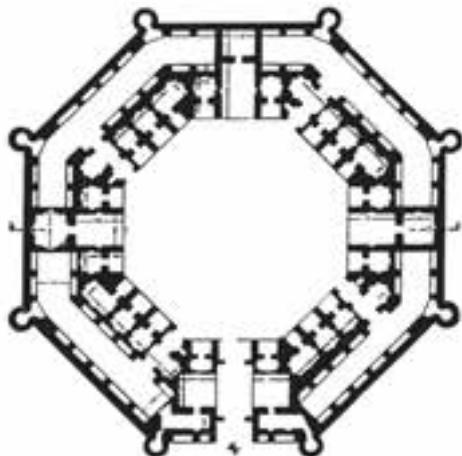
الف) کاروانسراهای کاملاً پوشیده مناطق کوهستانی مانند کاروانسرای امامزاده هاشم سر راه تهران به شمال

ب) کاروانسراهای بدون حیاط حاشیه خلیج فارس

ج) کاروانسراهای حیاط دار مناطق کویری

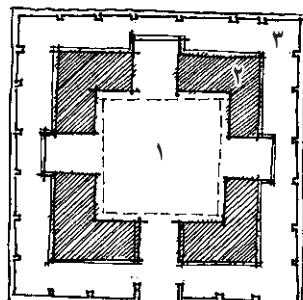
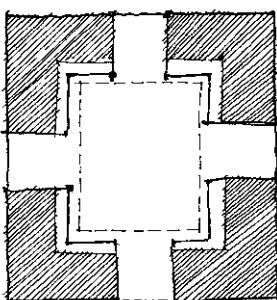
کاروانسراهای حیاطدار که شامل بهترین و زیباترین کاروانسراهای ایران می‌باشند، از نظر معماری به چند دسته تقسیم می‌شوند که مهم‌ترین آنها شامل مدور، چندضلعی، دو ایوانی، چهار ایوانی با تالار ستون دار و یا به صورت متفرقه می‌باشد. (تصویر شماره ۱۰-۴)

کاروانسراها دارای یک در ورودی پهن چوبی و سنگین بودند؛ که امکان ورود چهارپایان با بارهای حجیم را نیز فراهم می‌ساخت. ورودی دارای سردر و ایوان بود که سقف بعضی از ایوان‌ها



تصویر شماره ۱۰— کاروانسرا خان خوره،
جاده شیراز به آباده مربوط به دوره صفوی

به طور کلی پلان مدارس با پلان غالب کاروانسراها از نظر لایه‌های دور حیاط قابل مقایسه می‌باشد. در نوع حیاطدار کاروانسرا، اتاق‌ها در اطراف حیاط قرار داشتند. حد واسطه بین اتاق‌ها و حیاط، ایوان سرپوشیده‌ای بود که فعالیت‌های گوناگونی را پذیرا می‌شد. فعالیت‌هایی از قبیل تجمع ساکنین، خوابگاه تابستانی، انبار موقت و بارانداز. (تصویر شماره ۱۲)



۱— حیاط

۲— فضاهای اقامتی (حجره‌ها)

۳— محل نگهداری چارپایان

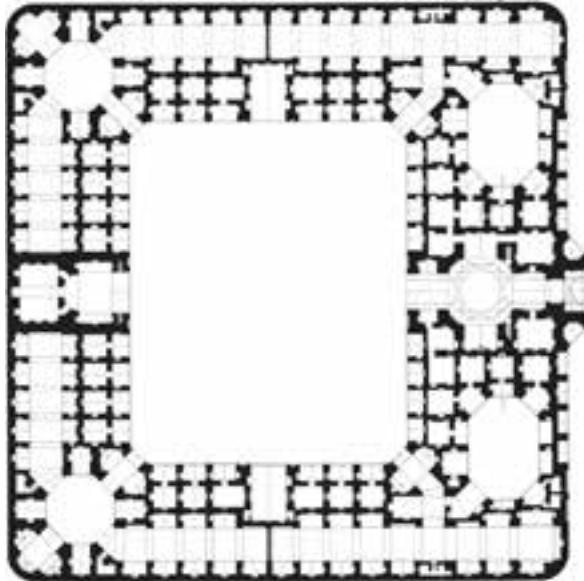
تصویر شماره ۱۱— مقایسه پلان مدارس با پلان غالب کاروانسراها از نظر لایه‌های دور حیاط

سمت راست: پلان شماتیک کاروانسرا

سمت چپ: پلان شماتیک مدرسه

از یک نیم گنبد ساده و سقف برخی دارای تزیینات مفصل‌تری بود. معمولاً ایوان ورودی دو طبقه داشت و شاهنشینی در طبقه دوم برای اقامت بزرگان و افراد خاصی ساخته می‌شد که از این فضاهای احتمالاً برای دیدهبانی نیز استفاده می‌شده است. بقیه بنای کاروانسرا یک طبقه و در روی یک سکو و یا صفه که از سطح زمین بلندتر بوده، قرار می‌گرفته است.

اصطببل چهارپایان معمولاً در لایه بین اتاق‌ها و حصار بیرونی کاروانسرا قرار می‌گرفت. (تصویر شماره ۱۱—۴) البته گاهی اصطبل در حیاط جلو و حجره‌های مهمانان در حیاط دوم واقع می‌شدند مانند رباط شرف. (تصویر شماره ۸—۴)



تصویر شماره ۱۲-۴- کاروانسرای جاله سیاه در نزدیکی اصفهان

اتاق فضای کوچکی بود که کف آن با آجر فرش می‌شد. در وسط حیاط کاروانسرا، چاه یا حوض آبی جهت مصارف خوراکی و شست و شو در نظر گرفته می‌شد.
کاروانسراهای داخل شهرها استحکامات کمتری داشت و فاقد برج و بارو بود، و معمولاً^۱ فضایی برای چهار پایان نیز در آنها در نظر نمی‌گرفتند زیرا در هر شهر یک یا چند محل برای استقرار چهارپایان وجود داشت.

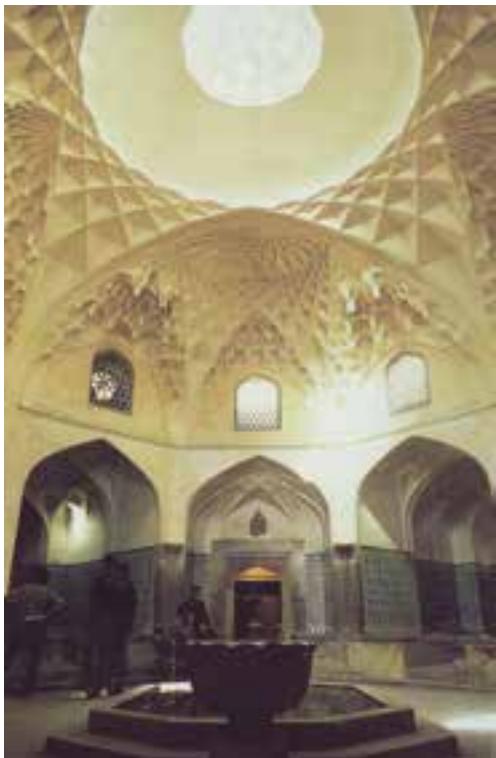
پلان این کاروانسراها نیز برگرفته از پلان خانه‌های درونگرا با حیاط مرکزی بوده که از پانصد سال قبل از اسلام توسط اشکانی‌ها ساخته می‌شد.
از نیمة دوم قرن ۱۳ هـ. ق به بعد، یعنی بعد از سپری شدن روزگار عظمت و رونق کاروانسراها، آنها وظیفه و اهمیت اصلی خود را از دست داده و به محلی برای عرضه کالاهای ارزان قیمت، پارکینگ وسایل نقلیه و انبار تبدیل شدند.

حمام

حمام‌ها در بین فضاهای شهری از اهمیت زیادی برخوردار بودند و بعد از مسجد و مدرسه و مجموعه بازار، از مهم‌ترین بنایهای شهری محسوب می‌شدند. حمام‌ها معمولاً^۱ در جایی در مسیر

گذر آب روان ساخته می شدند و نیز لازم بود که خروجی فاضلاب آنها در نظر گرفته شود. در اغلب حمامها مسیر دسترسی به بنای اصلی حمام با هزمندی جالبی صورت می گرفت. رعایت این سلسله مراتب فضایی هم از بیرون به درون و هم در بین فضاهای درونی حمام باعث می شد که دما و رطوبت هر فضا نسبت به فضای مجاور تنظیم و کنترل شود؛ و از ورود ناگهانی هوای سرد جلوگیری به عمل آید.

حمامها معمولاً قبل از ورود، در جلوی خود فضای کوچکی به نام پیشخوان با سردر و تزیینات آجرکاری و کاشی کاری خاصی داشتند. سپس راهرویی باریک و پیچدار حلقة اتصال در ورودی با فضای بینه (سرینه) بود؛ که مانع تبادل هوایی و اشراف به داخل می شد.

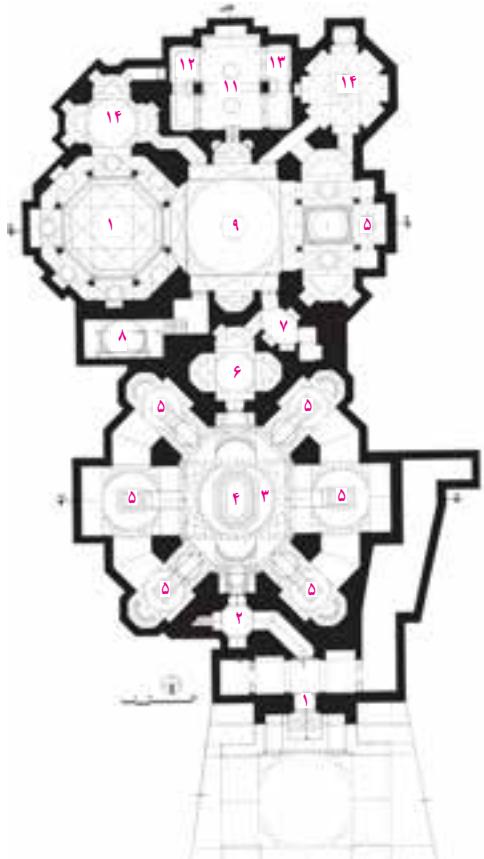


تصویر شماره ۱۳-۴- فضای بینه حمام گنجعلی خان کرمان

(تصویر شماره ۱۳-۴) پس از قسمت ورودی، مجموعه فضاهای حمام معمولاً در دو بخش بینه و گرم خانه، حول این دو کانون اصلی شکل می گرفت. (تصاویر شماره ۱۴-۴ و ۱۵-۴)

بینه یا سرینه فضایی وسیع با تزییناتی مفصل و دارای غرفه هایی بود. غرفه ها سطحی بلندتر از فضای میانی داشته و از درون نیز به هم مرتبط بوده و در زیر آنها حفره هایی به عنوان کفش کن تعییه شده بود. (تصویر شماره ۱۳-۴) فضای بینه معمولاً هشت گوش یا چهار گوش و به ندرت دایره ای بود. در مرکز آن حوضی قرار داشت، که گندی با تزیینات آجری یا کاشی کاری زیبا در بالای آن قرار می گرفت و معمولاً روزنی با همان هندسه حوض با مشبک های رنگی، نور تلطیف شده ای را به این فضای میانی که کانون توجه غرفه ها بود، وارد می کرد.

فضای بینه محلی برای درآوردن لباس، گفت و گو، کارهای پیراشی و مکان تجمع شهری بود و در روزهای خاص در آنجا مراسمی چون شاهنامه خوانی و نقالی انجام می گرفت. معمولاً یک قسمت از این غرفه ها عمیق تر و وسیع تر و پر ترین تر از دیگر قسمت ها بود که اصطلاحاً به آن شاهنشین



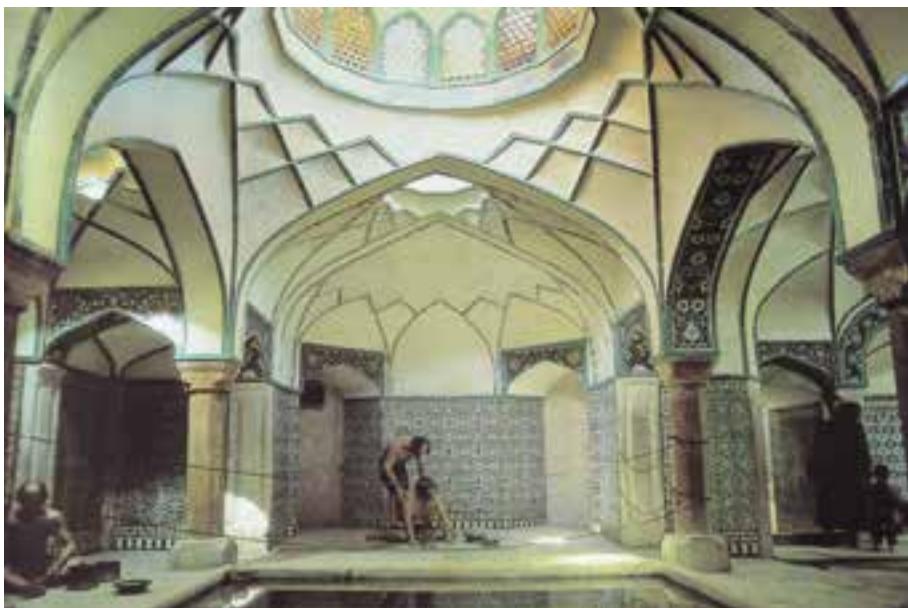
- ۱—سردر
- ۲—هشتی
- ۳—بینه
- ۴—حوض
- ۵—غرفه
- ۶—میان در
- ۷—آبریزگاه
- ۸—نظافت خانه
- ۹—گرم خانه
- ۱۰—چاله حوض
- ۱۱—خزینه آب ولرم
- ۱۲—خزینه آب سرد
- ۱۳—خزینه آب گرم
- ۱۴—غرفه خصوصی

تصویر شماره ۱۴—۴—پلان حمام گنجعلی خان



تصویر شماره ۱۵—۴—سه بعدی برش خورده حمام گنجعلی خان

می‌گفتند. این محل مخصوص اعیان و بزرگان و دولت مردان بود. حلقة اتصال بینه به گرمخانه یعنی گرمترین بخش حمام، فضایی به نام میان در بود. معمولاً استحمام کنندگان پس از عبور از راهروها و ورود به گرمخانه به گرما، رطوبت و نور کم نگی که از سقف می‌تابد، و حالت مه‌گونه‌ای به فضا می‌بخشید، عادت می‌کردند. این فضا معمولاً تزیینات آهک بری داشت و استحمام کنندگان می‌توانستند روی سکوهای سنگی بیارامند و به استحمام و مشت و مال پردازنند. (تصویر شماره ۱۶-۴)



تصویر شماره ۱۶-۴ – گرمخانه حمام گنجعلی خان

در زیر این قسمت‌ها هوای گرم از طریق لوله‌های سفالی به نام گربه‌رو به کف منتقل می‌شد. خزینه‌ها که معمولاً شامل سه خزینه آب گرم، ولرم و سرد بود، در قسمت آخر حمام جهت آبکشی و شست و شوی نهایی قرار داشت. استحمام کنندگان در خاتمه به بینه بر می‌گشتند و برای آنها چای و شربت آورده می‌شد.

در خاتمه، سؤالی ذهن را به خود مشغول می‌دارد، کاری که امروزه در فضایی کوچک و تاریک و بی‌اهمیت در کنجی از خانه و یا در فضایی کیوسک مانند صورت می‌گیرد، چه نیازی به چنین تفصیلی داشته است؟ این پرسش را می‌توان از جوانب مختلف پاسخ داد. از جمله اینکه در آن زمان تأسیسات آبرسانی و گرمسازی به شکل امروز عمومیت نیافته بود. اما پاسخ‌هایی از این دست برغم بهره‌ای که

از حقیقت دارند، جامع نیستند. زیرا اگر چنین بود، ایجاد فضایی چنین باشکوه و پرابهت، جهت این مادی‌ترین عمل انسانی که همانا پاکیزگی جسم می‌باشد، نیازی نبود. و این همه هنرمندی را می‌توانستند در فضاهای مذهبی به کار گیرند.

این قدر معلوم است که در میان همه پاسخها، از این نکته باید غفلت کرد که در آن زمان، به روانی آدمی دست کم به قدر جسم او اعتنا می‌کردند، و شستشوی جسم را وسیله‌ای برای تذکر و تطهیر روح می‌دانستند.

پل

پل است این چه روبروی روانی سازده خانه بر پل کاروانی

ناصر خسرو.

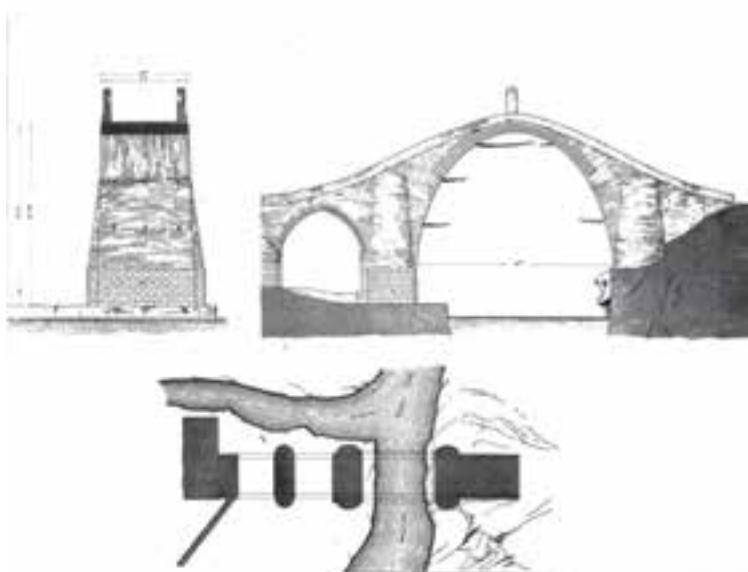
ایرانیان از ابتدا می‌دانستند که حیات کشور وابسته به یک نظام ارتباطی کارآمد و مطمئن است. که بدون آن ایران به جای اینکه یک کشور نیرومند و عامل مؤثر در تمدن جهانی باشد، به صورت توده‌ای از جوامع جداگانه و درهم ریخته در می‌آمد. جغرافیایی متفاوت، پراکندگی جمعیت، که بیابان‌های خشک، کوه‌ها و دره‌هایی آن را تقسیم کرده، همگی لزوم ساخت پل‌ها را از همان ابتدا مشخص کرده بود. (تصویرشماره ۱۷-۴)

قدیمی‌ترین پلی که امروز ایجاد آن را به اورارتوها نسبت می‌دهند، بر روی رود ارس که رود مرزی ایران و شوروی سابق است ساخته شده است.

در جنوب غربی کشور پل‌ها اغلب با سدهایی ادغام شده بود، که برای آبیاری ضرورت اساسی داشت.^۱ از آن نمونه می‌توان پل شوشتر و دزفول که در زمان آل بویه بر روی بناهای سنگی دوره ساسانی ساخته شده‌اند را نام برد.

این پل‌های دوکاره، مهارت و توانمندی سخت معمار را طلب می‌کرد. چون باید دهانه‌اش آن قدر بهن می‌بود که هنگام طغیان، سیلاپ را از خود رد کند، در ضمن برای عبورگاری و چارپایان مقاومت لازم را نیز داشته باشد.

۱- که به آن پل بند می‌گفتند.



تصویر شماره ۱۷—۴—پل ساسانی بر روی رودخانه زاب کوچک در ناحیه سردشت کرستان

ساسانیان پل بند شادروان شوستر را به طول 165° متر ببروی رودخانه کارون ساختند. سنگ کاری زیبای برحی از پل های قدیمی می تواند ادامه سبک پل سازی هخامنشی باشد. بقایای پل دختر در نزدیکی اندیمشک به بلندای 2° متر و دهانه ای عظیم، نشان دهنده مهارت معماران ایرانی در زمان ساسانیان در ساخت پل می باشد. (تصویر شماره ۱۸—۴)

این پل ها چیزی بیش از عبور از رودخانه بود؛ اغلب از لحاظ تناسب و جلوه، زیبایی چشمگیری داشت و قدرت و برازندگی را به نمایش می گذاشت.



تصویر شماره ۱۸—۴— پل دختر در نزدیکی اندیمشک مربوط به دوره ساسانی

سلجوقیان نیز به پل سازی اهتمام ورزیدند. از قدیمی‌ترین پل‌های سلجوقی پل شهرستان در اصفهان است، که برخی معتقدند که بر روی پایه‌های یک پل ساسانی بنا شده است. این پل که قدیمی‌ترین پل اصفهان است، از بروز تحولی در پل‌سازی حکایت دارد. سنگینی این پل با ایجاد طاق‌های کوچک در فواصل طاق‌های بزرگ روی پایه‌ها تقسیم شده است. عملکرد این طاق‌های کوچک که در میان پایه‌ها فضاهای خالی ایجاد کرده‌اند، آن است که در صورت بالا آمدن سطح آب رودخانه، آب از آنها هم عبور کند و از شدت فشار وارد شده به پایه‌ها کاسته گردد. (تصویر شماره ۱۹—۴)

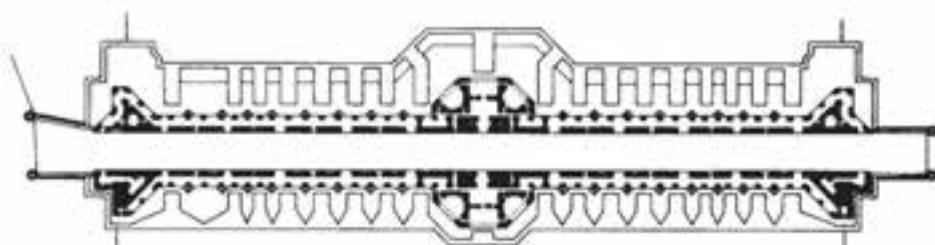
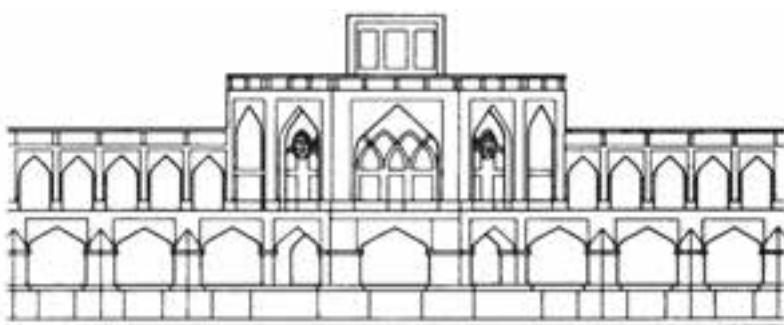


تصویر شماره ۱۹—۴— پل شهرستان بر روی رودخانه زاینده رود مربوط به دوره سلجوقی

در دوره صفوی به دلیل توجه خاصی که به مسائل اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می‌شد، هم‌زمان با ساخت کاروانسراها، پلهای زیبایی نیز جهت تسهیل نظام ارتباطی ساخته شد. از آن جمله می‌توان پل الله وردی‌خان و پل خواجو که بر روی زاینده رود ساخته شدند را نام برد. (تصاویرشماره ۴-۲۰ و ۴-۲۱)



تصویر شماره ۴-۲۰—پل خواجو بر روی زاینده‌رود اصفهان



تصویر شماره ۴-۲۱—پلان و نمای پل خواجو در اصفهان

این دو پل نه تنها برای عبور، که برای توقف هم طراحی شده است و در آن جاها برای تفرج وجود دارد. سراسر طول پل از غرفه‌های کوچک زیبایی تشکیل شده که با کاشی و نقش‌های دیواری زیبایی آراسته شده است. این دو پل از جمله زیباترین بناهای معماری ایرانی می‌باشند. در دوره قاجار نیز تعدادی پل به سبک پلهای صفوی ساخته شد که از آن نمونه پل بلده بروی رودخانه نور در شرق بلده می‌باشد. در زمان پهلوی اول به دلیل نیازهای بین جاده‌ای تعداد زیادی پل احداث گردید، که مهم‌ترین آنها پل ورسک در شمال ایران می‌باشد.

سؤالات فصل چهارم



- ۱- نهاد تأمین جاده در زمان هخامنشیان چه نام داشت؟
- ۲- معنای واژه کاروانسرا را بنویسید.
- ۳- منشاً نقشه کاروانسرا را توضیح دهید.
- ۴- چرا کاروانسرا از نظر اجتماعی و فرهنگی مکان مهمی بوده است؟
- ۵- بعد از اسلام در کدام دوره و چرا ساخت کاروانسراها رونق یافت؟
- ۶- ویژگی‌ها و محل رباط شرف را بنویسید.
- ۷- بطور کلی کاروانسراهای ایران به چند دسته تقسیم می‌شوند؟ توضیح دهید.
- ۸- کاروانسراهای حیاطدار به چند دسته تقسیم می‌شوند؟
- ۹- معماری کاروانسرا را توضیح دهید.
- ۱۰- از ایوان کاروانسراها چه استفاده‌ای می‌شد؟
- ۱۱- محل قرارگیری اصطبل در کجا کاروانسرا بود؟
- ۱۲- تفاوت کاروانسراهای داخل و خارج شهرها را بنویسید.
- ۱۳- وضعیت کاروانسراها را از بعد از قرن ۱۳ هـ. ق توضیح دهید.
- ۱۴- علت رونق بازارهای ایران را تا قبل از دوره جدید بنویسید.
- ۱۵- ویژگی‌های بازار در قبل از اسلام را توضیح دهید.
- ۱۶- مسجد جامع در شهرهای ایرانی چه تأثیری بر بازار گذاشت؟

۱۷- یکپارچگی مذهبی، سیاسی، مالی و اجتماعی در شهر سنتی ایران چگونه شکل گرفت؟

- ۱۸- چگونگی تغییرات بازارهای سنتی را در اواخر دوره قاجار بنویسید.
- ۱۹- انواع مختلف بازارهای سنتی را بنویسید.
- ۲۰- بازارهای عشایری چگونه وجود می‌آیند؟
- ۲۱- بازارهای روستایی چگونه شکل می‌گیرند؟
- ۲۲- نقش‌های غیر اقتصادی بازارهای سنتی را بنویسید.
- ۲۳- اجزاء مهم بازارهای سنتی ایران را نام ببرید.
- ۲۴- «راسته» را در بازارهای سنتی ایران شرح دهید.
- ۲۵- «سرا» را در بازارهای سنتی ایران شرح دهید.
- ۲۶- «چهار سوق» را در بازارهای سنتی ایران شرح دهید.
- ۲۷- معماری بازارهای ایران را به اختصار شرح دهید.
- ۲۸- اجزاء معماری حمام را نام ببرید.
- ۲۹- «ورودی» حمام‌های سنتی را توضیح دهید.
- ۳۰- معماری «بینه» را در حمام‌ها شرح دهید.
- ۳۱- کانون‌های اصلی حمام‌ها را نام ببرید.
- ۳۲- «شاهنشین» را در حمام شرح دهید.
- ۳۳- «میان‌در» را در حمام شرح دهید.
- ۳۴- خزینه‌ها در کدام بخش حمام قرار می‌گرفتند؟ توضیح دهید.
- ۳۵- تفاوت نگاه به حمام در معماری گذشته و امروز را شرح دهید.
- ۳۶- قدیمی‌ترین پل ایران در کجا ساخته شده است؟
- ۳۷- علت توجه ایرانیان به ساخت پل را بنویسید.
- ۳۸- ویژگی پل‌های جنوب غربی کشور را بنویسید. یک نمونه آن را نام ببرید.
- ۳۹- قدیمی‌ترین پل دوره سلجوقی را نام ببرید و ساختمان آن را شرح دهید.
- ۴۰- ویژگی معماری پل‌های دوره صفوی را با ذکرnam یکی از آنها بیان کنید.
- ۴۱- یک نمونه پل مربوط به دوره قاجار و یک نمونه از دوره پهلوی را نام ببرید.

فصل پنجم

تزيين و نقش



کاخ چهل ستون اصفهان

تزيين و نقش
اصول کلى تزيينات
عناصر تزيين
روش های اجرای تزيينات
اجزای تزيين

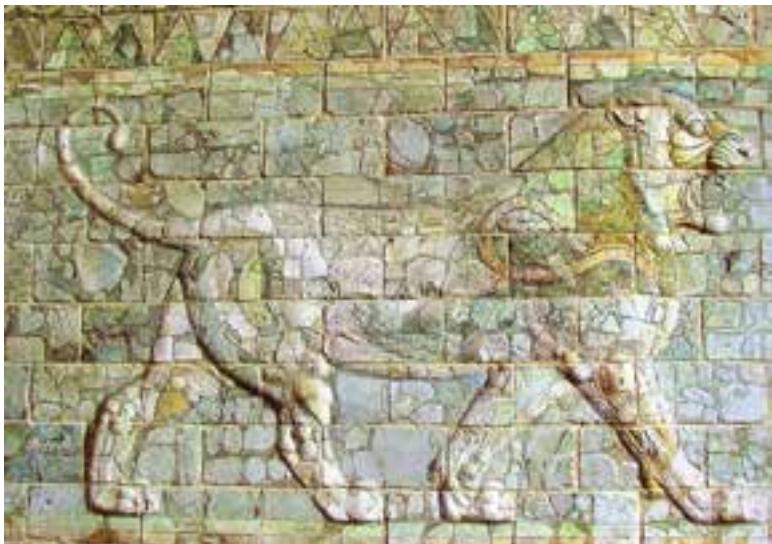
هدف‌های رفتاری : در پایان این فصل از فرآگیر انتظار می‌رود که :

- ۱- اصول کلی تزیینات را بیان کند.
- ۲- ویژگی‌های خوشنویسی اسلامی را بنویسد.
- ۳- علت استفاده هنرمندان از نقوش هندسی را شرح دهد.
- ۴- اسلیمی را تعریف کند.
- ۵- کاربردهای نور، رنگ و آب را در معماری بیان کند.
- ۶- نحوه اجرای انواع کاشی را بیان کند.
- ۷- تاریخچه گچبری را شرح دهد.
- ۸- بناهای مهم آجرکاری شده را نام ببرد.
- ۹- نمونه‌های مختلف بناهای سنگی ایران را بیان کند.
- ۱۰- کاربرد سنگ در بنا و تزیین را توضیح دهد.
- ۱۱- علت استفاده از قاب را در تزیینات معماری بیان کند.
- ۱۲- ویژگی‌های مقرنس را بیان کند.

تزیین و نقش

میل به نمایش زیبایی و شکوه در انسان سبب شده، که از همان ابتدا هر مصنوع دست خود را مزین و زیبا بسازد. در ایران نیز مجسمه‌ها و ظروف تزیین شده با نقوش مختلف و به جا مانده از دوران باستان، گواه این سخن است. نقش بر جسته‌ها و مجسمه‌های هخامنشی ضمن نمایش اعتقادات معنوی و آسمانی، از چنان دقّت و زیبایی برخوردارند، که گویی با ابزارهای جواهرسازی تراش خورده‌اند. (تصویر شماره ۱-۵) هنرمندان ساسانی در منقوش کردن ظروف و وسایل تزیینی و گچبری‌های معمارانه در تاریخ هنر جهان، جای مهمی را برای خود باز کرده‌اند.

معماران و هنرمندان مسلمان نیز با الهام از حدیث «خدا زیباست و زیبایی را دوست دارد» سعی در بیان زیبایی در همه هنرها و حرفه‌ها را داشتند. این ذوق زیبایی طلبی چیزی جدای از زندگی عادی آنها نبود. هنر جزئی جدا شده و نمایش داده شده در موزه‌ها نبود. بلکه متعلق به بطن زندگی آنان بود. تزیین در معماری اسلامی ساختمان را همچون پوششی در بر می‌گیرد. عناصر تزیین بیشتر شامل خوشنویسی، نقوش هندسی و گیاهی، نور و آب بود. ولی تکثیر و تلفیق آنها جلوه‌های غنی و درخشانی از فرم‌های مختلف را به نمایش می‌گذاشت. در این معماری از آنجایی که هنر و عناصر تزیینی در خدمت



تصویر شماره ۱-۵—آجر میناکاری از یکی از حیات‌های کاخ داریوش در شوش. محل نگهداری: موزه لوور پاریس

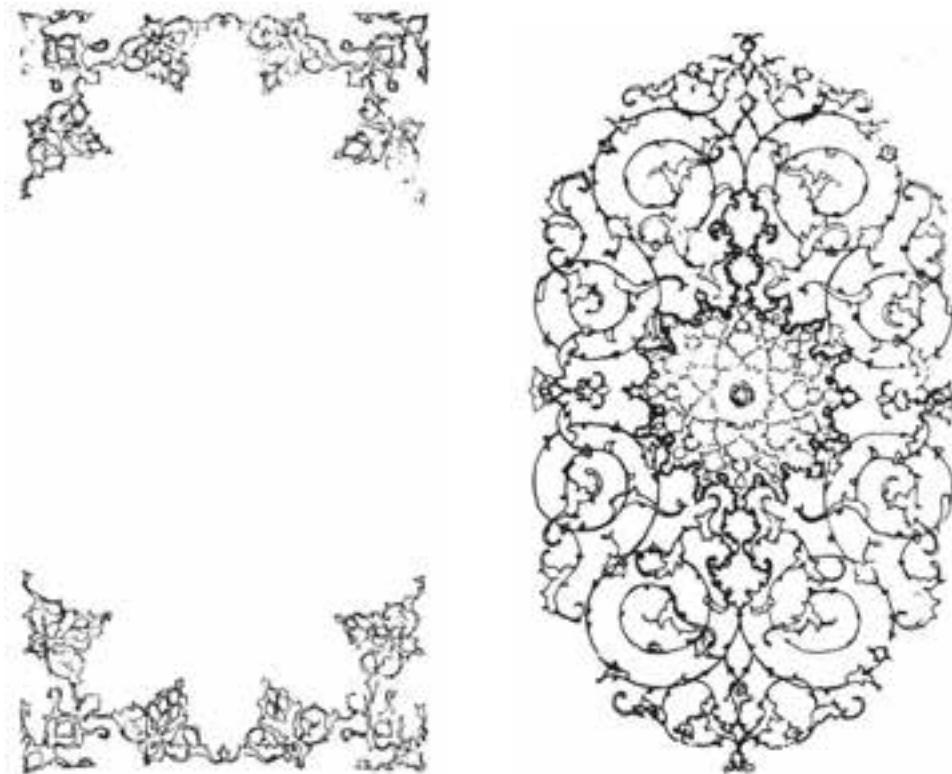
اعتقادات بود و این عقاید بر کل زندگی و کاربری‌های مختلف معماری جاری بود، بنابراین در نوعی خاص از بنا به کار نمی‌رفت. بلکه برای تمامی انواع بناها و اشیا، در تمامی سرزمین‌ها به کار گرفته می‌شد. تزئین وابستگی و پیوستگی هنرهای مختلف در هنر اسلامی را بیشتر نمایان می‌ساخت. مثلاً گاهی اوقات کف و سقف یک بنا نقش یکسان ولی در دو رشتۀ مختلف هنری را به نمایش می‌گذاشت. به عنوان مثال در یکی از فضاهای مجموعه آرامگاه شیخ صفی الدین اردبیلی فرشی پهن بود، که دقیقاً مشابه نقش سقف همان فضا بود. (تصویر شماره ۲-۵)



تصویر شماره ۲-۵— قالی اردبیل نگهداری شده در موزه ویکتوریا و آلبرت لندن

اصول کلی تزیینات

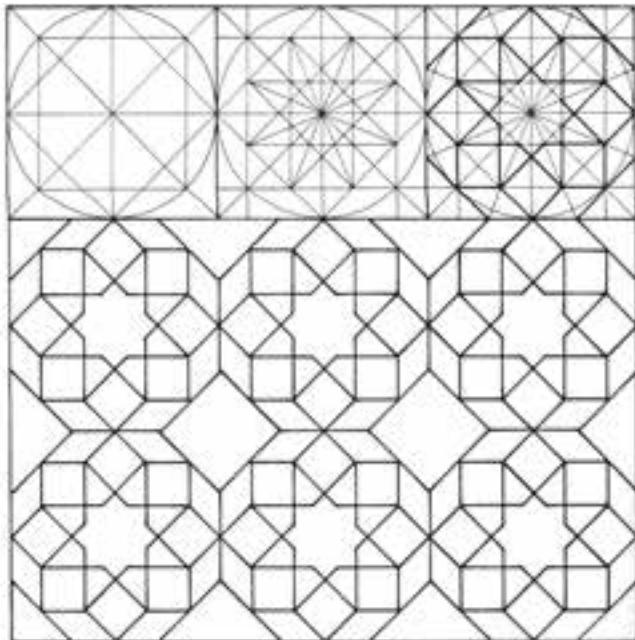
تزیینات در معماری ایرانی از چندین اصل بنیادی پیروی می‌کرده است، نخستین آن، اصل بی‌زمانی و بی‌مکانی نقوش است. بدان معنا که نقوش به کار رفته در تزیینات هنری متعلق به دوره یا زمان خاص و یا فقط به کار رفته در مکان یا هنر خاصی نمی‌باشد. همان نقشی که در اصفهان دوره صفوی به کار رفته در خراسان دوره سلجوقی، هم در معماری و هم در سایر هنرها به کار رفته است. اصل دیگر اینکه در تزیین، چه روی اشیا و چه روی بنا هر نقشی، جزئی از یک الگوی کلی بود. که هم اجزای نقش، خود کامل بودند و هم، در کنار هم قرارگیری این اجزا، خود نقشی کامل را ایجاد می‌کرد. (تصویر شماره ۳-۵)



تصویر شماره ۳-۵ – کامل بودن اجزا در کل کمال یافته نقوش
دو نقش ضمن اینکه در جزء کامل می‌باشند در ترکیب با هم نیز نقشی کامل را می‌سازند.

ویژگی دیگر نقوش قابلیت گسترش آنها تا بینهایت و یا کاهش آنها می‌باشد. (تصویر شماره ۴-۵) تزیین ایرانی در دوران اسلامی دارای نظم و قاعده است به گونه‌ای که با وجود پیچیدگی بعضی از نقش‌ها، حتی اگر جزئیات طرح‌ها قابل تشخیص نباشد، استخوان بندی و چارچوب آنها مشخص است.

از ویژگی‌های دیگر تزیینات ترکیب مصالح مختلف مانند سنگ، آجر، گچ در سطح و بافت و در ترکیب‌های گوناگون بود.



تصویر شماره ۴-۵ – نحوه گسترش نقوش هندسی

عناصر تزیین

نقش عناصر تزیین در معماری ایرانی یک نقش محوری و یکی از عوامل عمدۀ وحدت انواع مختلف هنرها می‌باشد.

۱- خوشنویسی

از زمان اختراع خط، نوشتمن روی بنایا و مصنوعات به منظور تزیین، بیان اعتقادات و یا به یادگار گذاشتن حوادث و وقایع برای آیندگان، مرسوم بوده است.

نمای بنای چغازنبیل دارای نوشه‌هایی است که، روی آنها دعا و نیاشی به درگاه خدایان بوده است. این متون اگر قبیل از تخریب و فرسایش به موقع خوانده می‌شد، می‌توانست همانند کتابخانه‌ای مفصل بیان کننده حوادث و اعتقادات آن روزگاران باشد.

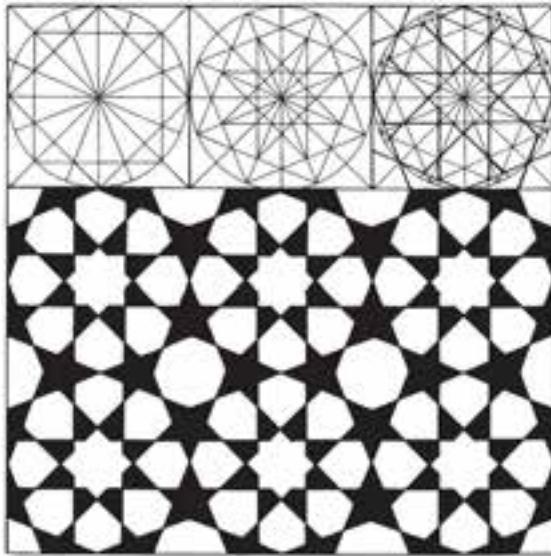


تصویر شماره ۵-۵—جزئی از تزیینات و خوشنویسی بر جسته عصر تیموری، در اطراف حیاط مسجد جمعه (جامع) اصفهان

در اسلام هنر خطاطی و خوشنویسی در میان سایر هنرهای تجسمی از آنجایی که بیشتر جهت نوشن آیات قرآن به کار رفته، مقدس‌ترین هنرها دانسته شده است. یکی از مشخصه‌های خوشنویسی اسلامی آن است که هیچ‌یک از شیوه‌های آن در دوران‌های مختلف از رواج نیفتاده است. و با تولد خطی جدید، سایر خطوط به فراموشی سپرده نمی‌شده است. انواع خطوطی که بیشتر در کتیبه‌ها به کار می‌رفته شامل کوفی، نسخ، نستعلیق و ثلث می‌باشد. خوشنویسی نیز چون سایر تزیینات اسلامی پیوندی تزدیک با هندسه، تناسبات و روابط ریاضیات داشته و تناسب حروف و میزان خم و چم آنها دارای نظمی خاص بوده است. کتیبه‌های خطاطی شده از عناصر شاخص تزیینی در اکثر بنای‌های دوران اسلامی بوده است. (تصویر شماره ۵-۵)

۲—نقوش هندسی

نقوش هندسی در هنر ایرانی تنها مایه لذت چشم یا ذهن نبوده، بلکه مفهومی بسیار عمیق‌تر داشته است. غریبان تحریم شمایل‌کشی و ترسیم اندام انسان، حیوانات و یا ساخت مجسمه‌هایی از آنها را باعث رواج نقوش هندسی و گیاهی در هنرهای اسلامی می‌دانند. در صورتی که حتی اگر این تحریم هم صورت نمی‌پذیرفت، هنرمندان به دلیل همخوانی با مبانی نظری اسلام از نقوش هندسی بهره می‌بردند. در اسلام علم هندسه در هنر به کار گرفته شد، و در غیاب اندازه‌ها و ابزار امروزی از دایره به عنوان پایه‌ای برای تکثیر نقوش و جلوه‌های گوناگون تودرتوی آن که نمادی از ایجاد کثرت (مخلوقات خداوند) از واحد (خداوند متعال) در عالم می‌باشد، استفاده شد. (تصویر شماره ۶-۵)



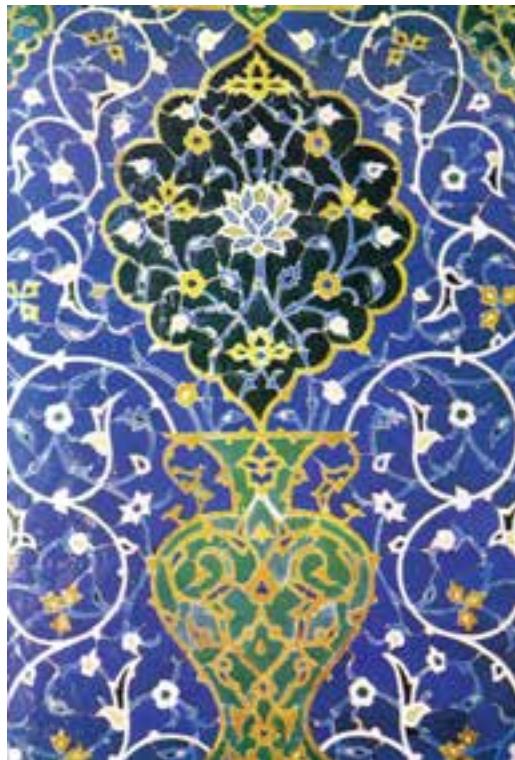
تصویر شماره ۵— ساختن نمونه‌ای از نقوش اسلامی،
ابتدا دایره به ستاره هشت گوش تبدیل می‌شود.

یکی از رایج‌ترین نقوش هندسی در معماری اسلامی، ستاره است که تنوع بی‌شماری دارد و شش، هشت تا شانزده پر را در بر می‌گیرد و در هر ماده، اندازه و نوع کاربرد، از شیشه پنجره‌های ارسی^۱ گرفته تا قاب‌های کاشی و سقف آینه‌کاری مورد استفاده قرار گرفته است. نقوش هندسی در هنر و معماری ایرانی بیان کننده اصول بصری، نظم، تکرار، فرینه‌گی و زایش مدام می‌باشد.

۳— نقوش گیاهی

انسان از ابتدا نخستین ادراک مبهم ولی اساسی خود از جهان خارج را با نقوش و اشکال تزیینی بیان نمود. نقش مایه‌های برگرفته از تاک (انگور)، گل سرخ، نیلوفرآبی، گل انار و ... و پیچش آنها در هنر دوران اسلامی نقطه آغازی بر مجموعه‌ای از اشکال با معنا شد، که آن را اسلیمی گویند. نقش یک ساقه تاک روی سطح نما پخش می‌شد و شاخ و برگ می‌گرفت و طرح‌های زیبا و پیاپی از برگ‌ها پیدا می‌کرد. این حرکت بی‌انتها و موزون که با تکرار یک جفت فرینه از برگ‌ها و خطوط منحنی صورت می‌گرفت، طرحی متوازن را پدید می‌آورد. (تصویر شماره ۷—۵) اگر چه شکل ظاهری نقوش گیاهی مفصل و پیچیده است، ولی از وضوح کامل برخوردار می‌باشند.

۱— پنجره‌های چوبی قدیمی که از قطعات رنگی شیشه ساخته و به سمت بالا باز می‌شد.

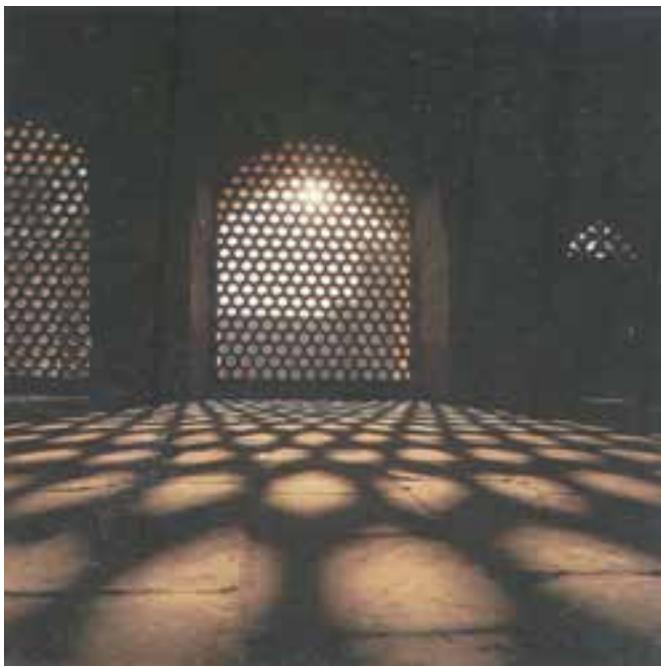


تصویر شماره ۵-۷ — قاب کاشی تزیینی با نقش
اسلیمی در ایوان جنوبی مسجد جمعه (جامع) اصفهان

۴—نور

نور و آتش از قبل از اسلام مورد توجه ایرانیان بوده است. ساخت مکانی برای نگهداری آتش در قبل از اسلام به نام آتشکده نمونه‌ای از آن است.

نور در معماری ایران بعد از اسلام نماد وحدت الهی است. آیه ۳۵ سوره نور «الله نور السموات و الارض» خداوند را نور آسمان‌ها و زمین می‌نامد. نور در این معماری علاوه بر بعد مذهبی، باعث مشخص‌تر شدن عناصر تزیین می‌شود. عناصر تزیینی در معماری دوره اسلامی به گونه‌ای طراحی و اجرا شده‌اند که با سطوح براق و درخشنده باعث انعکاس نور در فضا شوند. همانگونه که از تجزیه نور، رنگ‌های مختلف رنگین‌کمان حاصل می‌شود، در نتیجه ورود نور در فضا تیز رنگ‌های مختلف دیده می‌شود.

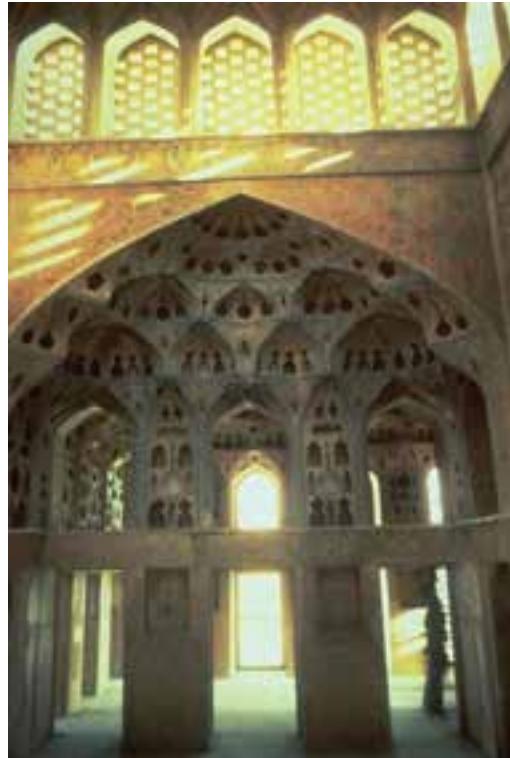


تصویر شماره ۸-۵-الف- یکی از پنجره‌های مسجد جامع
اصفهان، هم‌جواری نور و تاریکی در معماری اسلامی

کی بینی سرخ و سبز نور را
تائینی پیش از این سر نور را
لیک چون در گنگ کم شد هوش تو
شد زور آن رگ‌کهار و پوش تو

در این معماری همچنین از نور در کنار تاریکی استفاده کرده‌اند تا جلوه روشنایی بیشتر نمایان شود. (تصویر شماره ۸-۵-الف و ب)

کاربرد سنجیده رنگ نیز متنوع و نظم آفرین است. یکی از منابع اولیه این هماهنگی رنگی را باید در طبیعت دید. هرمند معمار نیز با الهام از رنگ‌های طبیعی هر خود را خلق کرده است.



تصویر شماره ۸-۵-ب - اتاق موسیقی در کاخ عالی قابو (اصفهان)

۵- آب

آب به عنوان مظہر پاکی و حیات همواره مورد توجه ایرانیان بوده است. معبد کنگاور^۱ برای آناهیتا ایزد بنوی آب ساخته شده است.

آب یکی از مکمل‌های اصلی تزیینات معماری دوران اسلامی بوده است. بهره‌گیری از آن برای تزیین، آرامش و استفاده جهت آبیاری در معماری خانه‌ها و کاخ‌ها و با غذا مرسوم بوده است. آیه ۳۰ سوره انبیا «وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا» آب را منشأ حیات و زندگی دانسته است. در بناهای مذهبی آب کارکردی عبادی نیز داشته و جهت گرفتن و ضموده به کار می‌رفته است.

در بسیاری از موارد آب در معماری چون آینه باعث انعکاس تصاویر می‌شد. و واقعیت ظاهری و مادی بنا را تغییر می‌داد. در این معماری بخش انعکاس یافته بنا در آب، اهمیتی به اندازه خود مادی

۱- در استان کرمانشاه

و واقعی آن را داشته است. در کاخ چهل ستون، بیست و سه تن ایوان آن به اضافه تصاویر آنها در آب، در مجموع باعث شده کاخ را چهل ستون بخوانند. (تصویر شماره ۵-۹)



تصویر شماره ۵-۹ – کاخ چهل ستون اصفهان

روش‌های اجرای تزیینات در معماری

معماری ایران زمینه پرورش، شکل‌گیری و تکامل هنرها و فنون بسیاری را فراهم نمود. هر کدام از این فنون به گونه‌ای معماری ایران را آراسته‌اند و معماران توانسته‌اند به یاری آنها به اهداف متعالی معمارانه خود دست یابند. در این معماری هیچ کاری تنها به خاطر تزیین انجام نمی‌پذیرفت، بلکه در پس هر عنصر تزیینی دلیلی فتی، کاربردی و یا متعالی وجود داشت. در ادامه چند نمونه از روش‌های اجرای تزیینات به اختصار توضیح داده خواهد شد.

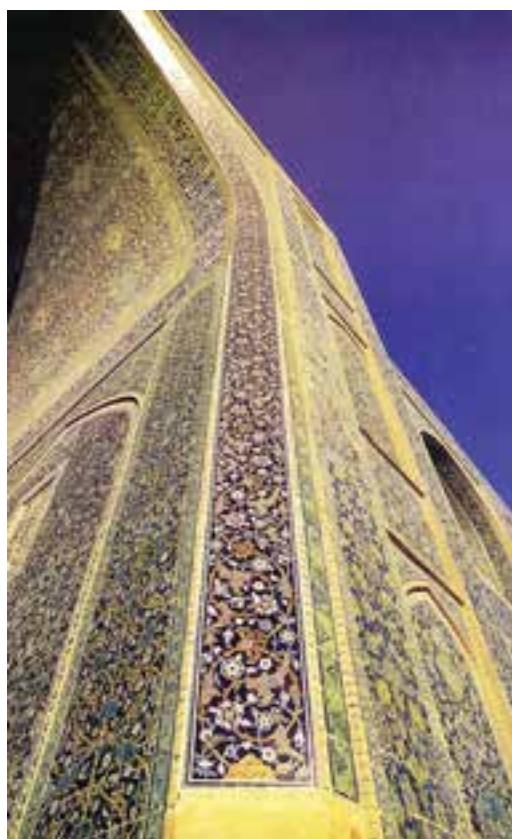
۱- کاشی کاری

اولین نمونه‌های آجرهای لعاب‌دار در چغازنبیل دیده شده است. استفاده از کاشی از زمان هخامنشیان و ساسانیان رواج داشته و در دوران اسلامی این هنر به اوج خود رسیده است. در میان هنرها و فنون، کاشی کاری هنر ممتازی است، که گوناگونی و تنوع بسیاری دارد. این تنوع در قالب پنج گروه بزرگ کاشی کاری، می‌باشد. که عبارتند از : کاشی تراشیده (معرق)، کاشی درهم

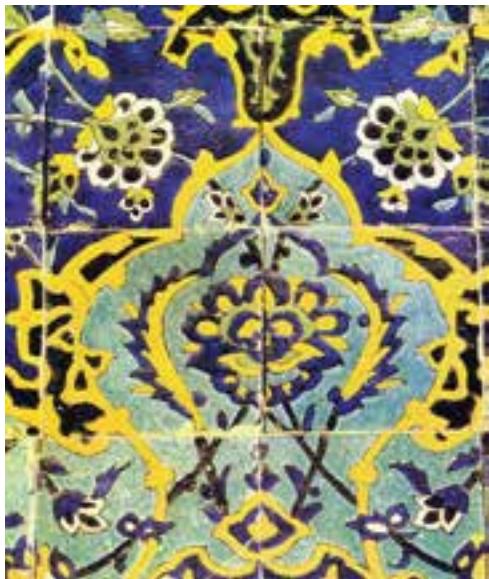
(معقلی)، کاشی زیر رنگی، کاشی هفت رنگی و کاشی کاری با کاشی نره.
در اینجا شرح کوتاهی از چند نوع متداول تر آن را می‌آوریم.

۱- کاشی معرق؛ کاشی کاری به شیوه معرق اندکی پس از رواج کاشی یک رنگ در معماری ایران از دوره سلجوقی مورد استفاده قرار گرفت. در این نوع کاشی کاری قطعات ریز کاشی را که به شکل‌ها و رنگ‌های مختلف مطابق طرح و نقشه بریده شده را، کنار هم می‌چینند. این نوع از کاشی کاری در ابتدا در کنار قطعات گچ بری به کار می‌رفت. اوج هنر کاشی کاری معرق متعلق به اوآخر دوره ایلخانی، دوره تیموری و صفوی می‌باشد.

بنهایی چون مسجد شیخ لطف الله، مسجد امام، مسجد جمعه اصفهان و مدرسه چهار باغ از شاهکارهای این سبک کاشی کاری می‌باشند. (تصویر شماره ۱۰-۵)



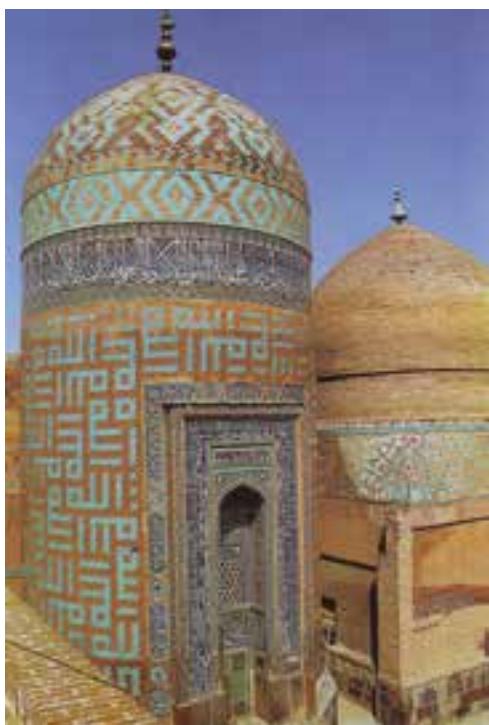
تصویر شماره ۱۰-۵—ایوان شمالی مسجد امام اصفهان، کاشی کاری
پخی دیوار از نوع معرق و متفاوت با دو بدنهً مجاورش می‌باشد.



تصویر شماره ۱۱-۵- مسجد امام اصفهان، کاشی هفت رنگی

۱-۲- کاشی هفت رنگی؛ در این نوع ابدا خشت‌ها را کنار هم می‌چینند، طرح را روی خشت‌هایی که از پیش رنگ زمینه طرح روی آنها داده شده است، نقاشی می‌کنند. خشت‌های رنگ آمیزی شده را در کوره گذاشته، لعاب می‌دهند. پس از پخته شدن، رنگ‌ها ظاهر می‌شوند. و کاشی‌ها را در جای مورد نظر قرار می‌دهند. (تصویر شماره ۱۱-۵)

این روش در اواخر دوره تیموری رواج یافت.



تصویر شماره ۱۲-۵- گنبد اللہ اللہ، بقعه شیخ صفی الدین اردبیلی در اردبیل، کاشی درهم (معقلی)

۱-۳- کاشی درهم (معقلی)؛ از کنار هم قرار گرفتن بریده‌هایی از کاشی با رنگ‌های ساده، در کنار بریده‌هایی از آجر، طرح‌های هندسی گوناگونی را شکل می‌دهند که کاشی چون نگینی در میان آجرچینی به کار گرفته می‌شود. (تصویر شماره ۱۲-۵)

یکی از کهن‌ترین نمونه‌های آن مناره مسجد جامع دامغان در برج خواجه اتابک کرمان به کار رفته است.

۲- گچبری

از گذشته‌های دور، گچبری به صورت کنده‌کاری و برجسته‌کاری از اجزای مهم تزینات معماری به خصوص در کاخ‌ها بوده است. در بعضی مواقع از گچ کاری و نقاشی در کنار هم استفاده می‌کردند. اولین نمونه‌های آن در دوران اشکانی دیده شده است. دیوارهای بنای ساسانی که اغلب لاشه سنگ و برخی آجری بود، گچ کاری ضخیمی داشته است. گچ به دلیل شکل‌پذیری فراوانش مورد توجه هنرمندان ایرانی بوده است. مرتبت

گچبری ایرانی در وهله اول طراحی آن است. از اوایل دوران اسلامی گچبری، در ادامه هنرمندی معماران ساسانی تکامل زیادی یافته بود ولی از اواسط سده پنجم هجری توجه به آجرکاری رونق گرفت. این در حالی است که، حتی با اوج گرفتن آجرکاری، باز هم گچبری‌های بی‌نظیری در تزیین بنای دوران اسلامی در جاهای مختلف دیده می‌شود. به عنوان نمونه در سراسر داخل بنای گند علویان مربوط به سده ششم هجری، با گچبرهای برجسته پوشیده شده است. (تصویر شماره ۱۳-۵) نمونه بارز دیگر از هنر گچبری محراب الجایتو در مسجد جامع اصفهان می‌باشد. (تصویر شماره ۲۹-۳)



تصویر شماره ۱۳-۵- گند علویان (همدان)

۳- آجر کاری

استفاده از خشت خام در جوامع اولیه بشری معمول بوده است. در ابتدا برای پختن غذا و نان در کنار خشت‌ها آتش روشن می‌کردند و پس از مدتی دریافتند که خشت‌ها مقاوم‌تر شده است، یا بعد از آتش‌سوزی‌های قبایل در درگیری‌های قبیله‌ای مختلف، متوجه می‌شدند که، خانه‌های خشتی باقی مانده باده‌تر شده است. به همین دلیل فن پختن خشت و تبدیل شدن آن به آجر رواج یافت.

از اولین نمونه‌های بناهای ساخته شده با خشت خام می‌توان از چغازنبیل نام برد که روکش بنا را جهت مقاومت بیشتر از خشت پخته ساخته‌اند.
از صدر اسلام آجر را برای تزیین هم به کار می‌بردند و با آن روی سطوح مختلف جلوه‌های دلنشیبی از نور و سایه در نماهای بناها پدید می‌آوردند. اوج این فن در مقبره امیر اسماعیل سامانی در بخارا مربوط به قرن سوم هجری می‌باشد. که سطوح داخلی و بیرونی این مقبره با نقوش زیبای آجری بوشیده شده است. (تصویر شماره ۱۴-۵)



تصویر شماره ۱۴-۵—بخشی از نمای مقبره امیر اسماعیل سامانی در بخارا

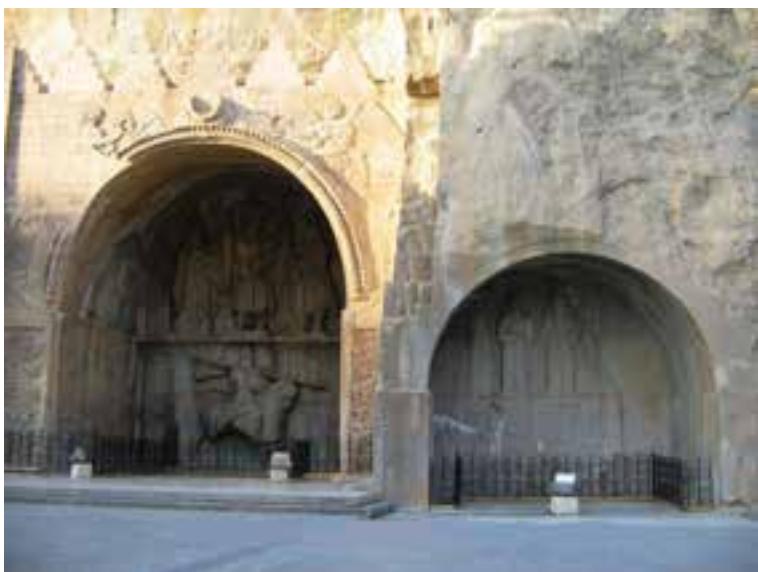
آجرکاری و گچبری در ایران و در بناهای بی‌نظیر برج‌های خرقان و یا مناره مسجد جامع دامغان بیان کننده مهارت و استادی مسلمانان در به کارگیری مواد مختلف برای ارائه جلوه‌های سه بعدی است. عمق بخشیدن به نقوش آجر و گچ جهت ایجاد بیشترین تنوع و عمق بین طرح اصلی نقش و پس زمینه آن از ویژگی‌های نقوش ایرانی است. (تصویر شماره ۱۵-۵)



تصویر شماره ۱۵-۵—تزیینات
آجرکاری منار مسجد جامع دامغان

۴- سنگ کاری (حجاری)

در معماری ایرانی، بناهای سنگی زیبایی وجود دارد، که در آنها از سنگ به دلیل مقاومت و پایداری زیاد در حجاری‌ها، نقش بر جسته‌ها، مجسمه‌ها و در اجزای بنا مورد استفاده قرار می‌گرفته است. شاهکار ساختمان سنگی ایران مجموعه بناهای تحت جمშید است. نمونه بر جسته دیگر تاق‌بستان در کرمانشاه می‌باشد، که ایوان‌هایی در دل بدنۀ ای از سنگ طبیعی کوه احداث شده‌اند. این ایوان‌ها واجد تزیینات و کنده‌کاری‌های زیبا در جلو و دیوارهای جانبی و انتهایی می‌باشند. (تصویر شماره ۱۶-۵) در معماری ایرانی دیوارها به جز در مناطقی که سنگ به دلیل کمیابی بسیار گران بود، بی و بنیاد سنگی داشتند. برای بی‌ریزی بناها، معمولاً زمین را می‌کنند و این کار در مورد بناهای عادی معمولاً به عمق پنجاه سانتی‌متر انجام می‌شد و در خصوص آثار مهم و بلند چون گنبد قابوس تا یازده متر می‌رسید.



تصویر شماره ۱۶-۵ - تاق‌بستان در کرمانشاه

از سنگ همچنین برای تزیین به عنوان ازاره، محراب یا ستون‌های سنگی استفاده می‌شده است. یک نمونه شاخص آن ستون‌های حجاری شده شبستان مسجد و کیل شیراز می‌باشد. (تصویر شماره ۱۷-۵)

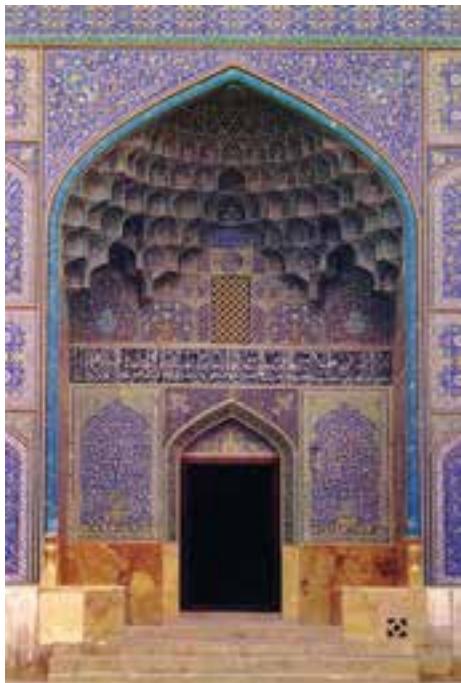


تصویر شماره ۱۷— شبستان مسجد وکیل شیراز در دوره زندیه

اجزای تزیین

در بناهای مختلف معماری ایرانی انواع متنوع تزیین به کار می‌رفته است، که به عنوان نمونه دو مورد از آنها را به اختصار معرفی می‌شود.

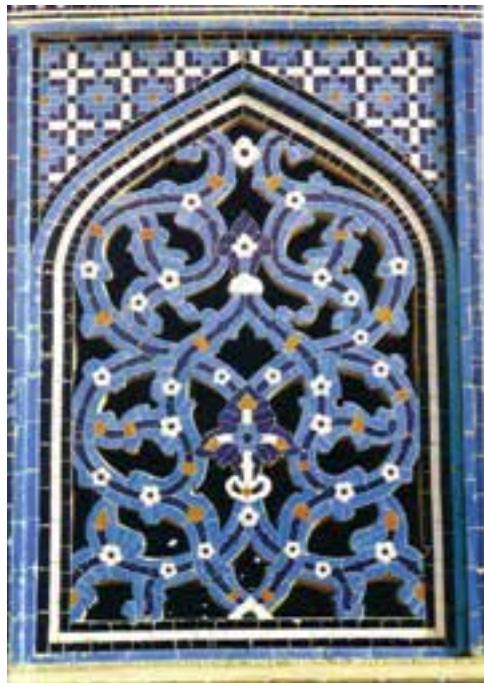
۱— قاب‌بندی



تصویر شماره ۱۸— سردر ورودی مسجد شیخ لطف الله

تزیین معماری ایرانی فقط به غنا و پیچیدگی آن منحصر نمی‌باشد. بر این تزیین نظمی از شبکه‌های اصلی و فرعی حاکم بود و قاب‌هایی پدید می‌آورد که نماهای پیشین و پسین بنا با آن تنظیم می‌شد. مثلاً در سردر ورودی مسجد شیخ لطف الله حضور قوسی فوروفته در داخل مستطیل قاب دور آن، نقش مایه‌ای است، که در سراسر تاریخ معماری دوران اسلامی تکرار شده است. (تصویر شماره ۱۸— ۵)

گاهی پنجره‌ها، همان نقش قاب را، در عمق کمری تکرار می‌کردند. (تصویر شماره ۱۹— ۵)



تصویر شماره ۱۹-۵ — یکی از ۱۵

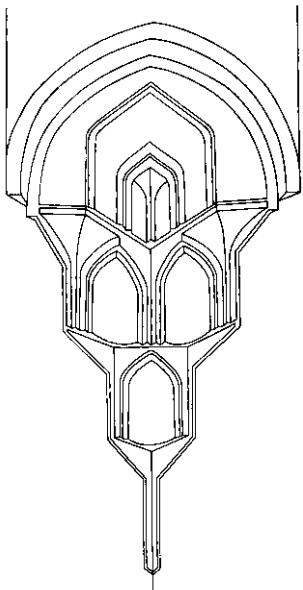
پنجره دور گبید مسجد شیخ لطف الله

۲— مقرنس

مقرنس به صورت ساده آن در قبل اسلام نیز در ایران مورد استفاده قرار می‌گرفته است. از اولین نمونهای آن می‌توان از نمای مقبره مادی دکان داود در سریل ذهاب نام برد. در دوره هخامنشی نیز در بنای تخت جمشید، مثلاً در کعبه زرتشت در نقش رستم می‌توان نمونهایی از آن را مشاهده کرد.

مقرنس از جمله عناصر تزینی در معماری ایران است که علاوه بر سطح به صورت حجم هم ارائه می‌شده است. مقرنس طاقچه‌هایی مانند کندوی زنبور عسل و استالاگتیت^۱ هستند که در کنار یا بالای هم، مانند مجموعه‌ای بلور، بر راستای محورهای مختلف قرار می‌گرفته اند. (تصویر شماره ۲-۵)

۱— استالاگتیت ترکیبات آهکی آویزان در سقف غارها می‌باشد.



تصویر شماره ۵-۲۰ – یک نوع از
مقرنس به کار رفته برای پایه گنبدها

مقرنس علاوه بر زیبایی و ایجاد سایه روش، سطوح پیشتری برای تزیین را نیز فراهم می‌کرده است. در بعضی موارد همچنین عامل انتقال بار میان دو سطح مدور و صاف، مانند انتقال بار گنبد مدور ریا تاق ایوان به دیوارهای صاف چهارگوش اطراف آن نیز بوده است. عالی‌ترین مقرنس‌ها مربوط به دوره صفوی و متعلق به ایوان ورودی مسجد امام، مدرسه چهار باغ و مسجد شیخ لطف الله در اصفهان است. (تصویر شماره ۵-۲۱)



تصویر شماره ۵-۲۱
سردر ورودی مسجد امام
با پوششی از یک شبکه پر
حجم مقرنس کاری

سوالات فصل پنجم



- ۱- عناصر تزیین در معماری ایران را نام ببرید.
- ۲- چرا در گذشته تزیین فقط در بنایی خاص به کار نمی‌رفت؟
- ۳- با یک مثال، تأثیر تزیین در پیوستگی هنرهاي مختلف را بیان کنید.
- ۴- اصول کلی تزیینات را بنویسید.
- ۵- اولین نمونهای خوشنویسی بر بناها در پیش از اسلام در کدام بنا دیده شده است؟
- ۶- ویژگی‌های خوشنویسی اسلامی را بنویسید.
- ۷- به چه دلیل هنرمندان از نقوش هندسی در آثارشان استفاده می‌کردند؟
- ۸- یکی از رایج‌ترین نقوش هندسی و انواع آن را نام ببرید.
- ۹- اسلامی را تعریف کنید.
- ۱۰- جایگاه نور را در اسلام با ذکر آیه‌ای بنویسید.
- ۱۱- در معماری دوران اسلامی از نور چگونه استفاده می‌شده است؟
- ۱۲- کاربرد رنگ در معماری دوران اسلامی چگونه بوده است؟
- ۱۳- کاربرد آب در معماری را شرح دهید.
- ۱۴- اولین نمونه آجرهای لعابدار در کجا دیده شده است؟
- ۱۵- انواع کاشی‌کاری و نحوه اجرای آنها را بنویسید.
- ۱۶- از چه زمانی گچ‌کاری به طور موقت جای خود را به آجرکاری داد؟
- ۱۷- چگونگی آشنایی انسان با آجر را بنویسید.
- ۱۸- بناهای مهم آجرکاری شده در معماری ایران را نام ببرید.
- ۱۹- نمونهای استفاده از سنگ در معماری ایرانی را بنویسید.
- ۲۰- علت استفاده از قاب در معماری را بنویسید.
- ۲۱- مقرنس را توضیح دهید.

منابع و مأخذ



- استریلن، هانری، ۱۳۷۷، اصفهان تصویر بهشت، ترجمه جمشید ارجمند،
تهران: فرزان روز.
- بورکهارت، تیتوس، ۱۳۶۵، هنر اسلامی، زبان و بیان، ترجمه مسعود
رجبنیا، تهران: سروش.
- پایادوپولو، ۱۳۶۸، معماری اسلامی، ترجمه حشمت جزئی، تهران: مرکز نشر
فرهنگی رجاء.
- پوپ، آ.، ۱۳۷۲، معماری ایران، ترجمه غلامحسین صدری افشار، تهران:
انتشارات فرهنگان.
- پیرنیا، محمد کریم، ۱۳۸۰، سبک‌شناسی معماری ایرانی، تدوین دکتر غلامحسین
معماریان، تهران: نشر پژوهندۀ.
- تقوی نژادیلمی، محمدرضا، ۱۳۶۶، معماری و شهرسازی در گذر زمان،
تهران: فرهنگسرای یساولی.
- حاجی قاسم، کامبیز، ۱۳۸۳، گنج نامه دفتر چهاردهم: خانه‌های یزد، تهران:
دانشگاه شهید بهشتی.
- حاجی قاسم، کامبیز، ۱۳۷۵، «هنسه پنهان در نمای مسجد شیخ لطف الله»
محله صنفه، شماره‌های ۲۱ و ۲۲، ص ۲۳-۲۸.
- حبیبی، سید محسن، ۱۳۸۶، از شار تا شهر، چاپ هفتم، تهران: انتشارات
دانشگاه تهران.
- خوانساری، مهدی / مقتدر، محمدرضا / یاوری، مینوش، ۱۳۸۳، باغ ایرانی
بازتابی از بهشت، ترجمه مهندسین مشاور آرمان، تهران: سازمان میراث فرهنگی و
گردشگری.
- رفیعی مهرآبادی، ابوالقاسم، ۱۳۵۲، آثار ملی اصفهان، تهران: انجمن آثار
ملی.

- صلواتی، داود، ۱۳۸۷، متدهای طراحی.
فریه، دبیو، ۱۳۷۴، هنرهای ایران، مترجم پروین مرزبان، تهران : فرzan.
- فلامکی، محمدمنصور، ۱۳۷۱، شکل‌گیری معماری در تجارب ایران و غرب، تهران : نشر فضا.
- قبادیان، وحید، ۱۳۷۳، بررسی اقلیمی ابنيه سنتی ایران، تهران : انتشارات دانشگاه تهران.
- قیومی بید هندی، مهرداد، ۱۳۸۵، «آموزش معماری در دوران پیش از مدرن بر مبنای رساله معماریه»، مجله صفحه، شماره ۴۲.
- قیومی، مهرداد، ۱۳۷۸، «حمام گنجعلی خان»، مجله رواق، شماره ۴.
- کسمایی، مرتضی، ۱۳۷۸، معماری و اقلیم، تهران : انتشارات بازتاب.
- کیانی، محمد یوسف، ولfram کلایس، ۱۳۷۳، کاروانسراهای ایران، تهران : سازمان میراث فرهنگی کشور.
- کیانی، محمدیوسف، ۱۳۶۶، معماری ایران دوره اسلامی(جلد اول)، تهران : سازمان چاپ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری جهاددانشگاهی.
- کیانی، محمدیوسف، ۱۳۶۸، معماری دوره اسلامی (جلد دوم)، تهران : با همکاری جهاد اسلامی، چاپ سحاب.
- گرویه، ارنست و دیگران، ۱۳۸۰، معماری جهان اسلام تاریخ و مفهوم اجتماعی آن، ترجمه دکتر یعقوب آژند، تهران : مولی.
- گریشمن، رومن، ۱۳۷۰، ایران از آغاز تا اسلام، مترجم محمد معین، چاپ دوم، تهران : انتشارات علمی و فرهنگی.
- گریشمن، رومن، ۱۳۷۰، هنر ایران در دوره پارت ساسانی، مترجم بهرام فرهوشی، چاپ اول، تهران : انتشارات علمی و فرهنگی.
- گریشمن، رومن، هنر ایران در دوره ماد و هخامنشی، مترجم بهرام فرهوشی، چاپ اول، تهران : انتشارات علمی و فرهنگی.
- متدين، دکتر حشمت الله، ۱۳۸۶، «چهار طاقی گنبددار نقطه عطف معماری مساجد ایرانی» مجله هنرهای زیبا، شماره ۳۱.
- میرداش، سید مهدی، ۱۳۸۸، آشنایی با بنایهای تاریخی، ایران، وزارت

آموزش و پژوهش.

ندیمی، هادی، ۱۳۷۵، آیین جوانمردان و طریقت معماران، مجموعه مقالات لنگره تاریخ معماری و شهر سازی ایران، جلد دوم، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.

هویان، آندرانیک، ۱۳۸۳، کلیساهاي مسيحيان در ايران زمين، تهران: سازمان میراث فرهنگي وزارت مسکن و شهر سازی.

هيلن براند، رايرت، ۱۳۷۷، معمارى اسلامى، ترجمه دكتر ايرج اعتصام، تهران: شركت پردازش و برنامه ريزى شهرى، نشر معمار.

كبير، راب، ۱۳۷۹، تناسيات در معمارى، ترجمه محمد احمدى نژاد، تهران: نشر خاک.

.....، ۱۳۸۸، بازار ايراني، تهران: انتشارات جهاد دانشگاهي واحد تهران.

.....، ۱۳۸۴، هويت ايراني و مرزهای ایران فرهنگی، مجله گلستان هنر شماره يك.

.....، ۲۵۳۵، مجموعه آثار سنتى معمارى ایران، تهران: چاپخانه سازمان جغرافيايي کشور.

www.archnet.org

